

Spravodaj c 148

Motto 48: „Pre nás sú naše kroje krásne a milujeme ich ako sokol vrchol hory a ako jeleň lesnú tiš...Boh k nám prehovára v každom strome, v každom pahorku, v každom potoku, v každej búrke našich Tatier, velebne osvecujúc naše doliny.“

Ludovít Štúr – Starý a nový vek Slovákov

+++++

"Mojím osudným číslom je osmička a iste najosudnejším dátum 18. októbra 1888. Vtedy som sa totiž zbadal v istej z chudobných vrbických chalúp v terajšom Liptovskom Svätom Mikuláši." Takto spomína nás Martin Rázus na svoj dátum narodenia.

Niet zrejme na Slovensku väčšieho znalca Rázusovho diela, ako je vážený člen Spolku Martina Rázusa, dr. Michal Gáfrik. Možno preto, že aj jeho osudným číslom je osmička, pretože sa narodil **18. 8., pred 80 rokmi**.

Vážený pán doktor, môj ctený sused, úprimne Vám blahoželám k narodeninám, prajem veľa Božieho požehnania a zdravia na dlhé roky. Živió!

Váš Ján Juráš

+++++

POZVÁNKA

Pod názvom Dunajská stratégia vznikol projekt zameraný na novú politickú iniciatívu Európskej únie. Občianske združenia 5 krajín: Bulharska, Maďarska, Rakúska, Rumunska a Slovenska vytvorili partnerstvo s cieľom prispieť k implementácii tohto dôležitého dokumentu prijatého v júni 2011.

Od septembra 2010 sme vkladali naše úsilie do spoločného projektu pod názvom „Budovanie mostov demokracie – projekt dunajskej občianskej spoločnosti.

Je našim potešením zavítať do Vášho krásneho hlavného mesta a informovať Vás, tak trochu netradičným, ale priateľským spôsobom o výsledkoch našej spoločnej práce. Dovoľujeme si Vás pozvať na pouličnú prezentáciu k nášmu informačnému stánku na Rudnayovom námestí (Panská ulica pri Dóme sv. Martina) v utorok 23. augusta 2011 medzi 14.30 – 16.00 hodinou.

Prosím, prijmite naše pozvanie a pomôžte nám vytvoriť z Dunaja rieku spolupráce.

Prof. Juraj Stern Miklós Barabás

SFPA European House

Slovensko Maďarsko

+++++

- <http://www.sosbb.sk/folk6.htm>

Treba tam ísť- na Kráľovu hoľu sa dá ísť autom, ale najmä do kostola v sobotu o 15.00, nádherné spevy!!!

+++++

Vážení rodáci, krajania, priatelia,

dovoľujem si Vás informovať, že budova starej slovenskej školy v Podvlku na Orave je už naša! Podarilo sa to 10. 8. 2011. Konajúc v mene Spolku Slovákov v Poľsku sme ju kúpili (ja a podpredseda SSP pre Oravu krajan František Harkabuz) pre potreby

Slovákov žijúcich v tejto obci od Obce Jablonka (Urząd Gminy), za 4% odhadnutej hodnoty. Od roku 2006 sa tam nachádza miestna krajanská klubovňa, pôsobí krajanská dychovka, divadielko Ondrejko, dve skupiny mažoretiek a krajanská kapela Krištofa Pieronka. S opravou tejto historickej budovy začneme ak odkúpime v susedstve malý trojárový pozemok. Pripájam Vám malú tlačovú správu, ktorú tejto udalosti venoval náš krajanský mesačník Život č. 8.

S krajanským pozdravom

[Ľudomír Molitoris](#)

[generálny tajomník](#)

[Spolok Slovákov v Poľsku](#)

[Towarzystwo Słowaków w Polsce](#)

tel.: 00 48 12 634 11 27; 12 632 66 04; 12 633 09 41

Fax: 00 48 12 632 20 80

ul. św. Filipa 7

31-150 Kraków

e-mail: zq@tsp.org.pl

www.tsp.org.pl

+++++

PROROCTVÍ O EVROPĚ z knihoven palmových listů

04.01.08 [Thomas Ritter](#)

Odjakživa toužili lidé získat informace o budoucnosti, snad aby mohli žít napříště beze strachu. Jsou však takové informace vůbec dostupné? V Indii existuje dvanáct knihoven palmových listů, v nichž se nalézají informace o osudech miliónů lidí. Každý, před staletími sanskrtem nebo starotamilštinou popsaný, suchý list obsahuje celoživotní peripetie jednoho v budoucnu narozeného člověka. Kdo dnes vstoupí do knihovny, požádá o vyjevení osudu a zaplatí nepříliš vysokou částku, dozví se povětšinou spolehlivě nejen to, co jej v budoucnosti čeká, ale i to, co už v minulosti prožil. Existují však také palmové listy obsahující údaje o historii lidstva, o problémech současnosti a o budoucích událostech na naší planetě. S pomocí indických vykladačů se autorovi podařilo získat texty, vztahující se k budoucnosti Evropy v příštích padesáti letech. Precizně formulované a doslova dech beroucí předpovědi příštích dějů umožní čtenáři nahlédnout do velice blízké i vzdálenější evropské, ale i světové budoucnosti. Dojde už brzy ke vskutku ohromujícím změnám? Nastane hospodářský úpadek nejrozvinutějších zemí? Rozhoří se nové

válečné konflikty? Zažijeme přírodní katastrofy? Omezí se konzum v bohatých zemích? Vzniknou nové autoritativní a totalitní režimy? Přesune se centrum světovlády do Asie? Úryvek z části textů prorockého rukopisu palmových listů, které se vztahují k neblížší budoucnosti Evropy.

Odjakživa toužili lidé získat informace o budoucnosti, snad aby mohli žít napříště beze strachu. Jsou však takové informace vůbec dostupné? V Indii existuje dvanáct knihoven palmových listů, v nichž se nalézají informace o osudech miliónů lidí. Každý, před staletími sanskrtem nebo starotamilštinou popsaný, suchý list obsahuje celoživotní peripetie jednoho v budoucnu narozeného člověka. Kdo dnes vstoupí do knihovny, požádá o vyjevení osudu a zaplatí nepříliš vysokou částku, dozví se povětšinou spolehlivě nejen to, co jej v budoucnosti čeká, ale i to, co už v minulosti prožil. Existují však také palmové listy obsahující údaje o historii lidstva, o problémech současnosti a o budoucích událostech na naší planetě. S pomocí indických vykladačů se autorovi podařilo získat texty, vztahující se k budoucnosti Evropy v příštích padesáti letech. Precizně formulované a doslova dech beroucí předpovědi příštích dějů umožní čtenáři nahlédnout do velice blízké i vzdálenější evropské, ale i světové budoucnosti. Dojde už brzy ke vskutku ohromujícím změnám? Nastane hospodářský úpadek nejrozinutějších zemí? Rozhoří se nové válečné konflikty? Zažijeme přírodní katastrofy? Omezí se konzum v bohatých zemích? Vzniknou nové autoritativní a totalitní režimy? Přesune se centrum světovlády do Asie? Úryvek z části textů prorockého rukopisu palmových listů, které se vztahují k neblížší budoucnosti Evropy.

Rukopis začíná krátkým vylíčením charakteristických znaků současné epochy, podle hinduistického kalendáře nazývané kálí juga, nejhoršího a nejtemnějšího ze čtyř dosavadních světových věků:

Lidé uctívají pouze bohatství a tělesná vášeň je jediným pojítkem mezi pohlavími. V právních sporech uspěje ten, kdo se ubírá křivými cestičkami. Ženy jsou pojímány jenom jako objekty smyslového potěšení. Vládnou násilníci, země upadají a dosavadní morální hodnoty se rozkládají. Ženy se zbavují plodů ve svém těle, božské zákony jsou ignorovány, nikdo už ničemu nevěří. Pak přijde jiná, lepší věk.

O budoucnosti Německa a Evropy rukopis říká:

Zavládne všeobecná deziluze. Lidé si zvolí nové vůdce, ti však nebudou o nic lepsi, než jejich předchůdci. Většinu z toho, co před svým zvolením naslibují, nebudou moci nebo ani chtít splnit. Propast mezi bohatou menšinou a chudou většinou se bude dále prohlubovat, a to pořád rychlejším tempem. Stále více lidí bude bez práce, protože je nikdo nebude potřebovat. Jejich práci budou vykonávat stroje. To se nebude týkat jen Německa, postihne to i ostatní evropské země, vlastně to bude do jisté míry celosvětový problém. Prostí lidé budou zatíženi stále větším břemenem daní a nejrůznějších dávek a

odvodů. Majitelé velkých továren a obchodů budou mít naopak nepřetržitě rostoucí zisky, budou si dělat, co se jim zlíbí, a žít si jako v pohádce. Na prosté lidi budou pohlížet jako na otroky a nové továrny budou zřizovat jen tam, kde bude možné vyplácet hladové mzdy a kde dostanou od místních vládců bohaté dary.

Řadoví občané si toho budou moci dovolit stále méně a budou se muset spokojit s tím, co jim nabídnu instituce zaměřené na masovou zábavu. Budou poslouchat hudbu, dívat se na televizi a hrát počítačové hry. (Zde použité pojmy jsou interpretací opisných formulací starotamilského textu). Masová zábava bude zaměřená na uspokojování nejnižších pudů. Lidem bude předkládána jakási náhradní realita, aby zapomněli, jak bezútěšný je pro ně ve skutečnosti svět, v němž žijí. To učiní jejich každodenní život, naplněný existenčními starostmi, snesitelnější. Společnost se rozdělí na ty, kdo budou moci uspokojovat všechna svá přání, a na ty, pro něž zůstanou jejich touhy pouhým neuskutečnitelným snem. Laciná zábava bude odvádět pozornost prostých lidí od toho, co je pro ně skutečně důležité, a udržovat je v zakletí materialismu; iluze máji bude slavit triumf.

V důsledku stále se zhoršující situace se bude dál zvyšovat i nejistota lidí. Většina z nich si začne uvědomovat, že systém, v němž žijí, přestává správně fungovat. Tím bude odstartováno období velkých změn. Epocha nazývaná kálí juga dospěje ke svému konci a bude pak vystřídána lepším věkem, satya jugou (zlatý nebo také duchovní svět). Avšak konec kálí jugy bude spojen s velkými nepokoji a odporem některých kruhů proti novým tendencím. U mnoha lidí povede ke ztrátě perspektivy a k projevům násilí. Tito lidé budou totiž zcela orientováni na materiální hodnoty a budou se ohlížet dozadu místo pohledu vpřed; bude se jim stýskat po lepších časech minulosti a budoucnost se jim bude jevit jako zcela beznadějná,

Zazní také volání po silném vládci, který by vymýtil všechny zlořády a viníky patřičně potrestal. A řada despotických vládců se v Německu i v jiných evropských zemích skutečně dostane k moci, protože národy si to budou přát. K tomu dojde v letech 2019 až 2046 podle západního kalendáře. Lidé si však brzy uvědomí, že toto řešení neodpovídá době. Začnou postupně chápat, že skutečné změny dosáhnou jen tehdy, pokud sami převezmou odpovědnost za vlastní život, životy svých nejbližších i lidí ve svém okolí. K tomuto poznání ovšem povede dlouhá cesta, ale ještě delší bude cesta od tohoto poznatku k jeho uplatnění v praxi.

Pozitivní společenské změny se v Německu a v Evropě nezačnou prosazovat před rokem 2048 podle západního kalendáře; doté doby bude pokračovat rozpad hodnot a společenských struktur. Zpočátku se lidé budou snažit pomoci si každý sám na vlastní pěst nebo dokonce na úkor jiných. Teprve až se situace stane naprostě zoufalou, uvědomí si, že mohou přežít jen v případě, že budou spolupracovat. Od státních orgánů se jim nedostane žádné pomoci. Vzájemná pomoc a solidarita mezi rodinami budou charakteristickými znaky posledního období zanikajícího věku.

KONEC TURBOKAPITALISMU

Německo je součástí politického a hospodářského systému, k němuž v současnosti patří většina evropských národů. Toto společenství bylo původně založeno šesti státy s cílem zlepšit životní podmínky obyvatel liberalizací obchodu a rozvojem průmyslové výroby. V průběhu doby k němu přistupovaly další státy. Je zavedena společná měna. Avšak čím větší se tato unie stává, tím obtížnější je řídit ji a dosahovat cílů, které si jednotlivé národy přejí. Společenství se stává samoúčelným a slouží především zájmům mocenských skupin. V roce 2004 podle západního kalendáře dojde k dalšímu velkému rozšíření tohoto společenství o řadu států z východní Evropy. Tyto státy žily až do roku 1989 podle západního kalendáře ve zcela jiném systému a velká část jejich obyvatel je chudá. Noví členové doufají, že jim členství v unii přinese větší prosperitu. To však zůstane jen touzebným přáním. Mocné síly ovládající unii využijí situaci jen k tomu, aby se bezohledně obohatily. Budou všem slibovat rovnost, neřeknou však, že pro většinu lidí to bude znamenat rovnost v chudobě.

Plány vládnoucích kruhů však nakonec nedojdou naplnění, protože nadešel čas změn a železnému věku (kálí juga) zvoní umíráček. Zatímco se mezi vládci jednotlivých evropských zemí povede spor o to, zda se mají po boku Ameriky zúčastnit válečných operací proti orientálním zemím, začnou mezi řadovými občany propukat první nepokoje. Když se v roce 2005 podle západního kalendáře evropští vládci pokusí prosadit jednotný základní zákon pro celé společenství, ztroskotají. Ve dvou zemích lidé tento společný zákon většinou hlasů odmítou. (*V referendech usporádaných v Holandsku a ve Francii lidé skutečně odmítli tzv. Evropskou ústavu*). Tím bude vyvolána dlouhotrvající krize, v jejímž důsledku se dosavadní systém rozpadne.

Protože se životní podmínky lidí budou zhoršovat, bude po roce 2004 podle západního kalendáře docházet stále častěji k sociálním konfliktům. Na jedné straně budou lidé hledat útočiště v kruhu rodiny nebo blízkých známých, na druhé bude docházet ke spontánním výbuchům nespokojenosti. Ty budou často namířeny proti skupinám obyvatel cizích národností, jež v těchto zemích žijí.

Od roku 2007 podle západního kalendáře bude především ve velkých městech docházet k protestům obyčejných lidí proti politice vlády a proti mocným kapitánům průmyslu. Nejprve se bude zdát, že tyto protesty mají na politické vůdce zamýšlený účinek, nakonec se však ukáže, že to byl jen klamný dojem. Situace se proto bude dále přiostřovat a vlády začnou ztrácet kontrolu; především již nedokážou zajistit bezpečnost obyvatel a veřejný pořádek. Hospodářská situace se bude průběžně zhoršovat také proto, že do Evropy budou přicházet ve velkém počtu lidé z jiných částí světa, utíkající před neúrodou, hladem, občanskou válkou.

Od roku 2011 podle západního kalendáře se krize ještě prohloubí, protože v USA a potom i v Evropě začnou peníze stále rychleji ztrácet svou hodnotu. To bude důsledek nesprávné hospodářské a finanční politiky, která je postavena na falešném základě - na představě neustálého ekonomického růstu. Vlivné kruhy v USA i v Evropě věřily po celá desetiletí, že svět je hrou, při níž rozhoduje chameťost a vlastní prospěch. Dojdou však k trpkému poznání svého omylu a stanou se obětí kruté hry iluze hmotného světa, májina

závoje. Pozemský svět není nekonečný a stejně tak není bez hranic ani lidské štěstí, ani neomezený ekonomický růst.

Systém narazí na limitující hranici. V roce 2012 zkolabuje finanční systém USA. Stát již nebude schopen dostat svým závazkům vůči osobám, které zaměstnává. To povede k řetězové reakci a k chaosu v celé společnosti. Řada obchodů, továren a bank zkrachuje, stále více lidí bude bez práce, a tím i bez obživy. Ve velkoměstech bude docházet k nepokojům a k rabování, ozbrojené bandy budou rádit také na venkově. Lidé budou umírat. Vláda se pokusí dostat situaci pod kontrolu nasazením loajálního zbytku armády, což se jí ovšem podaří jenom zčásti. Hospodářská situace tak povede k poměrům, které budou připomínat občanskou válku. Tato situace potrvá až do poloviny roku 2017. Pak zasáhnou vojenské jednotky spřátelené země ze severu a nastolí opět pořádek. Nepokoje budou největší od dob občanské války v 19. století, jenže tentokrát proti sobě nebudou bojovat sever a jih, nýbrž východ a západ USA.

Úpadek amerického hospodářství a znehodnocení americké měny dolehnu velmi těžce i na Evropu, zvláště na Německo, které je ve velké míře závislé na exportu. Ačkoliv inflace v Evropě nedosáhne takových rozměrů jako ve Spojených státech, budou její důsledky, především pro chudší vrstvy obyvatel, katastrofální. Mnoho lidí bude žít ve skutečné bídě.

Ve velkých městech propuknou nepokoje, bude docházet k rabování, cílem útoků nespokojených davů se stanou i veřejné budovy a úřady. Situace ovšem nebude tak dramatická jako v USA, neboť v Evropě není soukromé držení zbraní tak rozšířené; také policie a armády zůstanou vcelku intaktní. Naproti tomu v Americe budou vojáci a policisté, kteří nedostanou výplatu, často revoltovat.

V evropských metropolích dojde k bouřím, jejichž terčem se stanou převážně cizinci, kteří se zde v minulosti usadili. Zvláště krvavé boje propuknou v Paříži a Římě, ale také v Madridu, Londýně a v Praze. V Římě vezmou lidé útokem i sídlo hlavy katolické církve. Papeži se zprvu podaří uprchnout, později ale padne do rukou povstalců, kteří na něj nastraží léčku. Nejméně postiženými zeměmi budou Rusko, Čína a Indie, protože jejich hospodářské systémy se budou navzájem podporovat.

Nepokoje v Německu a v Evropě potrvají do podzimu roku 2016. Pak budou ukončeny zásahem ruských a čínských vojsk, o který požádají evropští vládci.

MATKA ZEMĚ SE BRÁNÍ

Od roku 2017 bude situace poněkud klidnější, ale jen zdánlivě. Začnou se totiž objevovat nové problémy. Bezprostřední nebezpečí války bude zažehnáno, ale akutní hrozbou se stane rychle se měnící klima. Průměrné roční teploty budou nadále stoupat. Golfský proud, který přináší miliardy tun tropických vod k severním oblastem, začne ztrácet na síle a změní svůj směr. To bude způsobeno především tím, že se do Atlantického oceánu dostane ohromné množství sladké vody jak z tajících ledovců, tak i z ledového příkrovu polárních oblastí.

V důsledku tohoto klimatického procesu bude jih USA postižen katastrofálním suchem, zatímco některé oblasti v Číně začnou sužovat extrémní záplavy. Skandinávie se promění v ledovou poušť, zatímco přímořské státy jako Holandsko nebo Bangladéš budou ohrožovány stoupající mořskou hladinou. Milióny hladovějících uprchlíků budou opouštět své domovy a hledat azyl v bohatších státech. K témuž událostem dojde v letech 2029 až 2034 podle západního kalendáře. Ledový vichr bude bičovat oblasti severní Evropy, ničivé bouře a záplavy postihnou přímořské státy. Lesy budou umírat, nížiny tvořící pobřeží Severního a Baltského moře zmrznou a stane se z nich tundra.

Dramatické změny klimatických podmínek uvrhnou národy a jejich vlády do zoufalé situace. Bude nedostatek paliv, dojde k postupné erozi mezinárodní spolupráce a mírových smluv. Znovu vypuknou ozbrojené konflikty, celé kontinenty budou zpustošeny boji o suroviny a potraviny. Během několika málo let skloní svět na samý kraj totální anarchie.

Země s nestabilními vládami jako Pákistán budou v silném pokušení použít v zápasu o suroviny a potraviny i svůj jaderný arzenál. V roce 2029 dojde k další válce mezi Pákistánem a Indií. Právě tehdy bude hrozit největší nebezpečí, že obě bojující strany nasadí jaderné zbraně, což by mělo za následek úplné zpustošení rozsáhlých oblastí jak Indie, tak i Pákistánu.

Protože středoevropské země nebudou mít dostatečné strategické zásoby, rozhodnou se autoritářtí vládci nasadit otravné plyny s cílem zredukovat počet obyvatelstva. Přelidnění se totiž stane - v důsledku přílivu emigrantů z celého světa - velkým problémem a bude politickými špičkami považováno za hlavní příčinu stávajících problémů. Především ve Velké Británii bude ve velkém rozsahu nasazen plyn nazvaný thanaton, který má přivodit rychlou a bezbolevnou smrt.

Razantní ochlazení zemské atmosféry, které bude způsobeno kolapsem Golfského proudu, a zalednění rozsáhlých oblastí Severní Ameriky a Skandinávie povede po několika letech k tomu, že Golfský proud začne znova cirkulovat. To navodí určitou stabilizaci klimatických podmínek. K tomu dojde od roku 2035. Postupně se zlepší zemědělské výnosy, úroda bude opět bohatší a dojde k celkovému zklidnění společenských poměrů. Navíc v letech, kdy bude svět postižen přírodními katastrofami a politickými zmatky, vypuknou nové epidemie i těch chorob, které budou považovány za již vymýcené. Za oběť jim padnou miliony lidí.

V důsledku špatných hygienických poměrů, zapříčiněných občanskou válkou, budou zuřit epidemie moru a cholery. Globální změna klimatu zase vyvolá zdravotní problémy jiného druhu. Především v Africe a v Asii, ale také v některých oblastech Evropy vyvolá intenzivnější sluneční záření u lidí i zvířat kožní nemoci a nádorová onemocnění.

Po roce 2023 zavlečou do Evropy afričtí běženci smrtelnou nákazu zvanou **kunu**. Postižené osoby dostanou vysokou horečku a jejich vnitřní orgány přestanou během několika málo dní fungovat. Nemoc bude smrtelná a šířit se bude stejně rychle jako chřipka.

Už ale dva roky před vypuknutím této epidemie se začnou objevovat červi parazitující v krvi. Půjde o jakousi obdobu škrkavek, která napadá vnitřní orgány postiženého, především srdce a játra; infikovaná osoba umírá do jednoho týdne. Tato nákaza se přenáší živočišnou potravou.

Po roce 2018 bude mít na svědomí statisíce lidských životů v USA, Evropě a v Asii jiná podivná nemoc. Nakažené osoby snadněji onemocní běžnými chorobami, jako je například nachlazení, jejich organismus se však s nimi nedokáže účinně vypořádat. Smrt se zpravidla dostaví během tří dnů. (Ganeš-babu Šastri označil tuto nemoc anglickou zkratkou RISC - Rapid Immune System Collapse, urychlěný kolaps imunitního systému). V naprosté většině případů skončí nemoc smrtí infikovaného pacienta.

Největší katastrofa se pak odehraje v roce 2046. Aniž by si toho povšimli astronomové, přiblíží se k naší planetě z hlubin kosmu velké nebeské těleso. Půjde o planetoid, který na své bludné cestě vesmírem vlétne do naší sluneční soustavy a jen těsně mezi Zemi - prolétne mezi ní a Měsícem. Již několik dní před průletem bude planetoid viditelný na obloze pouhým okem. Jeho gravitační síla způsobí na Zemi četná zemětřesení a mohutné záplavy. Kalifornie bude zasažena největším zemětřesením v celé své historii. Také Japonsko a Čína budou postiženy silnými otřesy půdy a velké části těchto zemí pohltí vody oceánu. Zemětřesení se nevyhnou ani Evropě, nejsilněji je budou cítit v Německu, Anglii a ve středozemní oblasti.

Přes pobřeží Severního a Baltského moře se přelije mohutná záplavová vlna. V Čechách se probudí k životu sopky, považované již dávno za vyhaslé. Jejich výbuchy zdevastují široké okolí. Během erupcí dojde i k uvolnění velkého množství vulkanických par a jedovatých plynů. Z nich se vytvoří mraky a kondenzát pršíci zpět na zemský povrch bude velice agresivní. V důsledku všech těchto ran přijdou o životy miliony lidí. V postižených oblastech střední Evropy bude zničena velká část městské zástavby.

SVĚT ZA PADESÁT LET

Bezprostředně po této katastrofě začnou ti, kteří přežijí, s úklidovými a sanačními pracemi. Bude nutné odstranit hory mrtvol lidí a zdechlin zvířat, aby nevypukly nové epidemie. Také hospodářství se začne znovu vzpamatovávat - koneckonců bude velká poptávka po všech předmětech denní potřeby, které budou v důsledku přírodních pohrom zničené nebo ztracené.

Klimatické změny ve střední Evropě budou trvalého charakteru. Průměrná roční teplota zůstane vysoká a sněžit bude v zimě již jenom v horských oblastech. Pro zemědělství to bude změna výhodná, úroda bude bohatší, výnosy se zvýší.

Tektonická činnost změní tvář celé Země. Některé dřívější pobřežní oblasti a ostrovy nenávratně zmizí pod hladinou moří a oceánů. Postiženy budou především Japonsko, Kalifornie, východní pobřeží Severní Ameriky a některé oblasti Anglie. Zároveň se z vod Atlantického oceánu vynoří nová pevnina.

Hospodářská obnova proběhne poměrně rychle, její brzdou ovšem bude nedostatek primárních zdrojů energie. Řada surovin se stane nedostatkovým zbožím.

V té době se v Evropě začne formovat nová společnost. Bude založená na osobní svobodě jednotlivce, která bude ovšem spjata s potřebami společnosti a bude se jimi muset řídit. Lidé totiž budou poučeni nedávnými událostmi a uvědomí si, že sledování čistě sobeckých pohnutek může ohrozit i samu existenci celého společenství. Tato nová společnost se bude rozprostírat od vln Atlantiku až po východní pobřeží Asie, jednotlivé oblasti si však zachovají své individuální zvláštnosti. O všech regionálních záležitostech bude rozhodovat místní samospráva, aniž by musela čekat na povolení nějaké vzdálené autority. Nová ústava bude zaručovat všem obyvatelům Euroasijské unie bezpečnost navenek a suverenitu uvnitř.

Hospodářskou základnou nové společnosti bude bezúrokový finanční systém, který bude vyzkoušen a pak natrvalo zaveden v roce 2048. (*Arabské banky půjčují už dnes peníze bezúročně, protože Korán zakazuje brát úroky; banky místo toho účtuje jen poplatky za zpracování podmínek půjčky a vedení účetnictví. Mimochodem, rovněž Bible zakazuje půjčování peněz na úrok*).

Rozkvět nové společnosti bude podpořen i používáním alternativního zdroje energie. Tento zdroj byl v Evropě objeven a zkoumán již počátkem 20. století, praktického uplatnění však dojde až nyní. Tato energie bude nazvána po svém objeviteli. (*Pravděpodobně je myšlena tzv. Teslova energie*). Ona energie nepoškozuje životní prostředí tak, jak je zatěžovaly dříve používané energetické zdroje. Bude také k dispozici prakticky v neomezené míře a její používání bude zdarma.

Půda a vodní zdroje se nebudou nacházet v soukromém vlastnictví. Prosadí se totiž poznatek, že nikdo si nemůže činit majetnické nároky na něco, co tu bylo už dávno před ním a bude tu i dlouho po něm. Nadále však bude mít každý člověk právo mít ve vlastnictví dům, který si koupil nebo postavil.

Po roce 2049 dojdou lidé k poznání, že ve vesmíru nejsou sami. Při likvidaci a napravě škod způsobených přírodními katastrofami budou v Evropě a na Blízkém východě nalezeny artefakty, u kterých se jednoznačně prokáže jejich mimozemský původ. Tento objev bude mít dalekosáhlý dopad na náboženské a filozofické systémy.

Období od roku 2049 se ponese ve znamení počátku nového spirituálně orientovaného věku, nadcházející satya jugy.

Anonymná propaganda

15. augusta 2011

www.pansu.sk

V ostatnom čase sa cez internet šíria články, úvahy a podobné útvary, ktorých obsahom je tvrdá kritika kapitalizmu. Dokonca majú tú drzost', že nám tlačia do hláv

tvrdenie, že Československá socialistická republika (ČSSR) bola *najdokonalejším a najspravodlivejším* štátom svetovej socialistickej sústavy. Kapitalizmus je, podľa nich, zločinecké a krvavé spoločenské zriadenie a podobne. Nemám nič proti uverejňovaniu rôznych názorov a ich rozširovaniu akýmkolvek spôsobom, trebárs aj internetom. Prečo nie. Človek predsa môže byť presvedčený komunista, či dokonca fašista, môže byť socialista, či liberál alebo konzervatívec. Môže byť nacionalista alebo kozmopolita a vždy má právo na svoj názor. To je vo vyspelej, civilizovanej spoločnosti štandardné pravidlo. Vždy by sme však mali vedieť, kto hovorí a kto píše. Nech si ktokoľvek kritizuje kapitalizmus, kolko chce. Ved' napokon aj je čo kritizovať. A môže pritom aj tárať nezmysly. Mal by sa však vždy podpísť, alebo aspoň uviesť svoje skutočné meno. To je vec slušnosti a poctivosti.

Ak by som sa bol narodil po roku 1989, tak by som tomu, že, ČSSR bola sociálnym rajom a že komunistický socializmus bol najdokonalejším spoločenským zriadením, možno aj uveril. Lenže, „vážení“ súdruhovia ja som v tom komunistickom „raji“ dosť dlho žil a ešte si to všetko pamätám. Takže o tejto téme diskutovať nebudem. Komunistické agentúry vplyvu si totiž vôbec nezaslúžia, aby s nimi človek diskutoval. Nemali by sme však ich názory dobrovoľne a ochotne šíriť d'alej, najmä ak ide o zlomyselné anonymy. Anonymná propaganda je zo svojej podstaty zlomyselná a zlovoľná a preto patrí do koša.

JUDr. Milan Janičina, predseda PanSÚ

[PRAVDE](#) bol zverejnený zaujmavý blog o Dr. Jozefovi Tisovi.

jozefpavlov

Dr. Jozef Tiso – mýty verzus fakty

15. August 2011, Prečítané 1 383x, jozefpavlov, Nezaradené,
Pre úvod je potrebné podotknúť, že nie som neo – nacista, fašista, ľudák, nie som ani – ultranacionalista, xenofób, ... som len chalan, ktorý má rád históriu. K osobe Václava Havla sa vyjadím niekedy do budúcna. Avšak pomôžem si názvom jeho knihy resp. myšlienkov. Každé "A" má svoje "B". Ak ste si myslí, že s históriou sa manipulovalo len pred rokom 1989 ste na omyle. Aj dnes sú stále "dogmatické predstavy a náhl'ady" na rôzne udalosti a osobnosti. Nevynímajúc Dr. Jozefa Tisa. Pre mnohých kontroverzná osobnosť, klérofašistický vodca, zločinec, kolaborant. Pre iných naopak hrdina, martyř, mučeník. Pravda je asi niekde uprostred. Úlohou tohto blogu nie je nikoho presvedčať kde je pravda, má len ponúknut' určité fakty. Fakty, ktoré sú zarážajúce, nevyvrátitelné, hodnotné. V roku 1947 predseda ľudového súdu Dr. Daxner vyniesol rozsudok smrti nad prezidentom Slovenskej republiky 1939-1945. Trest znel jasne – smrť. Čím sa tento katolícky kňaz previnil? Údajne tým, že kolaboroval s Hitlerom, že poslal na smrť slovenských Židov, že nás zatiahol do vojny, že zbedačil Slovensko, že zničil opozíciu, že ..... Je mi lúto každej jednej nevinnej obete molocha vojny. Či to bol naverbovaný vojak, civilista bombardovaný RAF, alebo Luftwaffe, alebo to bol jeden z cca 6 miliónov Židov. Tragédia Židov by mala byť mementom dejín. Mnoho "Ľudí" sa podielalo na tomto masakry. Avšak bol aj Dr. Jozef Tiso jedným z nich? Bol človek, ktorý udelil 10 000 prezidentských výnimiek Židom proti nim? (zachránil nimi až cca 30 000 ľudí, pretože sa vťahovali na celú rodinu). Jeden z najbližších spolupracovníkov prezidenta Dr. Neuman bol Žid. Mal by za šéfa prezidentskej kancelárie antisemitický prezident Žida? Ocenili by Židia svojho vraha titulom

Spravodlivý medzi národmi? To sú fakty, ktoré nemožno nebrať do úvahy. Áno, nezatváram oči pred tisícami židovských obetí zo Slovenska. Avšak deportácie "zorganizovala" Tukova vláda, nie prezident. Neexistoval zákon o deportáciách, ale vládne nariadenie, ktoré išlo mimo prezidenta. Ten podpisuje zákony, nie priame vládne nariadenia. Ked' mu, ale aj tak bolo predložené toto nariadenie na symbolické schválenie podpisom, Dr. Jozef Tiso rezolútne odmietol. Práve vtedy si vynútil, aby mohol udeľovať prezidentské výnimky, resp. aby mohli ministri udeľovať taktiež výnimky. Židia boli deportovaní oficiálne do pracovných, nie vyhľadzovacích táborov. Až po úteku dvoch slovenských Židov, ktorí ušli z tábora smrti sa prezident dozvedel pravdu. Minister Mach chcel vyslať komisiu na prešetrenie situácie. To však Nemci samozrejme odmietli. Od toho okamihu sa aj Mach odklonil od Tuku a bol proti deportáciám, sám vyhlásil „od teraz už nepôjde žiadny vlak zo Slovenska“! Spojenectvo s Hitlerom.... čo mal robiť ?!? Keby nerokoval s Hitlerom (na jeho pozvanie, až tretíkrát akceptoval ponuku o stretnutie!!!) bol by v dnešných učebniciach dejepisu označovaný za zradcu národa. Boli by sme roztrhaný spolu zo zvyškom buržoáznej centralistickej ČSR medzi Tretiu ríšu, horthyovské Maďarsko a Poľsko. Tiso odmietol nátlak Hitlera na okamžité vyhlásenie nezávislosti z Berlína. Postupoval zákonným a morálnym spôsobom. Slovenská republika bola legítimne vyhlásená Slovenským snemom 14.3.1939. Smiešnym je aj fakt, že ide o "vojnový štát". Vojna vypukla až takmer polroka neskôr, čiže nemôže byť ani len reči o tomto výroku. Slovensko nezatiahlo do vojny Tiso, ale mocní tohto sveta. Samozrejme, že išlo o Hitlerovu zlovôľu. Ale korene treba hľadať aj vo Versaillskej mierovej zmluve, vo vypočítavosti západu, nepochybne aj v pražskom centralizme a Benešovej nenávistnej politike voči Slovákom. Ano, zúčastnili sme sa na vojne proti Poľsku. Dostali sme za to "do daru" od Hitlera oblasť Zakopanego. Dr. Tiso avšak rezolútne odmietol hovoriac „svoje si nedáme, cudzie nechceme. Po konflikte s Poľskom sme zabrali len tie územia, ktoré nám v roku 1938 Poliaci obsadili. Vojna proti ZSSR bola vynútená tým, že tlak horthyovského Maďarska bol enormný. Snahou ukázať Nemcom vdľenosť sme sa museli zapojiť na východnom fronte. To je avšak téme pre ďalší článok. Obvinenie, že Tiso zničil Slovensko je absurdné. Celé Slovensko až do roku 1944 zachvátil úchvatný rozvoj. Popri švédskej korune a švajčiarskemu franku sme mali najsilnejšiu menu. Dokonca mala prezývku "tatranský dolár". Napriek tomu, že režim bol totalitárny, neboli vykonaný ani jeden rozsudok smrti – práve preto tu bola "deravá totalita" s mnohými prvkami demokracie. Bolo dostať potravín, iného sortimentu, územie nebolo poznačené do leta 1944 vojnou, zamestnanosť stúpala, budovalo sa – kilometre ciest, železníc. Samozrejme tomuto rozmachu sme vdľosťí vojnovej konjunktúre, ale niekto musel viesť "kormidlo". K procesu s Dr. Tisom len toľko, že hned' na prvom pojednávaní predseda súdu Dr. Daxner vyhlásil „budete viset“! Sám prezident Beneš túto formulku používal už v londýnskom exile. Pred začiatkom procesu sa vyjadril, že všetko to musí skončiť rýchlo a smrťou Tisa. V rámci obhajoby nemohol obžalovaný pracovať a použiť mnohé dokumenty, svedkov, nemal priestor na otvorenú argumentáciu. Dr. Jozef Tiso mal zodpovednosť. Morálnu a aj politickú. Niekoľko avšak musíte si vybrať menšie zlo. Príkladom toho je to, keď po potlačení SNP vyznamenal nemeckých vojakov. Tento akt bol komunistami prezentovaný ako "vrchol ľadovca kolaborácie". Skutočnosť, ktorú málokto vie je taká, že Nemci dali Tisovi na výber. Bud' zbombardujú Brezno, Banskú Bystricu a Zvolen, popravia desiatky ľudí a odvlečú tisíce na práce do Nemecka, alebo verejne vyznamenaná vojaky. Dr. Jozef Tiso si vybral menšie zlo. Sám sa vyjadril, že za tých párr plieškov (rozumej železné kríže) mu to stojí. Znovu volil menšie zlo.

Ó mládež naša – tys držidel'kou rána ....

Týmito slovami velikána slovenskej poézie Hviezdoslava, chcem uviest' príspevok, ktorý sa objavil 15. augusta 2011 na blogovej internetovej stránke bratislavského denníka Pravda. Starší vedia, že tento denník bol od r. 1948 do r. 1990, tlačovým orgánom ústredného výboru KSS (komunistickej strany Slovenska). Po r. 1990 bol v rukách kade koho (skutoční majitelia nie su mi známi), pričom orientácia tohto periodika sa menila postupne od ľavicového na pravicové politické zafarbenie. Konštantou v tomto denniku zostalo aj po r. 1990 (tak ako tomu bolo pred r. 1990) – boj proti „buržoázemu nacionalizmu“ (tak nazývali komunistický kozmopoliti – boj proti národnému cítienu a vlastenectvu Slovákov), boj proti „slovenskému klerofašizmu“. To bol boj proti 1. Slovenskej republike, proti jej predstaviteľom, proti kresťanstvu a hlavne proti katolickej cirkvi zosobňovanej Dr. Jozefom Tisom, prezidentom tohto štátu. Po 42. rokoch komunistickej propagandy a po 21 rokoch svetoobčianskej propagandy, prichádza deň, keď sa v tomto mienkovnom slovenskom periodiku (aj keď iba ako blog) objavil príspevok mladého (ako sa sám nazval) chalana, ktorí odvahou vlastnej neskazenej mládeži – kričí Slovákom v Slovenskej republike zamlčiavanú pravdu. Pre mňa šesdesiatníka, ako aj pre všetkých (odo mňa o niečo) mladších, ako aj starších Slovákov – vlastencov, ktorí v zahraničí i doma na Slovensku obetavo a nezištné pracovali za národnostnú obrodu, je tento príspevok mimoriadnou satisfakciou. Dnes ja, i my všetci môžeme s radosťou konštatovať, že v Slovenskej republike, ako aj v zahraničí, vďaka Pánu Bohu, vyrastá nová generácia slovenských vlastencov, ktorým na národnej cti záleží tak, ako nám na nej desaťročia záležalo. Dnes môžem ja, ako aj my všetci konštatovať, že štvrté prikádzanie Božie – „Cti otca svojho i matku svoju“ Slováci doma i vo svete nevzťahujú iba na pokrvných rodičov, ale aj na slovenskú otčinu, slovenskú vlast a materinský jazyk. B.Š.

Ďalej už príspevok Jozefa Pavlova, prevzatý z jeho blogov - uverejnený 15. augusta 2011 na internetovej stránke pravda.sk

Dr. Jozef Tiso – mýty verzus fakty

Pre úvod je potrebné podotknúť, že nie som neo – nacist, fašista, ľudák, nie som ani – ultranacionalista, xenofób, ... som len chalan, ktorý má rád históriu. K osobe Václava Havla sa vyjadím niekedy do budúcnia. Avšak pomôžem si názvom jeho knihy resp. myšlienkov. Každé „A“ má svoje „B“. Ak ste si myslíte, že s históriou sa manipulovalo len pred rokom 1989 ste na omyle. Aj dnes sú stále „dogmatické predstavy a náhlady“ na rôzne udalosti a osobnosti. Nevynímajúc Dr. Jozefa Tisa. Pre mnohých kontroverzná osobnosť, klérofašistický vodca, zločinec, kolaborant. Pre iných naopak hrdina, martýr, mučeník. Pravda je asi niekde uprostred. Úlohou tohto blogu nie je nikoho presvedčať kde je pravda, má len ponúknut' určité fakty. Fakty, ktoré sú zarážajúce, nevyvrátilene, hodnotné. V roku 1947 predseda ľudového súdu Dr. Daxner vyniesol rozsudok smrti nad prezidentom Slovenskej republiky 1939-1945. Trest znel jasne – smrť. Čím sa tento katolícky kňaz previnil? Údajne tým, že kolaboroval s Hitlerom, že poslal na smrť slovenských Židov, že nás zatiahol do vojny, že zbedačil Slovensko, že zničil opozíciu, že ..... Je mi ľúto každej jednej nevinnej obete molocha vojny. Či to bol naverbovaný vojak, civilista bombardovaný RAF, alebo Luftwaffe, alebo to bol jeden z cca 6 miliónov Židov. Tragédia Židov by mala byť mementom dejín. Mnoho „Ľudí“ sa podieľalo na

tomto masakry. Avšak bol aj Dr. Jozef Tiso jedným z nich? Bol človek, ktorý udelil 10 000 prezidentských výnimiek Židom proti nim? (zachránil nimi až cca 30 000 ľudí, pretože sa vťahovali na celú rodinu). Jeden z najbližších spolupracovníkov prezidenta Dr. Neuman bol Žid. Mal by za šéfa prezidentskej kancelárie antisemitistický prezident Žida? Ocenili by Židia svojho vraha titulom Spravodlivý medzi národmi? To sú fakty, ktoré nemožno nebrat' do úvahy. Áno, nezatváram oči pred tisícami židovských obetí zo Slovenska. Avšak deportácie "zorganizovala" Tukova vláda, nie prezident. Neexistoval zákon o deportáciách, ale vládne nariadenie, ktoré išlo mimo prezidenta. Ten podpisuje zákony, nie priame vládne nariadenia. Keď mu, ale aj tak bolo predložené toto nariadenie na symbolické schválenie podpisom, Dr. Jozef Tiso rezolútne odmietol. Práve vtedy si vynútil, aby mohol udeľovať prezidentské výnimky, resp. aby mohli ministri udeľovať taktiež výnimky. Židia boli deportovaní oficiálne do pracovných, nie vyhľadzovacích táborov. Až po úteku dvoch slovenských Židov, ktorí ušli z tábora smrti sa prezident dozvedel pravdu. Minister Mach chcel vyslať komisiu na prešetrenie situácie. To však Nemci samozrejme odmietli. Od toho okamihu sa aj Mach odklonil od Tuku a bol proti deportáciám, sám vyhlásil „, od teraz už nepôjde žiadny vlak zo Slovenska“! Spojenectvo s Hitlerom.... čo mal robiť ?!? Keby nerokoval s Hitlerom (na jeho pozvanie, až tretíkrát akceptoval ponuku o stretnutie!!!) bol by v dnešných učebničiach dejepisu označovaný za zradcu národa. Boli by sme roztrhaný spolu zo zvyškom buržoáznej centralistickej ČSR medzi Tretiu ríšu, horthyovské Maďarsko a Poľsko. Tiso odmietol nátlak Hitlera na okamžité vyhlásenie nezávislosti z Berlína. Postupoval zákoným a morálnym spôsobom. Slovenská republika bola legítimne vyhlásená Slovenským snemom 14.3.1939. Smiešnym je aj fakt, že ide o "vojnový štát". Vojna vypukla až takmer polroka neskôr, čiže nemôže byť ani len reči o tomto výroku. Slovensko nezatiahol do vojny Tiso, ale mocní tohto sveta. Samozrejme, že išlo o Hitlerovu zlovôľu. Ale korene treba hľadať aj vo Versailleskej mierovej zmluve, vo vypočítavosti západu, nepochybne aj v pražskom centralizme a Benešovej nenávistnej politike voči Slovákom. Áno, zúčastnili sme sa na vojne proti Poľsku. Dostali sme za to "do daru" od Hitlera oblasť Zakopaneho. Dr. Tiso avšak rezolútne odmietol hovoriac „, svoje si nedáme, cudzie nechceme. Po konflikte s Poľskom sme zabrali len tie územia, ktoré nám v roku 1938 Poliaci obsadili. Vojna proti ZSSR bola vynútená tým, že tlak horthyovského Maďarska bol enormný. Snahou ukázať Nemcom vdľenosť sme sa museli zapojiť na východnom fronte. To je avšak téme pre ďalší článok. Obvinenie, že Tiso zničil Slovensko je absurdné. Celé Slovensko až do roku 1944 zachvátil úchvatný rozvoj. Popri švédskej korune a švajčiarskemu franku sme mali najsilnejšiu menu. Dokonca mala prezývku "tatranský dolár". Napriek tomu, že režim bol totalitárny, neboli vykonaný ani jeden rozsudok smrti – práve preto tu bola "deravá totalita" s mnohými prvkami demokracie. Bolo dostať potravín, iného sortimentu, územie nebolo poznačené do leta 1944 vojnou, zamestnanosť stúpala, budovalo sa – kilometre ciest, železníc. Samozrejme tomuto rozmachu sme vďačili vojnovej konjunktúre, ale niekto musel viest' "kormidlo". K procesu s Dr. Tisom len toľko, že hned' na prvom pojednávaní predseda súdu Dr. Daxner vyhlásil „, budete viest'“! Sám prezident Beneš túto formulku používal už v londýnskom exile. Pred začiatkom procesu sa vyjadril, že všetko to musí skončiť rýchlo a smrťou Tisa. V rámci obhajoby nemohol obžalovaný pracovať a použiť mnohé dokumenty, svedkov, nemal priestor na otvorenú argumentáciu. Dr. Jozef Tiso mal zodpovednosť. Morálnu a aj politickú. Niekedy avšak musíte si vybrať menšie zlo. Príkladom toho je to, keď po

potlačení SNP vyznamenal nemeckých vojakov. Tento akt bol komunistami prezentovaný ako „vrchol ľadovca kolaborácie“. Skutočnosť, ktorú mälokto vie je taká, že Nemci dali Tisovi na výber. Buď bombardujú Brezno, Banskú Bystricu a Zvolen, popravia desiatky ľudí a odvlečú tisíce na práce do Nemecka, alebo verejne vyznamená vojakov. Dr. Jozef Tiso si vybral menšie zlo. Sám sa vyjadril, že za tých pár plieskov (rozumej železné kríže) mu to stojí. Znovu volil menšie zlo.

+++++

RV - **Zprávy**

8.8.2011

Základním problémem Evropy není ekonomika, ale zapomenutí na Boha

Valencie. „Základním problémem Evropy není ekonomika, i kdyby byla ve velmi špatném stavu, ale zapomenutí na Boha, které přináší sebezničení.“ Kard. Antonio Cañizares o tom mluvil jako host letního kurzu o křesťanství a demokracii, organizovaném Katolickou univerzitou ve Valencii.

Prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti přesvědčoval účastníky konference, že je nutné překonat morální rozklad, jakého jsme svědky, a obnovit „společnost založenou na bezpodmínečných etických zásadách, které patří k podstatě člověka a pravdy o něm a zároveň jej činí svobodným“. Podle španělského kardinála, to nejlepší, čím mohou křesťané prospět dnešní společnosti, je proto nová evangelizace. Současnou situaci popsal jako krizi ani ne tak strukturální a ekonomickou, nýbrž jako krizi lidství, spočívající v promarnění vlastních možností v honbě za ziskem a požitkem za každou cenu, za cenu utrpení druhých, řekl kard. Cañizares.

Poukázal také na filosofické základy evropské identity, ve kterých hraje podstatnou roli důstojnost lidské osoby, od níž se odvíjejí základy právní kultury Starého kontinentu.
„Bez lidské osoby nemá budoucnost žádná společnost – uvedl vatikánský kardinál. – A bez důstojnosti lidské osoby nemá perspektivy žádný právní systém.“

+++++

Narod ktory nepozna svoju historiu nema ani buducnosť,
> ale historiu taku aka ona bola a nie aku nam cehobolsevici
> tlkli do hlav.
> J. C. Hronsky nam odkazal, ze historia sa da prekrucat, ale
> sama od seba sa ona nikdy nemení.

Bulletin Svatopluk.
Je uradny organ Slovenskej Ligy v Amerike.
34.zboru krala Svatopluka v Detroite.
Majte prijemny den

<http://www.youtube.com/watch?v=dcGkn8RVCEY&feature=related>

+++++

Narodení za Štúra

[.číslo 33/2011](#)

150. výročie od prijatia Memoranda národa slovenského nespôsobilo na Slovensku vôbec nič: školáci nad touto časťou dejepisu naďalej zívajú, z politikov si ho svojsky pripomienuli len figúrky zo SNS a médiá riešili oveľa akútnejšie témy. Pritom vtedy, pred 150 rokmi, sa Slováci zrodili ako politický národ.

[.martin Hanus .jozef Majchrák](#)

13. august 2011 | prečítané **41x** | reagovalo **0** ľudí

Slováci by prezili aj bez Štúra

[.číslo 33/2011](#)

Rozhovor s Ivanom Halászom, historikom a právnikom Maďarskej akadémie vied a autorom knihy Uhorsko a podoby identity v dlhom 19. storočí.

[.martin Hanus .jozef Majchrák](#)

13. august 2011 | prečítané **51x** | reagovalo **0** ľudí

Pragmatický národovec

[.číslo 33/2011](#)

Štefan Marko Daxner nie je taký známy ako iní štúrovci. Možno preto, že nemal literárny talent ako Janko Kráľ, nebol ani taký romantický hrdina ako Štúr a nemal ani také lídrovské ambície ako Jozef M. Hurban. Bol to však človek pozoruhodný svojou neúnavnou a veľmi pragmatickou prácou v prospech národa.

[.eva Čobejová](#)

13. august 2011 | prečítané **39x** | reagovalo **0** ľudí

...pokračovanie nájdete v [aktuálnom](#) čísle na stánkoch

[.vstup do on-line vydania.](#)

+++++

Gacel

Vazeni rodaci, krajania, Slovaci,

Zistili sme dnes, že miesto v lokalite Gácel pri Dolnom Kubíne, kde boli 24. apríla 1948 vyhlásené Žiadosti oravského ľudu, je v stave mimoriadne zlom a zanedbanom. Obracam sa preto nielen na všetky oravské kultúrne ustanovizne a úrady, najmä na organy štátnej správy, miestnej samosprávy v Dolnom Kubíne, VUC v Žiline, ale ja na Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky v Bratislave, a na ministra kultúry, pána Mgr. Daniela Krajcera, osobne, aby spôsobili patričnú nápravu (potrební sú kostci, murári a záhradníci). Aby pamätné miesto, na ktorom boli oného slávneho dňa 24. apríla 1948 vyhlásené Žiadosti oravského ľudu malo primeranú úpravu a vážnosť.

Žiaduce by bolo taktiež, aby pred gáčelovskou vežou, pri turistickom chodníku, bola umiestnená väčšia turistická informačná tabuľa o význame miesta pre slovenské národné dejiny.
S krajanským pozdravom
Ľudomír Molitoris,
generálny tajomník Spolku Slovákov v Poľsku

Politici a ekonomická veda

Ekonomická veda je objavná, práve tak ako fascinujúca. Aj pre ňu platí, že dnešné pravdy sú zajtrajšie omyly. Nové prostriedky ekonomickeho poznávania a výskumu – modely a počítače – spôsobili, že o ekonomickom systéme máme explóziu informácií. Stačí si pozrieť štatistickú ročenku. Má to za následok vznik mimoriadneho, vedou oceňovaného a politikmi ignorovaného vhládu do ekonomiky, ekonomickeho systému. Nemôžeme to sice preceňovať, ale musíme si byť vedomí, že modely a informácie nám poskytujú fundamentálne poznatky o ekonomickom živote. Napríklad, vďaka zvládnutiu dynamických modelov ekonomiky, môžeme skúmať cyklické správanie sa ekonomiky, teda odhaliť najvnútorejšie zákony pohybu a štruktúry ekonomiky. Teda súčasné poznatky nám vytvárajú *nové videnie* ekonomickeho sveta, ktoré politici nemôžu odsledovať, lebo vlastne aj „kontaminovaní“ ekonómovia majú veľké problémy byť na stope vedy. Ako potom môžu politici viest' ekonomiku? Kto z nich si uvedomuje hlboký vzťah medzi výdavkami vlády a výškou úrokovej miery? Kto z nich ten vzťah pochopil tak, že by ho dokázal matematicky odvodiť a vďaka pochopeniu správne aplikovať? Ktorý z politikov niečo vie o vzťahu rozpočtu vlády k rovnici rovnováhy ekonomiky? Nemohli by požadovať vyrovnaný rozpočet. Musia prijať tvrdnie o cyklicky vyrovnanom rozpočte, čo vlastne diktuje, ako sa hovorí, aj sedliacky rozum. Jeden rok majú polnohospodári veľkú úrodu, druhý prídu záplavy a tretí rok prídu horúčavy. Ale vlastne každé odvetvie ekonomiky má takúto sezónnosť – hlavne vďaka rozvoju technológií.

Vývoj vedeckého ekonomickeho myslenia sa prejavuje v nových, originálnych myšlienkach – Nashova rovnováha uznáva *ekonomickú súťaž* nie *konkurenčiu*, a teda nové myšlienky sú dopytom každej epochy vývoja spoločnosti. Pojmy ekonomickej vedy sa stávajú viac a viac abstraktné, menej ilustratívne, menej konkrétné a menej zrozumiteľné. Ale o to *užitočnejšie*, ktoré pomáhajú riešiť veľké problémy. Spomeniem len pojem marginálny, napr. marginálny zisk. Kto tomu pojmu rozumie, vníma celkom inak fungovanie podniku, jeho ciele a čo má robiť, kde je optimálny bod jeho výroby. Veľká rdevolúcia v ekonomických vedách v 20. storočí a elaborácia fundamentálne nových teórií, takých ako Keynesova teória, Friedmanova teória a ďalšie, významne rozšírili a posunuli vedecký pohľad na ekonomický svet, zmenili samotný štýl ekonomickeho myslenia (uvažovania) a aj prístup k štúdiu ekonomických fenoménov. Ak by som využil pojem čiernej skrinky, ktorý zaviedla kybernetika, tak Leontiev napísal na stenu tej ekonomickej čiernej skrinky matematický vzťah pomocou maticovej rovnice a tvrdí, že tak funguje ekonomický stroj, ktorý je v tej skrinke, ktorý nevidíme. Ak máme ekonomickému svetu rozumieť, musíme sa naučiť chápať ekonomický svet aspoň cez jeho rovnici. Politici veľmi radi hovoria o komparatívnych výhodách, a to všetci v EÚ. Avšak ich poznatky o pojme komparatívna výhoda patria do zberu. Práve veľký Leontiev

dôkladne vysvetlil, čo je komparatívna výhoda, a to jeho modelom. Ten umožnil definovať tzv. Leontieov paradox, ktorý osvetlil, prečo Amerika nevyváža kapitálovonáročné výrobky, o čom boli dovtedy presvedčení. Matematická forma poznania je oveľa hlbšia a tak vieme, čo robiť. Nebudem hovoriť o zlej kvalite Maastrichtských kritérií. Spomeniem aspoň problém, ktorý sme prežili nedávno. Koľko bolo rečí o šrotovnom (ekonómia nám ponúka iný správny pojem). Jeho zavedením sa vplývalo na marginálnu propenzitu k spotrebe a tá významne vplýva na rast HDP. A to sa dá vyčísliť. Ani minister financií ani guvernér NBS to ľuďom nevysvetlili. Asi to nevedeli. V parlamente schvaľujú DPH, paušálne dane, priame dane atď., ale ešte som nepočul, aby ministerstvo vyčislilo ich efekt a tak presvedčilo. Dohadovali sa čo urobí jednopercenné zvýšenie DPH. Hádali sa o tom ako babky na trhu. Úplne ignorovali vedecké poznatky, ktoré hovoria o multiplikátori paušálnych daní, o multiplikátori daňovej sadzby (ktorú máme rovnakú, a nie rovnú daň, ako sa tým hrdí p. Sulík, či p. Mikloš), o multiplikátori autonómnych výdavkov vlády atď. Toto sú pojmy, ktoré sú pre politikov španielskou dedinou. Ako o tom môžu rozhodovať politici, keď to nevedia? Ale to platí aj o politikoch v Bruseli. Viete si predstaviť, že by lekár s takými nevedomosťami rozhodoval o liečbe choroého človeka? Našich politikov nezaujíma, že nevieme dobre merat' output a výkonnosť ekonomiky. HDP nie je dobrou mierou. Nevieme dobre merat' infláciu a predsa penzistom zvyšujeme dôchodky o infláciu. Kto si to kedy uvedomí? Ako potom môžeme hovoriť o reálnej mzde, či reálnom HDP? Ale rovnako dôležité, ba dôležitejšie sú poznatky z dopytu a ponuky po peniazoch, ktoré sú základom monetárnej politiky. Ani NBS ani ministerstvo financií o nej nič nehovoria. Ba ani ECB. Ale potom prečo kupujú „dlhy“? Ozaj nestačí vplývať na úrokovú mieru. Že stačí, si mysel bývalý guvernér Greenspan v USA a vidíme kde to dotiahol. Pnuka peňazí nabrala závratné výšky. Politici však nemali toľko vedomostí, aby vedeli, že iba vplyv na úrokovú mieru nestačí a preto s ním súhlasili. Už vyššie som spomenul, že na ďnu pôsobia výdavky vlády. Ale treba vedieť ako! Nie sú to však iba výdavky vlády. Čo? Hovorí o tom ekonomická teória.

Skutoční ekonómovia kladú (zbytočne) na politikov veľké nároky, zvyčajne také, ako kladú na seba, keď študujú ekonomický systém, a keď objavujú jeho zákonitosti. Ale vďaka tomu vedia povedať, aké budú dôsledky tých zákonov na spoločnosť, ktoré už objavili. Oni už dávno vedeli, že rôzne definovaný pojem dlhu Svetovou bankou, OECD, či inou organizáciou a neadekvátna miera outputu HDP, a následne zbytočne počítaný podiel dlhu na HDP môže mať *explozívny vývoj*. Dobré ekonómovia vedia, kedy *nebude explozívny* a kedy bude cyklický, oscilujúci. Kým to zistili, stratili pri tom veľa potu a, žiaľ, nezarobili. Na tom im ani tak nezáleží, lebo oni chcú byť dobrými správcami civilizácie.

Prof. J. Husár 12/8/011.

**PRÍDU NIEKEDY ZLATÉ ČASY, PLNÉ DOBRA, PRIATEĽSTVA A KRÁSY
A ODÍDU DOBY S OBRAZMI HNUSU A VŠADEPRÍTOMNEJ ZLOBY ?**

Hovorí sa, že zlo je len nedostatok dobra a nemôže samostatne existovať. Ale môže samostatne existovať dobro? Mali sme v knižnici jednu drzú čitateľku, ktorej som po 20 minútach blbých rečí povedal, nech také hovorí starej blažkovej. A ona potom žalovala šéfke, že som ju poslal do r... paľovej. Takto teda vznikajú dezinformácie, krvé obvinenia a obetní baránkovia... Ale keby to tak nebolo, dialo by sa vôbec niečo? Keby neexistovala nedokonalosť, ako by sme sa mohli zdokonaľovať? Takéto extempore ma teda povzbudzujú k tvorbe, len škoda, že zvyšujú aj krvný tlak.

Málokedy používam citáty, ale v tejto úvahе si to vynahradím, aby som ten drsný úvod trochu skultúrnil. „Boh je rafinovaný, ale nie zlomyseľný“, s nádejou vyslovil známy A. Einstein. Ďalšie citáty sú z knihy L. Tomana *Neviditeľná válka 1945 – 1989*, str. 157: „Ak uvidíme, že Nemecko vyhráva, musíme pomáhať Rusku a ak bude vyhrávať Rusko, musíme pomáhať Nemecku, aby sa ich navzájom pobilo čo najviac.“ (H. Truman. 23. 6. 1941!)

Tento citát je pomerne novodobý, ale aby sme naivne neverili na staré zlaté časy, uvediem citát z tej istej knihy, ktorý napísal čínsky vojvoda Sün – c asi 500 rokov pred Kristom, ale znie nanajvýš moderne. Str. 220: „Rozkladajte všetko, čo je v zemi nepriateľa dobré. Zaplete zástupcov vládnúcich vrstiev do zločinných podnikov, podkopávajte aj ináč ich postavenie a vážnosť, vydávajte ich napospas verejnému opovrhnutiu spoluobčanov. Využívajte spoluprácu aj tých najhnusnejších ľudí. Zasievajte nejednotu a hádky medzi občanmi. Povzbudzujte mladých proti starým. Znehodnocujte staré tradície a idoly. Budťe veľkodusní s ponukami a darmi, aby ste mohli kúpiť správy a komplícov. Nešetríte sľubmi ani peniazmi, pretože to prináša vysoké úroky.“

Vyzerá to tak, že „svet bol v moci toho Zlého“ už pred Kristom a vyzerá to tak, že to pretrváva dodnes. Ale čo potom znamenajú Kristove slová, že „vidí Satana padať z neba ako blesk?“ (Lk. 10, 18) Možno to riešenie spočíva v iných jeho slovách, a to: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás občerstvím.“ Dosvedčujem, že nielen mne boli tieto slová počas dlhoročného riadne nezaplateného plahočenia a často zbytočného preháňania obrovským zdrojom posilnenia a nádeje. Niekedy mám dokonca dojem, akoby šlo o priamu úmeru, akoby sa s videním a pocitovaním zla práve tak zvyšovala reálna predstava možného dobra a spôsobov nápravy. Asi o tomto je ten rast horčičného zrnka, ktoré vyrastie na veľký strom a tiež slová o Utešiteľovi, ktorý nás naučí všetkej pravde, aj tej, ktorú momentálne nedokázeme pochopiť.

Vo východných cirkvách sa vo väčšej miere uchováva nádej na konečné víťazstvo Krista nad samotným peklom. V „Teologických textoch“ č. 4, 2001 vyšiel na túto tému zaujímavý článok W. Hrynewicza *Nádej na všeobecnú spásu (Apokatastasis)*. V pravoslávnej liturgii sa dokonca modlí: „V tento svätý deň plnosti a spásy ráčiš vyslyšať naše prosby za zatvorených v pekle. Ty nám dávaš nádej uvidieť, ako poskytuješ mŕtvym oslobodenie od zla, ktoré ich obklopuje.“ Tento trend modlitieb za všeobecnú spásu pretrval na Východe podnes. Učenie sv. Gregora z Nyssy nebolo Cirkvou nikdy odsúdené, hoci učil dokonca o vykúpení Satana. Vždy mi bolo záhadou, že sa hovorí o Kristovom zostúpení do pekiel, čo by asi nemalo zmysel, keby šlo o miesto večného a neodvolateľného zatrattenia. Podnetom na rozmysľanie je aj to, ako mohol popri tom byť zároveň aj v raji, keďže lotrovi po pravici slúbuje, že ešte dnes bude tam s ním.

Evanjelium zobrazuje súd ako oddelenie oviec od capov. Podľa výkladu niektorých pravoslávnych teológov k rozdeleniu však neprichádza medzi dvoma rôznymi

kategóriami ľudí, ale vo vnútri každého človeka. Nie sú ľudia celkom bezhriešni, ani ľudia úplne zlí. Každý má aj pravú, aj ľavú stranu. Kristus oddeluje hriech od hriešnika, zavrhuje moc hriechu, ale zachraňuje hriešnika. Dokonca i „druhá smrť“ sa týka nie ľudí, ale démonických prvkov v nich. (P. Jevdokimov) Dokonca aj prísny apoštol Pavol má povzbudzujúcu myšlienku: „Boh totiž všetkých uzavrel pod neposlušnosť, aby sa nad všetkými zľutoval.“ (Rim. 11, 32)

Sú to len stručné ukážky z hodnotného článku, ale myslím si, že vyznačujú jednu z ciest pre zmier medzi dvoma plúcami kresťanstva. Ako správny rímsky katolík zakončím nádejnym „Dum spiro, spero“, teda „Kým dýcham, dúfam.“

Vlado Gregor, Holíčska 23, 851 05 Bratislava, gregigregor58mail.com
Vladimír Mečiar o výrokoch Slotu a Jureňu

Vyjadrovať sa k názorom pána Slotu je pod moju dôstojnosť. Slota v politike je veľký omyl a veľká chyba. Rozdáva rozumy Radičovej, Ficovi mne, iba sebe nevie poradiť, aby robil politiku a nie z národného cítenia spoločnosť s ručením obmedzeným.

Dramatizovanie odchodu pána Jureňu z LS-HZDS je úplne zbytočné. Jureňa mal ambicie byť predsedom strany, ale neboli podporené. Doslova uviedol na politickom grému, že ho uráža, že nemôže byť politickým lídrom LS-HZDS. Pokúsil sa zvrátiť Republikové predstavenstvo LS-HZDS, čo mu nevyšlo. Stál pred otázkou, že mal na Krajskom sneme prevziať politickú zodpovednosť a sebareflexiu za krajské výsledky. Riešil to tak, že zbabelo ušiel. A zo zbabelosti robí cnosť.

SNS nie je jediná, dokonca nebola ani prvá, do ktorej chcel Jureňa vstúpiť. Robil aj iné pokusy, ale SNS bola jediná, ktorá ho akceptovala s veľkou slávou. Verím, že s takou veľkou slávou, s akou prišiel, bude aj v tejto strane končiť.

Pokiaľ ide o situáciu v LS-HZDS, sebareflexia prebieha u všetkých. Je nás dvadsaťdeväť tisíc, to znamená, že členovia povedali: ideme ďalej. To je rozhodujúci základ, z ktorého musíme vychádzať. Sme pred okresnými a krajskými snemami, ktoré majú povedať, kto budú okresní a krajskí vodcovia, ktorí majú tahať stranu do stretu s terajším mocenským usporiadaním - sociálnym, ekonomickým a politickým stavom Slovenska. A samozrejme, aj do volieb. Na toto sa dáva práve v týchto dňoch a najbližších mesiacoch odpovedeť.

Sebareflexia je aj u najvyšších orgánoch strany a pomaly sa vyvíja príchodom väčšiny nových ľudí. Pokiaľ ide o výber lídra pre volby sú dvaja lídri. Jeden pre volby prezidenta, kde sa rysuje dohoda. Druhý pre volby do NR SR, kde ešte dohoda nie je. Zhruba sa črtá jasná dohoda v predstavení tieňového kabínetu na sneme v novembri, ktorý by mal byť už skompletovaný tak aby bol dôstojným nástupcom hocktorého terajšieho člena vlády.

Pokiaľ ide o obavy, či je LS-HZDS v rozklade, čo sa babe chcelo - to sa babe snilo. Jureňa bez LS-HZDS by bol nikto. LS-HZDS bez Jureňu bude naďalej veľmi silná, jednotná strana, ktorej záujmy Slovenska a jeho občanov budú na prvom mieste.

JUDr. Vladimír Mečiar, predseda LS-HZDS

+++++

bez vrtulníkov?

už to ani nevládzem komentovať :(

<http://www.sme.sk/c/6018463/galko-navrhuje-zrusit-letku-bojovych-vrtulnikov.html>

+++++

asi by sme mali rozpustiť rovno celú armádu,
aby viac ostalo na **zvyšovanie platu parlamentným poslancom- podľa návrhu SAS:**
<http://hnonline.sk/c1-52586240-nasa-politicka-elita-dostane-viac-penazi>

+++++

Vážení priatelia,
posielam vám reakciu Milana Lasicu na súčasné dianie (zrejme nielen) v našej slovenskej spoločnosti.
Som rád, že aj Milan Lasica sa konečne prebúdza zo svojho "medvedieho" spánku a snaží sa objektívnejšie pomenovať javy, vzťahy a fakty vyplývajúce len a len z burzoáznej demokracie, ktorú tak usilovne presadzoval a obhajoval..
Nemôžem však súhlasiť s jeho konštatovaním, že: "Socializmus neboli dobrý, ale takáto demokracia je o nič lepšia". Pretože - ak zostalo v Milanovi Lasicovi aspoň trochu objektívnej ľudskej a umeleckej súdnosti - potom by jeho konštatovanie mohlo vyznieť takto:
"Socializmus neboli dobrý, ale táto demokracia je x-násobne horšia!"
Ja za premennú x (podľa posudzovaných porovnatelných kritérií socializmus verus kapitalizmus) s čistým svedomím dosadzujem reálne čísla z intervalu 10 - 100. F.

+++++

M.Lasica:"Radosť vládnutu tomuto národu".
/Národ? Či?/

Realita súčasnosti ....

Ryba, jedlo žobrákov, ako sa niekedy na bratislavskom trhovisku hovorilo sa stala luxusnou lahôdkou.

Kuracie zadky, ktoré sme hádzali psom sa začali predávať s kúskom chrabtav honosnom balení s hrabákm a krkmi ako delikatesa.

Kvalitnú vodu z vodovodu, sme vymenili za sladké presýtené žbrndy. Rohlíky sa scvrkli o polovicu, kyslé mlieko sa nedá doma vyrobiť, pretože vznikne jedna smradlavá odporne zapáchajúca tekutina, ktorú udržíte v ústach len dovtedy, kým ju rýchlo nevypľujete, a to kamkolvek!

Všetko, čo bolo kedysi naozaj dobré, čo malo svoju hodnotu-tradiciu, sme vlastne vymenili za drahé šmejdy v načačkanom obale.

Sú tu aj dobré veci. Lenže, čím ďalej tým je ich menej a treba ich poriadne dlho hľadať. Hľadať, premýšlať, čítať nečitatelné návody a obsahy, ktoré nemáme šancu vidieť, ak sme si nepribalili lupu.

Ulice sa nám zaplnili Bratislavčanmi z Číny, Thajwanu či Vietnamu.

Cez reklamy si nevidíme špičku nosa.

Chodníky a prechody sú plné stojacich áut.

Exekútor dopisuje adresu a správca domu hádže do schránky vyúčtovanie s tučným nedoplatkom. Žijeme v pomyselnom blahobytie.

Máme dva aj tri telefóny, internet, televíziu, domáce kino, DVD, PC a stále nám niečo chýba.

Zákazy, príkazy, nariadenia, poučenia, ktorým už človek prestáva rozumieť a vyznať sa v nich, je priam nemožné.

Kamery nás sledujú na každom kroku.

Kdekolvek sa pohneme, sme pod kontrolou.

Všetko je evidované, zaznamenané a to všetko pre našu "bezpečnosť." Každá správa, každá pošta, každý telefonát, každá

platba, každý mail, každý, niekedy veľmi súkromný pohyb, je pod organizovaným dohľadom.

Kedykoľvek sa dá vybrať z archívu ako zbraň, ktorá je pripravená na okamžité použitie proti nám.

Zaujímavé je, že aj pri takomto špiclovani dochádza k trestným činom o akých som nemal v minulosti ani potuchy.

Drogy, prepady, násilie, výpalníctvo, vraždy, sa stali bežným sprievodným javom tejto "slobodnej" doby.

Zbavujeme sa vlastnej identity, pretože súhlasíme so všetkým, čo po nás rôzne inštitúcie, ako banky, mobilní operátori a pod., požadujú.

Môžeme vidieť oči bezdomovca, ktorý sa určite na ulici nenašiel.

Môžeme vidieť žobrákov, ako im trčia nohy z kontajnera, aby sa natiahli za prázdnou flášou, či noblesné hotely pre psov aj s vlastnou webovou stránkou, lekárom a kaderníkom.

Môžeme sledovať zložité operácie svojich psich miláčikov priamo na internete.

A ak sa nám náhodou náš drahý psík stratí, okamžite sa oňho postarajú v útulku aj s lekárskou starostlivosťou.

Ak sa však ocitne na ulici človek, nezakopne oňho ani pes. Stávame sa číslom daňového úradu či sociálnej poisťovne.

Kde sa podeli hodnoty, kde je vlastná podstata človečenstva?

Kde je niečo viac, ako len strohé konštatovanie ?

Hrôza, čo sa tu udialo za tých dvadsať rokov!

Vytratila sa láska, porozumenie, ľudskosť, tolerancia, teplo rúk, sklon pred šedinami.

Nepoznáme suseda, nevieme aký plat má vlastná žena či muž.

Nesmieme dať po zadku vlastnému dieťaťu ak nechceme mať problémy s úradmi.

Sledujeme stupídne, nehodnotné až deštruktívne pôsobiace televízne stanice, kde seriály bez konca nahradzujú kultúrne vyžitie určitej skupiny nevedomých a možno aj nevidomých ľudí.

Ale čo ta druhá polovica?

Nemá šancu fungovať dôstoju, bez toho aby jej boli podsúvané podobné stupídnosti?

Ak je toho málo, môžeme si pozrieť Superstar a tam nás pošľú verejne do riti aj s posmešným komentárom.

Nádhera a vďaka, za ten kultúrny a hodnotný zážitok, ktorý nám za lacný peniaz podsúvajú ako duševným mrzákom, niektoré televízie.

Nehovoriac, aké celebrity tam má možnosť človek vidieť.

Kdeže by mali na nich takí umelci, ako p. Króner, Dibarbora, Huba atp., čo sa celý život usilovali, aby predviedli ten najlepší herecký-umelecký výkon, aby zanechali v divákovi ozajstný zážitok.

Rozdiel je len v tom, že títo herci s umením žili celý svoj život.

Žili pre umenie a srdcom umenie tvorili.

Kupujeme cigarety, ktoré nám zakázali fajčiť tam, kde sa fajčiť vždy mohli. Okrádajú nás ako malé deti na piesočku a z každej predanej krabičky nám jednu-dve vytiahnu už ešte pred predajom.

K lekárke chodíme s platobnou kartou, alebo s peňaženkou v ruke. Bavíme sa ako roboti, keď jeden rozpráva o živote a druhý hľadí do počítača.

Formulky, nacvičené frázy, ktoré nemajú s našim ozajstným

ludským vnútrom a presvedčením nič spoločného.

Letákmi, ktorími sú upchané vchody bytoviek, nás lákajú do obchodov. Dobre nás neprosia, aby sme nakúpili len u nich.

Ked' sme však zaplatili, "u nich", nestačíme sa diviť ako musíme kmitať a hádzať svoj nákup do tašky. Hned' je jasné kto je tu pánom a kde ich zdvorilosť skončila.

Môžeme povedať svoj názor. Slobodne, demokraticky sa aj vyjadriť. No, k čomu to je, ked' to nie je nič platné! Žijeme v neustálom strese a napäti.

Nikto z nás si nie je istý zajtrajškom. Je len pár jedincov, ktorým je to jedno a tí žijú aj tak mimo nás a v anonymite.

Nie som sám, komu to všetko už začalo vadí. Niekde sa stala chyba-velká chyba, ktorej náprava bude trvať veľmi dlho.

Svet ochorel a my v snahe uplatniť sa, sme ochoreli s ním!

Socializmus neboli dobrý, ale takáto demokracia, nie je o nič lepšia.

Možno až nástup duševných chorôb, depresii, samovrážd, naštartuje proces triedenia, ktorý nás položí na kolená, keď to už prestaneme zvládať. A čo ďalej?

Mám dosť slobody tohto typu, slobody, ktorá so slobodou nemá nič spoločného.

Slobody, ktorú si nedokážeme užívať, pretože je viac proti nám ako pre nás.

Je tak oklieštená zákonmi a právami tých druhých, že je v podstate otvorená neprávosti, zločinu, podvodom, že jej existencia mi pripadá ako aura.

Kdesi je, ale nevidím ju. Je mimo mňa. Želám si stretnúť človeka - priateľa. Chcem sa ráno prebudiť a celým srdcom sa tešíť novému dňu. Chcem mať okolo seba úprimných ľudí, ako tomu bolo volakedy.

Chcem stretnúť kamaráta, ktorého prvá otázka nebude smerovať k materiálnym veciam, ale opýta sa ma: Ako sa máš? Ako žiješ? Zájdeme si spolu niekom sadnúť? Kamaráta ktorého v polovici debaty nevyruší zvonenie mobilu a nebude musieť odísť. "Vieš, tento telefonát bol tak dôležitý, že ak by som to nezobral, mohlo by ma to stáť prácu."

Ovládol nás strach a v tom strachu žijeme svoje každodenné životy. To je fakt a skutočná realita tohto novodobého, demokraticky pokazeného sveta.

Nehovorím o novembri, ten príšť musel, ale o tom, čo všetko sem s novembrom vkízlo. Ďalšieho pokusu, ktorý príde, ked' sa to už celé nebude dať udržať, sa chvála Bohu nedožijem.

Hoci rád by som sa toho dožil - možno.

Dokedy bude človek hľadať svoje miesto?

Neposielaj 10x, radšej 10x prečítaj !!! alebo aj pošli.

Našťastie, ja ešte zopár priateľov mám ... Prajem im zdravie, pohodu, šťastie a veľa lásky!!!

+++++

MilanLasica

Tu dole je pekna opisna definicia konzumného materializmu od Milana Lasicu. Mozno aj vypoved nasej generacie s velkou davkou "soctalgie".

Ja by som mal k tejto svojej komentáre. Hadam najväčší problem vidím v nedostatku prirodzeného vyvojového procesu na Slovensku. Socializmus bol u nas umelo nasadený

zhora. S dosadenim socializmu zastal u nas spolocensky vyvoj aj historia na 50 rokov. Potom prisel zlom, november, kedy sme chceli za par tyzdnov dohnat ten vlak, ktorý nam prefrcal pred nosom pred 50. rokmi. Totizto, s konzumnym materializmom, ktorý sa na Zapade vyvijal hadam 100 rokov, sa vyvijala aj ludska imunita voci jeho nerestiam: obranne reakcie. Avsak to, co sa u nas stalo je, ako by si zavrel male dieta na 50 rokov do sterilneho inkubatora a umelo ho izoloval od vsetkych virusov, bakterii a nedaval mu ani ziadne ockovanie. A po 50. rokoch ho pustil do sveta plneho virusov a bacilov.

Nechcem sa opakovat, ale porovnaj si dnes Finsko a Estonsko, a ten rozdiel je zrejmy na prvý pohlad. L.

+++++

Chyba 100 podpisov pod hromadnu priponienku Cyklistov

Važení priatelia, prosím podporite hromadnu priponienku cyklistov,

chyba im k možnosti rokovaniu este cca 100 podpisov

+++++

Je to legislativna zmena, o ktoru sa snazi partnerska organizacia Cykolokoalície organizacia Cyklisticka Aliancia. Cielom hromadnej priponienky, ktoru podavaju je zvysit bezpecnosť cyklistov v uliciach vodorovnym a zvislym znacenim.

Navrhujem pridať do cestneho zakona znacenie ako koridory pre cyklistov, predsedene priestory pre cyklistov na krizovatkach (aby vas nahodou nezrazil vodic odbocujuci vpravo) ci dolezity protismer v jednosmerkach.

Podporite prosim hromadnu priponienku a dajte o nej vediet aj Vasim znamym, cyklistom:

<http://www.changenet.sk/?section=kampane&x=579605>

+++++

Cyklisticka Aliancia potrebuje aspon 500 online podpisov.

Tak ako sme sa minule rozpravali o tom nasom bulletin, ktoremu sme dali meno Svatopluk a sme sa dohodli ze bulletinu dame slovensky charakter. Dohodli sme sa na slove, ze bude mať charakter nacionalny.
Aj pozrel som si slovnik, že co to slovo presne znamena. Nation znamena narod a nationalist presne po slovensky by to mal byť narodovec tiež mať isty vyznam ako rodolub alebo patriot. Tiež som sa z enciklopedie dozvedel, že nájonalista je osoba, ktorá je hrda na svoju narodnosť na

svoj povod a svoju kulturu a ze to vraj plati pre vsetki narody sveta okrem Slovenska. Zo Slovenska dostavam zpravy, ze slovo slovensky nacionalista je viac ako hresenie slovom hnušne. Ze národníci sú najhoršia spodina ludskej spoločnosti kdejaký fascisti, gardisti a čo ja viem čo, iba vsetko to najhoršie. Musím sa Ti Jozko priznať, že ma to poriadne zarazilo a ani neviem čo si mam o tom myslieť. Kto sú ti ľudia, ktorí dali tomuto slovu jeho negatívny charakter? Hadam Jozko, že mi tu v Amerike by sme nemali pocuvat tam tich doma, ved ani nevieme čo su to za ľudia. My si svojho Svatopluka nemozme tak zhumplovať, ako zhumplovali toho na hrade v Bratislavě. Nie že mu zobrať z ruky dvojkruží, ale este chcu odrezat vajca jeho konovi, že ma veľmi veľke prirodzenie. Chudák kon este aj to mu chcu zobrať cim ho Pan Boh pozehnal. Kolko len zloby v tom nasom narode. Nas tunajši Svatopluk bude a zostane aj z dvojkružom a jeho kon z veľkymi vajcami.

Ved sa aj hovori cim vacsie tim lepsie. Ved sa len pozri na tu novu Stefanikovu sochu co postavili pri dunaji. Ceska macka stoji na 15 metrovom vysokom stlpe a pod nou 4metrová socha Stefanika a este v tej istej uniforme co ho v nej Cesi zabilí. Uniforma Francuzkeho generala je pre Slovaka veľmi vela. Francuzke noviny Le Mond napisali, ze to je urazka nie len pre narod Slovensky ale aj pre narod Francuzky ktoreho Stefanik bol obcanom a ze vraj ta socha stoji pri peknej budove co vyzerá ako tovaren na zpracovanie kozacieho mlieka. Neviem Ti Jozko povedať prečo si Bratislavčania tak radi ozdobujú svoje mesto cudzimi symbolmi a zo svojich symbolov chcu este aj vajca odrezat Svatoplukovmu konovi. Toto je trosku vela pochopit pre barz aký rozum. Nuz co narobí Jozko moj ked uz raz takto musí byť. Maj sa a:Eligitimus non curburundum est.

+++++

Kocur liskavy

Od: newsletter@sulik.sk

Mame za sebou druhy polrok vladnutia a nastal cas na kratke zhrnutie. Co vsetko sme v druhom polroku urobili? Citajte viac tu: <http://richardsulik.blog.sme.sk/c/272465/SaS-v-koalicii-druhy-semester.html>.

Mimochodom, uz ste kvizovali? Kliknite sem (<http://strana-sas.sk/grecko>) a zistite kolko toho viete o Grecku.

S pozdravom Richard Sulik

V sobotu 12. juna 2010 nas volilo 307.287 volicov. Dakujeme

+++++

Slovenská spoločnosť pre zahraničnú politiku (SFPA) si Vás dovoľuje pozvať na prezentáciu výsledkov projektu Stratégia Európskej únie pre dunajský región s názvom **Dunaj: rieka príležitostí, ktoré bude prebiehať v pouličnom stánku na Rudnayovom námestí (Panská ulica pri Dóme sv. Martina) 23. augusta 2011 od 14:30 do 16:00 hod.**

Podrobnejšiu pozvánku nájdete v prílohe.

Tešíme sa na účasť Vašu aj Vašich známych a priateľov.

S pozdravom,

Slovenská spoločnosť pre zahraničnú politiku (SFPA)

17. PRÍDU NIEKEDY ZLATÉ ČASY, PLNÉ DOBRA, PRIATEĽSTVA A KRÁSY A ODÍDU DOBY S OBRAZMI HNUŠU A VŠADEPRÍTOMNEJ ZLOBY? 15.8.2011

Hovorí sa, že zlo je len nedostatok dobra a nemôže samostatne existovať. Ale môže samostatne existovať dobro? Mali sme v knižnici jednu drzú čitateľku, ktorej som po 20 minútach blbých rečí povedal, nech také hovorí starej blažkovej. A ona potom žalovala šéfke, že som ju poslal do r...paľovej. Taktô teda vznikajú dezinformácie, krivé obvinenia a obetní baránkovia... Ale keby to tak nebolo, dialo by sa vôbec niečo? Keby neexistovala nedokonalosť, ako by sme sa mohli zdokonaľovať? Takéto extempore ma teda povzbudzujú k tvorbe, len škoda, že zvyšujú aj krvný tlak.

Málokedy používam citáty, ale v tejto úvahе si to vynahradím, aby som ten drsný úvod trochu skultúrnil. „*Boh je rafinovaný, ale nie zlomyseľný*“, s nádejou vyslovil známy A. Einstein. Ďalšie citáty sú z knihy L. Tomana „Neviditeľná válka 1945 – 1989“ Str. 157: „*Ak uvidíme, že Nemecko vyhráva, musíme pomáhať Rusku a ak bude vyhrávať Rusko, musíme pomáhať Nemecku, aby sa ich navzájom pobilo čo najviac.*“ (H. Truman. 23. 6. 1941!)

Tento citát je pomerne novodobý, ale aby sme naivne neverili na staré zlaté časy, uvediem citát z tej istej knihy, ktorý napísal čínsky vojvoda Sun-tzu asi 500 rokov pred Kristom, ale znie nanajvýš moderne. Str. 220: „*Rozkladajte všetko, čo je v zemi nepriateľa dobré. Zaplette zástupcov vládnucich vrstiev do zločinných podnikov, podkopávajte aj ináč ich postavenie a vážnosť, vydávajte ich napospas verejnemu opovrhnutiu spoluobčanov. Využívajte spoluprácu aj tých najhnušnejších ľudí. Zasievajte nejednotu a hádky medzi občanmi. Povzbudzujte mladých proti starým. Znehodnocujte staré tradície a idoly. Budte veľkodusní s ponukami a darmi, aby ste mohli kúpiť správy a komplikov. Nešetrite sľubmi ani peniazmi, pretože to prináša vysoké úroky.*“

Vyzerá to tak, že „svet bol v moci toho Zlého“ už pred Kristom a vyzerá to tak, že to pretrváva dodnes. Ale čo potom znamenajú Kristove slová, že „vidí Satana padať z neba ako blesk“? /Lk. 10, 18/ Možno to riešenie spočíva v iných jeho slovách a to: „Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás občerstvím.“ Dosvedčujem, že nielen mne boli tieto slová počas dlhorocného riadne nezaplateného plahočenia a často zbytočného preháňania obrovským zdrojom posilnenia a nádeje. Niekedy mám dokonca dojem, akoby šlo o priamu úmeru, akoby sa s videním a pociťovaním zla práve tak zvyšovala reálna predstava možného dobra a spôsobov nápravy. Asi o tomto je ten rast horčičného zrunka, ktoré vyrastie na veľký strom a tiež slová o Utešiteľovi, ktorý nás naučí všetkej pravde, aj tej, ktorú momentálne nedokážeme pochopiť.

Vo východných cirkvách sa vo väčšej miere uchováva nádej na konečné víťazstvo Krista nad samotným peklom. V „Teologických textoch“ č. 4, 2001 vyšiel na túto tému zaujímavý článok W. Hryniwicza „Nádej na všeobecnú spásu /Apokatastasis/. V pravoslávnej liturgii sa dokonca modlí: „*V tento svätý deň plnosti a spásy ráčiš vyslyšať naše prosby za zatvorených v pekle. Ty nám dávaš nádej uvidieť, ako poskytuješ mŕtвym oslobodenie od zla, ktoré ich obklopuje.*“ Tento trend modlitieb za všeobecnú spásu pretrval na Východe podnes. Učenie sv. Gregora z Nyssy nebolo Cirkvou nikdy odsúdené, hoci učil dokonca o vykúpení Satana. Vždy mi bolo záhadou, že sa hovorí o Kristovom zostúpení do pekiel, čo by asi nemalo zmysel, keby šlo

o miesto večného a neodvolateľného zatratenia. Podnetom na rozmýšľanie je aj to, ako mohol popri tom byť zároveň aj v raji, keďže lotrovi po pravici slúbuje, že ešte dnes bude tam s ním.

Evanjelium zobrazuje súd ako oddelenie oviec od capov. Podľa výkladu niektorých pravoslávnych teológov k rozdeleniu však neprihádza medzi dvoma rôznymi kategóriami ľudí, ale vo vnútri každého človeka. Nie sú ľudia celkom bezhriešni, ani ľudia úplne zlí. Každý má aj pravú, aj ľavú stranu. Kristus oddeluje hriech od hriešnika, zavrhnuje moc hriechu, ale zachraňuje hriešnika. Dokonca i „druhá smrť“ sa týka nie ľudí, ale démonických prvkov v nich. /P. Jevdokimov/ Dokonca aj prísny apoštol Pavol má povzbudzujúcu myšlienku: „Boh totiž všetkých uzavrel pod neposlušnosť, aby sa nad všetkými zľutoval.“ /Rím. 11, 32/

Sú to len stručné ukážky z hodnotného článku, ale myslím si, že vyznačujú jednu z ciest pre zmier medzi dvoma plúcami kresťanstva. Ako správny rímsky katolík zakončím nádejným „Dum spiro, spero“, teda „Kým dýcham, dúfam.“

+++++

Vlado GREGOR

Holíčska

vladimir.gregor@savba.sk

851

05

23

gregigregor58@gmail.com

Bratislava

Homilia Mons. Cyrila Vasiľa SJ, sekretára kongregácie pre východné cirkvi na Nitrianskom hrade

NITRA, 5.

júla 2011

Bratia a sestry, duchovní i svetskí predstaviteľia všetkých hodností a úradov, milí priatelia, ktorí nás sledujete v televíznom prenose.

Každý z nás už v živote vypĺňal nejaký dotazník. Jeho súčasťou je uvedenie základných informácií: volám sa ..., narodil som sa..., moji rodičia sú..., moju rodinu rečou je..., toto je môj životný príbeh, ..., Odpovede na tieto jednoduché otázky odrážajú a vyjadrujú našu identitu.

To, čo platí pre jednotlivca, je možné aplikovať aj na skupinu osôb, a teda aj na cirkevné, a istým spôsobom aj na národné spoločenstvo. Každé takéto spoločenstvo sa vytvára prostredníctvom súhrnu istých identifikačných prvkov, či už ide o symboly, udalosti, motívy, a najmä o historické postavy. V našich národných a spoločenských dejinách nemáme veľa takých tém, či postáv, ktoré by nás naozaj zjednocovali. Úspechy našich hokejistov, alebo futbalistov sú žiaľ nie príliš spoľahlivou tému a povestná slovenská nežičlivosť nás vedie k nadšenému búraniu akýchkoľvek národných mýtov a piedestálov, na ktoré by sa – viac, či menej zaslúžene – pokúšal postaviť ktokoľvek z našich rodákov.

Aj nedávne 20. storočia je plné kontroverzných figúr, ktoré sa sice v svojom čase nechávali nazývať, tatíčkami, otcami, vodcami, budovateľmi a zakladateľmi, ale v skutočnosti viac rozdeľovali a aj nadálej rozdeľujú našu spoločnosť v pohľade na dejiny. Nie je teda jednoduché nájsť nekonfliktné dejinné postavy, o to viac, že skutočná veľkosť osobnosti sa ukazuje v ich schopnosti prekračovať hranice politickej, konfesionálnej, denomináčnej, i etnickej ohraničenosťi, v schopnosti obstáť v skúške dejín.

Takýmito osobnosťami sú však svätí Cyril a Metod.

Sú prijateľní a prijímaní širokým spektrom našej spoločnosti, teda nielen veriacim, katolíkmi a Slovákm. Pri nich totiž aj ten obyvateľ Slovenska, ktorý o sebe povie „... Nie som veriaci, ... nie som katolík ...., nie som Slovák...“ môže súčasne povedať: „a predsa sú mi tieto historické postavy svojim spôsobom blízke, ich osudy i ich ideály mi niečo hovoria“.

Povedali sme, že potrebujeme spájajúce, nie konfliktné osoby a že nie je ľahké ich nájsť. Je to pravda. Žiaľ, aj v prípade, keď takéto postavy máme, tak tu existuje riziko, že si vyberieme len časť ich posolstva. Táto fragmentácia a selektívnosť je istým spôsobom prirodzená, ale súčasne môže byť aj nebezpečná a to predovšetkým vtedy, ak by sme si z odkazu jednotlivých postáv vytrhávali z kontextu len isté okrajové, sekundárne prejavy a ignorovali by sme, ba dokonca potláčali hlavné, nosné prvky.

V nedávnej minulosti sa to dialo dosť často a úmyselne a ani dnes nie sme imúnni pred týmto pokušením. Tak boli Svätí Cyril a Metod, podľa potreby, raz označovaní za symboly slovanskej družby či československej vzájomnosti, za literátov, za predstaviteľov byzantskej diplomacie, za tvorcov národného jazyka atď.

Účelové využívanie postáv sv. Cyrila a Metoda sa však nedá dlho maskovať a v konečnom dôsledku je kontraproduktívne. Presvedčil sa o tom na pamätnej velehradskej púti v roku 1985 vtedajší minister kultúry, ktorého stájisícový dav vypískal. Keď minister začal hovoriť o tom, že „... Cyril a Metod ... urobili to, či ono, dav ho skandujúc neustále opravoval „... Svätí .... svätí... Cyril a Metod“, a keď minister pokračoval: „priniesli nám kultúru“, pútnici zasa jednohlasne skandovali: „priniesli nám vieru ... vieru...“ Áno, kultúra, politika, diplomacia, písomníctvo, jazyk ... to všetko tu bolo, to všetko bolo pri misii sv. Cyrila a Metoda potrebné a dôležité, ale nie prvoradé a nie podstatné. Prvoradé a podstatné bolo ohlasovanie viery a to spôsobom novým, prít'ažlivým, horlivým a vytrvalým. Preto ich postavy najviac vystihujú termíny, ktoré vtedy zaznievali svorne z úst pútnikov: svätosť a viera – keďže práve tieto vlastnosti najlepšie charakterizujú našich slovanských apoštolov.

Iste, niekto by mohol namietať, že svätosť, viera a služba Bohu sú príliš vznešené ideály že nie sú pre každého, že nie sú zdieľateľné všetkými. Bez týchto ideálov, by sme ale nemohli celistvo pochopíť skutočný prínos sv. Cyrila a Metoda pre naše duchovné, kultúrne a národné dejiny, nemohli by sme sa hlásiť k ich dedičstvu.

- Právo

Predstavme si napríklad, že by sme chceli hodnotiť len taký „laický“ aspekt misie sv. Cyrila a Metoda, akým môže byť túžba slovanských kniežat po usporiadaní zákonodarstva. Avšak – vo vízii sv. Cyrila a Metoda – ani zákonodarstvo nemožno odtrhnúť od duchovného rozmeru. Už v Žití Konštantína čítame, ako Rastislav, knieža moravské, žiadal v Byzancii učiteľa, ktorý by dal jeho národu „dobrý zákon“.

Ako interpretovali tento „dobrý zákon“ svätí Cyrila a Metod? Dosvedčuje nám to najznámejšia civilná právna pamiatka veľkomoravskej doby, tzv. Súdny zákonník pre ľud – Zakon sudnyj ljudem: Jeho prvá veta znie: „Pred každým právom, sluší sa o Božom práve hovorit“.

Náš súčasný právny systém vychádza zo základného zákona Slovenskej republiky, ktorým je Ústava. V jej preambule, okrem iného čítame: „My, národ slovenský v zmysle cyrilo-metodského duchovného dedičstva... uznášame sa prostredníctvom svojich zástupcov na tejto ústave“.

Je to pekná formulácia, ale sme si naozaj istí, že naše zákony, teoreticky vyplývajúce z tohto základného zákona zodpovedajú tomuto cyrilo-metodskému duchovnému dedičstvu? Tento duch totiž vyžaduje, aby žiadten zákon neprotirečil morálnej norme vychádzajúcej z „Božieho práva“!

Podľa prvého článku ústavy „Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát, ktorý sa neviaže na nijakú ideológiu ani náboženstvo.“ Ako teda chceme aplikovať cyrilo-metodské duchovné dedičstvo? Len na úrovni vzletných fráz?

Nuž dobre, pripust’me, že je v poriadku, že „štát“ ako inštitúcia, sa bude vyhýbať viazaniu sa na akúkoľvek ideológiu a náboženstvo -... ale čo má robiť, ako sa má správať jednotlivec, občan, člen spoločenstva, ktoré vytvára štát?

Človek predsa nie je zviera, nekoná len inštinktívne, ale aj podľa nejakej idey, a teda vlastne transformuje do svojho života myšlienky a rozhodenia založené na istých hodnotách, kritériach a morálnych normách. Iste, väčšina ľudí sa opiera o zdedené, tzv. tradičné hodnoty, pretože verí že súradnicový systém morálnych hodnôt je nemenný a že si ho nemôžeme svojvolne posúvať, ale žiaľ, mnoho ľudí si vytvára morálne normy aj podľa vlastnej potreby, ba niekto si, práve naopak, kladie za plán všetky tieto tradičné hodnoty vo vlastnom živote a podľa možnosti aj v živote iných zburat’ a zmeniť, niekto sa zasa dôsledne prakticky “neviaže na nijakú ideológiu ani náboženstvo“ a žije teda naozaj „neviazane“.

Ani problém spravodlivých zákonov a ich nestranného aplikovania nie je nový. Metodovo Napomenutie k vladárom, nazývané neraz aj Napomenutie sudcom, je len príkladom toho, ako musel aj nás prvý arcibiskup pripomínať vtedajším vladárom a sudcom, aby, v prvom rade, sami dodržiavalí zákony a išli tak príkladom pre iných, aby „nekrividili nikomu zo slabších, ani aby pohanský nejaký obyčaj nekonali“, aby ochraňovali manželský zväzok v jeho neporušiteľnosti.

Ide tu teda o výzvu na uplatňovanie Bohom zvereného práva na život, na slobodu, na dobré meno, práva rodičov na ochranu ich výsostného postavenia pri výchove dieťaťa, práva manželov na spoločenskú podporu a ochranu ich zväzku bez vytvárania terminologických i právnych konfúzií. Aj dnes zaznieva Metodova výzva – a to zvlášť pre tých, ktorí sú pokrstení: „Povinný je každý pokrstený samého seba čistého chrániť ako chrám Bohu svätý. A so svojou ženou uspokojiť sa, nič iné ďalšie nezmýšľať, ani na spôsob hoväda za nezmyselnými vášnami chodiť.“

Alebo by stalo za to, najmä dnes, keď sa v širokých vrstvách našej spoločnosti stretávame so stratou dôvery v súdy a v súdne procesy, spomenúť si na druhý článok prvého cyrilo-metodského civilného zákonníka, ktorý ustanovoval: „Neslobodno ani raz prijímať svedkov, ktorí boli kedy usvedčení, že luhajú, prestupujú zákon Boží, alebo hovádský život vedú“. (ZSL 2)

Ak v duchu cyrilo-metodského dedičstva sa takéto kritérium uplatňuje na svedkov, o čo viac by sa malo uplatňovať na verejných predstaviteľov, najmä na tých, ktorých si slobodne volíme a ktorých môžeme slobodne poslať aj preč zo scény verejného života, najmä ak boli – a to niekedy dokonca nielen raz ale aj viac razy – verejne usvedčení, že luhajú.

V tejto chvíli už ale vidím ako niekto zdvíha varovne prst i hlas:
Pozor, čo to má byť, opäť sa nejaký cirkevný predstaviteľ ide miešať do politiky?!

Ale nie, len kľud, toto nie je politika - teda aspoň nie tak ako ju chápeme v jej straníckom a inštitucionálnom rozmere. Je to len napĺňanie toho poslania, ktorého sa Cirkev ani

jej predstaviteľia nemôžu zrieknuť, bez toho aby sa nespreneverili svojmu poslaniu. Aj dnes, tak ako tomu bolo v predchádzajúcich epochách, jej hlas zaznieva k reprezentantom, vládcom a zákonodarcom civilných spoločenstiev. Spomedzi viacerých príkladov tohto hlasu môžeme citovať príhovor blahoslaveného Jána Pavla II. na Zhromaždení reprezentantov parlamentov z celého sveta, ktorí sa 4. novembra 2000 zišli vo Vatikáne, v Aule Pavla VI. Reprezentantom zákonodarných zborov stoviek národov Ján Pavol II. vo svetle Evanjelia a v mene najvyššej pravdy o človeku, ktorú je možné spoznať cez Ježiša Krista, pripomenul ich morálnu povinnosť:

„Osobitne sa chcem obrátiť k tým z vás, ktorí máte mimoriadne dôležitú úlohu formovať a schvaľovať zákony: je to úloha, ktorá približuje človeka k Bohu, najvyššiemu Zákonodarcovi, z jeho večného Zákona totiž v konečnom dôsledku čerpá každý zákon svoju platnosť a zaväzujúcu silu. Toto sa má na mysli keď vyhlasujeme, že žiadnen pozitívny zákon nemôže protirečiť prirodzenému zákonu, pretože tento nie je ničím iným ako indikátorom primárnych a podstatných noriem upravujúcich morálny život, noriem vyjadrujúcich charakter, najhlbšie potreby a najvyššie hodnoty ľudskej osoby. ... To znamená, že zákony – nech by sa jednalo o ktorúkoľvek oblast' v ktorej zákonodarca zasahuje alebo do ktorej musí vstúpiť – musia vždy rešpektovať a podporovať ľudskú osobu v celej škále jej duchovných, materiálnych, osobných, rodinných a sociálnych potrieb. ... Kresťanská múdrost', ktorá je charakteristickou čnosťou kresťanského politika, mu ukáže spôsob ako sa správať, aby sa na jednej strane nespreneveril hlasu svojho správne formovaného svedomia a na druhej strane aby splnil svoju úlohu zákonodarcu.“

Pápež sa týmito slovami obrátil na kresťanských politikov v ich dvojakom rozmere: ako na politikov -zákonodarcov a ako na kresťanov. Jeho výzva k rešpektovaniu ľudskej osoby prekonáva zdanlivý konflikt, či protirečenie, medzi touto ich dvojakou príslušnosťou, medzi dvoma pozíciami, ktoré bývajú niekedy prezentované ako nezlučiteľné; táto výzva presahuje konfesionálny a čisto náboženský rozmer a dotýka sa najhlbších záhybov bytia jednotlivca i spoločnosti.

Katolícka cirkev je presvedčená, že keď sa moderné štaty v rámci svojej zdravo chápanej autonómie, prostredníctvom vnútorných zákonov a prostredníctvom medzinárodných dohôd a konkordátov snažia zabezpečiť pre svojich občanov, popri iných prirodzených a občianskych právach, aj slobodu svedomia a náboženstva, prispievajú tak k uskutočňovaniu tých všeobecne prijímaných noriem, ktoré zabezpečujú usporiadanú slobodu a úctu voči ľudskej dôstojnosti každého človeka. Pri tomto ich zákonodarnom úsilí nachádzajú v Katolíckej cirkvi spol'ahlivého partnera a spolupracovníka v duchu zásady – *pacta clara, boni amici*.

- Vztah k vede a kultúre

Obaja solúnski bratia – budúci Apoštoli Slovanov - boli osobnosťami, v ktorých dýchala klasická byzantská kresťanská kultúra. Predovšetkým sv. Cyril, nazývaný aj „Filozof“, bol jedným z popredných predstaviteľov kultúry svojej doby. Skutočnú vedu a ozajstnú múdrost' pre neho predstavovala filozofia, ktorú definoval ako: „poznávanie božských a ľudských vecí, nakoľko sa môže človek priblížiť Bohu, (ked'že filozofia) učí človeka, že svojimi skutkami sa má stať obrazom a podobou toho, ktorý ho stvoril“ (ŽK IV).

Ak dnes laický svet hovorí o neprekonateľnej prieplasti medzi vierou a náboženstvom na jednej strane a rozumom, či vedou, na druhej strane, teda o akoby neprekonateľnom konflikte medzi *fides et ratio*, Sv. Cyril práve naopak videl vo vede, predovšetkým v takom poznávaní, ktoré privádza dušu k múdrosti, uskutočňovanie Božieho plánu o človeku.

Solúnski bratia boli dedičmi antickej gréckej kultúry, ktorej pokračovateľkou bola stredoveká Byzancia. Ani ten najzatajšší zástanca radikálneho **laicizmu** nemôže popriť význam tohto antického dedičstva pre celú európsku, ba svetovú kultúru. Preto je paradoxné, že sa dnes neraz chce popierať dôležitosť prostriedku, skrze ktorý sa nám dochovala táto kultúra, ktorá tak bola vložená do kolísky rodiacej sa modernej Európy, ako ju poznáme dnes. Bolo to totiž práve kresťanstvo, ktoré prenieslo najpozitívnejšie prvky duchovného dedičstva antiky do moderného európskeho sveta a z grécko-rímskeho stredomorského prostredia ho transplantovalo do celého geopolitickejho priestoru, ktorý dnes nazývame Európu. Západoeurópsky svet, ktorý vznikol fúziou početných barbarských kmeňov, si vybral latinský jazyk aby tak mohol čerpať z antickej múdrosti prefiltrovanej cez kláštorné skriptóriá a kapitolárne školy. V tomto kontexte sa idea Cyrila a Metoda vytvorila nové písmo pre Slovanov a preložiť do ich reči Sväté Písma a liturgické formuláre mohla javiť ako prevrat dovtedajšieho osvedčeného poriadku, ako nebezpečný vynález s nepredvídateľnými dôsledkami.

Obrana slovanského písma, jazyka a liturgie – v Konštantinopole, Benátkach i Ríme – sa tak stala akýmsi manifestom, *magnou chartou* práva každého národa a každého jazyka chváliť Boha. Ako hovorí encyklika Slavoum Apostoli (n.21),

„...preklad posvätných kníh, ktorí urobili Cyril, Metod a ich žiaci, dodal kultúrnu schopnosť a dôstojnosť jazyku staroslovenskej liturgie; ten potom bol za dlhé stáročia nielen jazykom cirkevným, ale aj úradným a literárnym, ba dokonca hovorovým jazykom vzdelenejších tried vo väčšine slovanských národov, zvlášť u Slovanov východného obradu.“

- Dialóg s islamom

Svätí Cyril a Metod však nie sú zaujímaví len pre ich prínos pre evanjelizáciu Slovanov. Ešte pred príchodom k našim predkom sa stali protagonistami aj kultúrno-politickeho stretu s islamským, svetom. Ich skúsenosť je zaujímavá už aj preto, lebo problém kultúrnej, politickej a duchovnej schopnosti (alebo, žiaľ, skôr neschopnosti), odpovedať adekvátnym spôsobom na expanziu islamu, na jeho demografické, politické a kultúrne výzvy je jednou z naliehavých otázok, ktoré stoja pred dnešnou Európu. Možno na Slovensku si tento fenomén ešte dostatočne neuvedomujeme, ale je len otázkou čase, kedy s ním budeme aj my nástojčivo konfrontovaní.

Byzantská ríša, občanmi ktorej boli sv. Cyril a Metod, po stáročia čeliла podobným problémom – nakoniec v tomto súperení podľahla a bola vymazaná z mapy sveta. Životopisný spis Žitie Konštantína nám dosvedčuje, že Sv. Cyril, počas svojej misie k Arabom nevstúpil na pôdu politickej polemiky, ale prenášal diskusiu do oblasti morálky a teológie, dokazujúc morálku, duchovnú a doktrinálnu prevahu Kristovho zákona. **Dnešný tzv. Západný svet sa pokúša demokratizovať viaceré tradične islamské krajiny, exportom demokracie na krídlach stíhačiek a za zvuku bômb, dokazujúc však takto iba svoju vojenskú prevahu, ale už sa neodváži ponúknutť, ako prameň obrody pre všetky národy a kultúry kresťanský pohľad na človeka a jeho dôstojnosť.**

Sv. Cyril pri svoje misii medzi Arabmi takúto obavu nemal a z jeho slov, zaznamenaných životopiscom môžeme cítiť ideu univerzalizmu a búrania bariér v mene nášho spolupatričnosti do rodiny Božích detí, ktorí skrže Krista, v Duchu Svätom vzdávajú skutočný kult Bohu - Otcovi. **Tento univerzalizmus vychádza z Kristovho posolstva a preto prekonáva rozličnosť jazykov, rás, národov a politických zoskupení.**

- Ekumenický rozmer

Osobitnú pozornosť by si zasluhoval ekumenický rozmer diela sv. Cyrila a Metoda. Títo synovia

konštantínopskej cirkvi, boli vo svojom živote, vo svojej misii aj vo svojom oslávení spojení s rímskou cirkvou a pritom sú považovaní za vzor života a apoštola aj v pravoslávnych cirkvách. Ako šíritelia Božieho slova, ako jeho prekladatelia do ľudových jazykov sú cenení aj v cirkevných spoločenstvách, ktoré sa zrodili z Reformy, pretože svojim dielom anticipovali jej charakteristické pozitívne znaky. V najhlbšom zmysle slova sú teda svätcami, v ktorých sa prejavuje *katolicita Cirkvi*. **Tento katolícky rozmer Cirkvi sa prejavuje v aktívnej spoluzodpovednosti a veľkodušnej spolupráci všetkých v prospech všeobecného dobra.** (Cf. *Slavorum Apostoli* 19).

- Otvorenosť voči iným národom

Misia sv. Cyrila Metoda sa odohrávala v búrlivom období druhej polovice 9. storočia. Historické obdobie v ktorom žili sv. Cyril a Metod je charakterizované prienikom nových národov na európsku politickú a spoločenskú scénu.

- Veľké ríše – východorímska s centrom v Konštantínopole a Západná, francúzska ríša Karola Veľkého, s obavami pozorovali na svojich hraniciach rast nových, mladých politických celkov túžiacich presadiť sa na širšej politickej scéne. Prvá reakcia veľmoci bola poznačená nedôverou, strachom a neskôr túžbou po ovládnutí. Vojenské ovládnutie však vôbec nebolo jednoduché.
Preto sa Západ utiekal k politike kultúrneho ovládnutia, ktoré je najlepším prostriedkom na „pacifikáciu“ a spoločensko - politickú okupáciu.

- Mladé národy však chápali nevyhnutnosť konfrontácie s predchádzajúcimi politickými jednotkami, a preto hľadali také spôsoby spolužitia, ktoré by im dovolili zachovať si vlastnú kultúrnu a politickú autonómiu.

V tomto kontexte pracujú sv. Cyril a Metod, s evanjeliovou priezračnosťou, unikajúc z politických zápletok a straníckych rozburov. Nikdy sa nemienili stať politickou hračkou mocných tohto sveta. **Ich spôsob evanjelizácie, nazývame dnes inkulturáciu.** V duchovnom zmysle, je to vlastne zaštepenie nového ušľachtileho výhonku do divokého stromu - výsledkom sú plody, ktoré spájajú najlepšie charakteristiky oboch. Vo vízii sv. Cyrila a Metoda mali slovanské národy plné právo zaradiť sa medzi vtedajšie kultúrne národy Európy, ba mali to urobiť tak, aby si zachovali vlastnú tvár a charakter.

Pred viac ako 1150 rokmi mal knieža Rastislav veľkú národnú politickú a duchovnú víziu: držať sa kresťanského zákona, vychovávať a vzdelávať svoj ľud, zabezpečiť mu takú samostatnosť, ktorá by bola vzorom aj pre iné národy.

Dnes stojí pred našou spoločnosťou otvorená otázky: Aké kritériá a hodnoty budeme uplatňovať pri našom zaraďovaní sa do stále viac globalizujúceho sveta? Aké bude miesto našej vlasti na medzinárodnom fóre? Zachováme si vlastnú tvár a charakter, alebo sa necháme zmiesť zo scény pod tlakom ekonomických výhod či hrozieb, ktoré k nám prichádzajú z nadnárodných fór a vyžadujú aby sme si nechali postupne, krok za krokom odkrajovať z našej politickej kultúrnej a duchovnej samostatnosti?

Podobná otázka sa otvára osobitným spôsobom aj pred cirkvou, jej hierarchiou a inštitúciami. Akým spôsobom uskutočňujeme novú evanjelizáciu, akú víziu máme pre rozvoj inkulturácie Kristovho evanjelia v meniacom sa svete?

Rastislavov projekt v našich dejinách stroskotal. Rozbil sa na ľudskej zlobe a závisti. Rastislava zradil jeho vlastný synovec, Svätopluk. Najprv ho zapredal Frankom, potom zradil

aj tých a dal sa na cestu vojenskej expanzie. Svätoplukom uprednostňovaný biskup Viching, prvý nitriansky biskup, najprv sv. Metodovi kládol všemožné prekážky a po jeho smrti vyhnal jeho žiakov preč z ríše. Expanzia, vierolomnosť, závisť a hrubosť načas zvítazili ale v skutočnosti priviedli k pádu aj svojich strojcov. **Na štátnické a duchovné ideály Rastislava sme skoro zabudli a postavili sme si na piedestál – obrazne i doslovne – vierolomného, ľahtikárskeho a expanzívneho Svätopluka, ktorého vnímame ako národného hrdinu a kráľa starých Slovákov.** O jeho piateľovi Vichingovi radšej veľa nehovoríme, aby sme si nemuseli rozpačito vysvetľovať, čo sme na Slovensku urobili s byzantskou časťou cyrilo - metodského dedičstva.

A predsa, napriek tomu všetkému, však vklad sv. Cyrila a Metoda do našich dejín bol tak silný, že prekonal a prekonáva všetky tieto nepriazne ľudí, osudu i histórie a je tu prítomný dodnes. Ba nielen u nás a pre nás. Svätí Cyril a Metod sú dnes uznávaní dokonca ako spolupatróni Európy.

Popri mnohých identifikačných prvkoch, ktoré vypĺňame pravidelne v dotazníkoch, sa väčšina obyvateľov Slovenska ešte aj dnes definuje týmito základnými identifikačnými údajmi: Som veriaci, som katolík, som Slovák... a táto zdanivo samozrejmá informácia je v skutočnosti prekvapujúca. Nezainteresovaný pozorovateľ by si mohol položiť otázku:

Ako je to možné, že po desaťročiach liberalizmu, po desaťročiach oficiálne propagovaného ateizmu, po ďalších desaťročiach lákavého materializmu sa napriek všetkému ešte stále väčšina ľudí na Slovensku považuje za veriacich?

Ako je to možné, že napriek rozdeleniam Cirkvi, ktoré v priebehu stáročí narušili jej jednotu na Východe i na Západe, napriek tomu, že aj v dejinách Slovenska boli obdobia, ked' sa veľká časť jeho obyvateľov ocitla mimo viditeľného spoločenstva Katolíckej cirkvi – či už ako výsledok vlastnej voľby, či vnútornej krízy Katolíckej cirkvi, alebo ako výsledok zásahov štátnej moci – aj napriek všetkým týmto komplikovaným súvislostiam, sa ešte aj dnes väčšina obyvateľov Slovenska považuje za katolíkov? A to aj napriek tomu, že nie vždy žije podľa všetkých predpisov a prikázaní svojej viery.

Ako je to možné, že hoci sme počas stáročí, ba viac ako tisícročie, nemali vlastný štát v ktorom by bývalo možné rozvíjať pocit národnej identity, napriek tomu, že celé desaťročia sme boli vystavení cielenému odnárodňovaniu, či silenej internacionálizácii, napriek tomu dnes existujeme ako národné spoločenstve, s vlastným jazykom, a národným, a dnes dokonca už aj štátnym povedomím?

Odpovede na tieto otázky môžeme hľadať v rôznych rovinách – v oblasti politickej, a geopolitickej, v oblasti etnografickej a v neposlednej miere v rovine duchovnej. Napriek nesmiernej zložitosti tejto otázky si dovolím predpokladať, že akýmsi zjednodušeným sumárom by bola odpoveď:

Je to preto, lebo na začiatku našich náboženských, kultúrnych a národných dejín stáli osoby ako sv. Cyril a Metod, ktorí do duchovného genetického kódu tohto spoločenstva vložili vieru v Troj - jediného Boha, naviazali ho na Petrov Stolec, ako viditeľný znak jednoty Kristovej Cirkvi, a kedže vytrvalo ohlasovali právo každého národa chváliť Pána vo svojom vlastnom jazyku, dali nášmu spoločenstvu aj identifikačný pravok vedúci ho k idei národnej svojbytnosti a k túžbe po nej, k túžbe po duchovnej, kultúrnej i politickej slobode a nezávislosti.

Pred časom som mal možnosť zúčastniť sa v jednom talianskom chráme odhalenia nových vitráží zobrazujúcich sv. Cyrila a Metoda. Ozrejmiť som si pritom niekoľko skutočností. Čo je to vlastne vitráž? Prvá spontánna a jednoduchá odpoveď by bola: je to obdivuhodné umelecké a technické dielo, ktoré dovoľuje svetlu slnka preniknúť do vnútra budovy. Prenikajúce svetlo oživuje farby, osvetľuje vnútorný priestor, dáva mu život, mení ho.

Kristus o sebe hovorí: *Ja som svetlo sveta, a byzantská veľkopôstna liturgia nám zasa pripomína, že: Svetlo Pánovo osvecuje celý svet.*

Kristus osvecuje svoju Cirkev. Na vitrážach figúry svätcov dovoľujú svetlu prenikať dovnútra, zaplavujú chrám svetlom. Svetlo oživuje postavy svätých a farebné figúry svätcov nám dovoľujú aby sme „videli svetlo“. Naše oči nie sú schopné pozerať sa priamo do slnka, ale keď sa pozérame na vitráž, vidíme postavy a vnímame svetlo, bez toho, aby sme mohli oddeliť jedno od druhého.

Podobne môžeme chápať životy svätých v dejinách Cirkvi a národov. Prostredníctvom ich životov, cez ich príklad, vnímame svetlo Kristovo. Je to Kristus, ktorý osvecuje svoju Cirkev svojim svetlom, ale koná tak skrzes životy svätých, ktorí sú svedkami a nositeľmi svetla.

Svetlo však preniká cez vitráže v oboch smeroch. Cez ne osvecuje slnko vnútro chrámu, cirkvi. V noci, keď je svet ponorený do tmy zasa, zvnútra osvetleného chrámu cez vitráže, cez figúry svätcov, preniká svetlo navonok. Aj tí, ktorí stojí mimo osvetleného chrámu, ktorí sú takpovediac vo „vonkajšej tme“, môžu cez tieto žiariace postavy zachytiť niečo zo svetla vyžarujúceho z Božieho domu.

Toto si uvedomujem aj pri dnešnej oslave svätého Cyrila a Metoda. V *Pochvale Cyrilovi Filozofovi*, ktorú zložil jeho učeník sv. Klement, čítame:

„Hľa, zasvitla nám, milovníci Krista, svetložiarna pamäť preblaženého otca nášho Cyrila, nového apoštola a učiteľa všetkých krajín, ktorý pobožnosťou a krásou zasvetil na zemi ako slnce, osvecujúc celý svet lúčmi trojosobného božstva. ... Žehnám tvoju presvetlú tvár, ožiarenu Svätým Duchom, ktorou zasvitlo mojej tvári svetlo Božieho poznania a vykorenila sa lesť mnohobožstva. Žehnám tvoje zlatožiarne oči, ktorými bola odňatá naša nerozumná slepotu a zasvitlo svetlo poznania Božieho.“

**Sväti Cyril a Metod d'akujeme vám za to, že ste nám sprostredkovali svetlo!
Dedičstvo Otcov zachovaj nám Pane!**

Najprv som nepochopil...

(16.08.2011; Šarm; č. 34, s. 14 16; Dvořáková Barbora)

"Absolútne som stratil záujem o materiálne veci. Kedže som už bol na druhom svete, stále mám pocit, že som tu na návšteve," vraví fotograf Tibor Huszár.

Na stole leží list od syna Kolomana Sokola. Tiborovi Huszárovi v ňom d'akuje za všetko, čo spravil pre jeho otca. Zhodou okolností list leží rovno pod poslednou kresbou svetoznámeho výtvarníka. Koloman Sokol portrétoval Tibora Husára, keď už bol takmer slepý. Z vďakys za krásne fotky a knihu, ktorú mu vydal. Čiernobiela skica visí v ateliéri na čestnom mieste. Hned' vedra je snímka, ako je Tibor na audiencii u anglickej

kráľovnej. Všade visia zaujímavé fotky a na stole sa kopia výpravné knihy, dokumentujúce kariéru, ktorá d'aleko presiahla rámc Slovenska. Sú tu katalógy z výstav od Bratislavu až po New York, ale aj pozoruhodné snímky, ktoré spravili jeho študenti. A množstvo ocenení. To posledné, Európsku cenu umenia Trebia, si Tibor Huszár prevzal v Prahe iba pred pár týždňami. Ateliérovládne tvorivá atmosféra, napriek tomu má jeden z najúspešnejších slovenských fotografov už od roku 2009 fototechniku zamknutú v trezore. Na fotoaparát nesiahol odvtedy, čo naňho zaútočila zákerná choroba. Už po druhý raz! Po tom, čo na operačnom stole dva razy prežil klinickú smrť, vrazil od základu prehodnotil svoj život..

V orlom hniezde

Tibor Huszár už dvanásť rokov žije v jednom z najromantickejších kútov Modry. Presnejšie nad ňou, lebo zo svojho orlieho hniezda postaveného do svahu, kde medzi najnižším a najvyšším bodom je tridsaťmetrový rozdiel, má malokarpatské mestečko ako na dlani. V záhrade má les, kusisko vinohradu, plastiky od kamarátov výtvarníkov. A v hlave kopu spomienok na Modranov. Na keramikára Jožka Franka, na svojrázneho Miška Mišíka, ktorého vo svojich knihách zvečnil aj Vincent Šíkula, či na vlasatého a bradatého Ľudovítu Šúryho, ktorého poznal v Modre každý a ktorého si vybral ako model, keď študoval na FAMU. "Všetci fotili milenky a manželky, ja som si povedal, že budem originálny, hoci niekedy som mal pocit, akoby som fotil ilustrácie do dermatovenerologickej publikácie," smeje sa. No potom zväžnie. O týchto a ďalších Slovákoch chystal knihu Hombaj ma tuho. "To je v liptovskom nárečí hojdaj ma silno. Mal to byť cyklus o Slovensku a Slovákoch, ktorý som chcel vydáť k dvadsiatemu výročiu nežnej revolúcie. Lenže sekla ma choroba..."

Neporozumel som

Vtedy pred troma rokmi bol v plnom pracovnom nasadení. Učil na vysokej škole, mal rozrobených niekoľko kníh o Paríži, brazílske karnevaly, akty a portréty, plánoval knihu Zhmotnený čas, výber sto fotiek, ktoré si najväčšmi cení, chystal sa tiež fotiť starých vinárov v zákutiach ich pivničiek, aby zachytíl miznúci svet, ešte kým sa definitívne pominie. Lenže zrazu bolo po plánoch v hrubom čreve mu našli zhoubný nádor. "Ten mi vybrali a všetko bolo v poriadku. Poznám jedného šaolinského mnícha, ktorý mi však vtedy povedal Tibor, na dva roky zahodť telefón a nerob nič! Ako nič?" nechápal som. "Chod' do hôr a objímaj stromy, musíš si resetovať hlavu! Lenže neporozumel som tomu. Ako posadnutý som začal robiť knihu Cigáni a potom ďalšie. A zrazu sa mi úplne rozpadlo črevo. Človek osudu neunikne, dostal som ulceróznu kolítidu, rovnakú chorobu, akú som už mal v detstve. Vtedy ma zachránil jeden lekár, o ktorom som sa dozvedel v Budapešti. Kedysi to bol osobný lekár grófa Esterházyho a po skončení medicíny pracoval v Šanghaji. Keď som ho spoznal, bol súčasť v nemilosti maďarského režimu, ale liečil podľa východnej medicíny akupunktúrou a podobne. Hoci som mal okrem ulceróznej kolítidy aj leukémiu, teda dve naozaj zlé diagnózy, dostal ma z toho. Dnešným rozumom však viem, že každý človek má na chorobe svoj podiel a najväčším spôsobom je stres."

Koledoval som si

A Tibor žil stresujúci život. Stále na cestách, stále vo vraždenom pracovnom tempe. Vo svete uznaný, doma kritizovaný, že prijal ponuku fotiť kampaň kontroverzného politika Vladimíra Mečiara. Zarobil obrovské peniaze, no mnohí sa od neho odvrátili. Podnikal, mal však aj obrovské investície a výdavky. Jednoducho, viedol život plný stresu.

Nepridal tomu ani kult jedla, ktorý si doniesol ešte z domu. Jednoducho, koledoval si a potom zaplatil... Návrat choroby ho tentoraz skoro stál život. Počas sedemhodinového boja v operačnej sále lekárom dva razy odišiel. "Mal som videnie. Krásna krajina, v pozadí ihličnaté stromy, ľudia v bielom a zrazu ku mne prišiel jeden starý pán a privítal ma. Vravím mu, viete, ja tu ešte nemôžem zostať, lebo veľa ľudí by bolo nešťastných. A on na to neboj sa, všetci sem prídu... Všetko som po tomto zážitku prehodnotil. Bohužiaľ, na to, aby mi lekári zachránili život, museli mi spraviť trvalý vývod. Keď ma prepustili, dva mesiace som ležal v ateliéri a nevedel sa s tým vyrovnať."

Po návrate ODTIAĽ...

Odtedy na fotoaparát nesiahol. Stiahol sa do ústrania, s nikým sa nestýkal. "Absolútne som stratil záujem o materiálne veci, keďže som bol na druhom svete, stále mám pocit, že som tu na návšteve. Zmenil som životosprávu jem len ovocie a zeleninu, cvičím, meditujem. A uvažujem o tom, že si kúpim dom v malom rybárskom mestečku v Brazílii. Tam je úplne iný život. Keď som tam bol, za celé tri mesiace som nevidel nahnevaného človeka. Tam by som chcel žiť od decembra do apríla a v letnom semestri ďalej učiť na vysokej škole na Slovensku a v Prahe, lebo to ma veľmi napĺňa. Učím už jedenásť rok a v decembri by ma mali inaugurovať ako profesora. Inak do spoločnosti nechodom a mám len zopár priateľov, ktorých preveril čas. Zistil som, že to je najväčšia hodnota života priateľstvo a láska. Niekoľko prezíje celý život bez toho, aby ju stretol." Aj on vraj spoznal pravú lásku až po viacerých nevydarených vzťahoch. Zoznámil sa s ňou už ako chorý. "Janka mi dáva obrovskú energiu," usmeje sa. "A fotíš ju?" pýtam sa. "Zatiaľ len mobilom, ale cítim, že práve vďaka nej tie svoje fotáky čoskoro vytiahnem..."

"ZPRÁVA" o rozkrádání českého národního majetku v 90. letech 20. století

Následující zpráva si neklade za cíl být úplná a vyčerpávající. Je velmi pravděpodobné, že řada trestných činů a "tunelů" z jejího spektra úplně unikla či je zachycena jen částečně či okrajově.

Přesto se však snaží zdokumentovat zločiny a krádeže národního majetku, které proběhly v devadesátých letech, to vše především na základě pravdivých či obecně známých skutečností a faktů, jejichž relevanci a pravdivost si může kdokoli ověřit. Jejím účelem je jak zdokumentovat a zachytit spáchané zločiny, tak obvinít jejich pachatele. Z drtivé většiny jsou to bývalí komunisté, agenti StB či KGB.

GENEZE

Neudržitelnost komunistického režimu na konci 80. let 20. století přinutila celý tehdejší bolševický establishment jednat. Byl vyslan signál do kontrolovaných disidentských kruhů k zahájení "revolučních" kroků. Je zajímavé, že většina důležitých osob, které později obsadily vysoké státní funkce či tunelovaly banky, se rekrutovala z Československé akademie věd (ČSAV), a to vesměs z Prognostického ústavu. V této instituci plné vysokých komunistů působily jména jako Komárek, Klaus, Zeman, Češka, Dyba, Dlouhý, Ransdorf, Salzmann, Ježek, Klausová a další. Představovaly jak kádrovou rezervu pro nový režim, tak kádrový nomenklaturní rezervoár režimu starého.

Sám šéf Prognostického ústavu, přesvědčený komunista, přítel Che Guevary a místopředseda vlády ČSFR v roce 1990 Valtr Komárek ho označil za "školu revoluce". Tato revoluce si, jak známo, získala přízvisko "sametová", a to vzhledem k jejímu bezkonfliktnímu a téměř konsensualnímu charakteru. Už to naznačuje, že se nejednalo o revoluci v pravém slova smyslu, ale o programové předání moci, resp. o udržení moci v rukách komunistických kádrů. Již první kroky Občanského fóra v čele s Václavem Havlem naznačily, že vůbec nejde o žádnou revoluci, ale jen o změnu systému režimu. Bohužel ve vyvolané euporii a v naději na zbavení se komunistického jha, se vyškoleným bolševickým "revolucionářům" z Prognostického ústavu (spolu s Havlovými disidenty a zmanipulovanými studenty) podařilo změnit režim a ponechat komunisty fakticky u moci.

Symbolickým a zároveň tragickým vyjádřením tohoto faktu byla instalace **Mariána Čalfy**, v té době ještě aktivního agenta KGB, do kresla předsedy vlády dne 10.12. 1989, kde setrval až do 2.7. 1992. Za komunistické éry působil Čalfa v ČTK, poté byl jmenován předsedou Legislativní rady vlády ČSSR a vyzkoušel i post komunistického ministra. Václav Havel si jej vybral za nejbližšího spolupracovníka.

KUPÓNOVÁ PRIVATIZACE

Úvodem jednu kouzelnou větu, kde světově uznávaný ekonom působící ve Světové bance, Dr.

David Ellerman v souvislosti s kupónovou privatizací označil Václava Klause za "tržního bolševika" a architekta "finančního pirátství". Čtenářům zajímajícím se o ekonomii lze doporučit článek Dr. Ellermana z roku 2001 pod názvem "Lessons from Eastern Europe's Voucher Privatization".

Nutno přiznat, že nápad kupónové privatizace byl geniálně rafinovaný. Dát lidem pocit, že něco získávají a následně se legálně zmocnit majetku, který zůstal po komunistech. Za architekty (alespoň oficiální) kupónové privatizace (ač za něj ve své autobiografii Václav

Kalus prohlásil Dušana Třísku) lze považovat:

1. DUŠANA TŘÍSKU, nar. 14. 4. 1946

2. Tomáše Ježka, nar. 15. 3. 1940

3. Václava Klause, nar. 19. 6. 1941

U jejího zrodu se rovněž nějakou dobu pohyboval Jan Švejnar. Pro odlišné názory na chaotický postup privatizace spolupráci přerušil. ([článek Jana Švejnara "Václav Klaus nemluví pravdu" ZDE](#)) Odsunut byl i Valtr Komárek, který kupónovou privatizaci později označil jako "krádež století".

[Tomáš Ježek](#) v rozhovoru v Lidových novinách 14. 8. 2010: LN Viníte za nedokonalost legislativy investičních fondů někoho konkrétního? "No jistě, to je jednoznačné. Byli to ti tři lidé z federálního ministerstva financí: Václav Klaus a jeho náměstkové Dušan Tříška a Vladimír Rudlovčák. Naše lidé odháněli a byli hrozně nedůtkliví, aby jim do toho nikdo nemluvil. Na nižších patrech ministerstva se vědělo, že je to špatně." LN Neříkal jste si pak, že jste třeba měl někde víc zatlačit?

"Tohle se dělo v květnu 1992 a já v červnu po volbách na ministerstvu končil. Pořád jsem spoléhal na to, že to udělají dobře. Celou dobu jsem jim věřil." LN Nemáte rád slovo tunel, proč? "Já radši říkám krádež. Tunel už je eufemismus. Je to normální zlodějna." Dušan Tříška Dne 4.10. 2001 odpověděl **Dušan Tříška**, jeden z nejbližších přátel Václava Klause a bývalý agent StB s krycím jménem Dušan (svazek č. 7704), v Rádiu

Svobodná Evropa na otázku, zda se nestydí za své otcovství projektu kupónové privatizace, slovy: *"Hlásím se k němu samozřejmě hrdě a myslím si, že jsem schopen doložit, že jsem hrdý a mám na co."* Nechme tedy hovořit fakta, ať víme, na co je pan Tříška tak hrdý.

Vzhledem k přímé participaci **Aleše Třísky**, bratra Dušana Třísky na největších finančních

zpronevěrách a krádežích, a dále s ohledem na blízký vztah Václava Klause k dalším podvodníkům, lze důvodně předpokládat, že projekt kupónové privatizace byl účelově připraven a nastaven tak, aby umožnil beztrestné zcizení národního majetku.

Kupónová privatizace se uskutečnila ve dvou vlnách v letech 1992-1994. Celková hodnota jmění podniků privatizovaných kupónovou metodou činila 679 miliard korun v cenové hladině ke dni zahájení první vlny. Mediální masáž a propagace byla silná, bylo dosaženo nevídání aktivity a odezvy od občanů, především v zrcadle toho, že za své peníze dostávali v drtivé většině bezcenné papírové knížky. Účast v první vlně byla 77 % všech oprávněných občanů a v druhé vlně 74 % občanů.

První vlny se účastnilo celkem 264 investičních fondů, kterým občané držitelé investičních

kupónů svěřili celkem 71,8 % všech investičních bodů investovaných pro první vlnu. To bylo z hlediska architektů kupónové privatizace, resp. osob ovládajících tyto investiční fondy nejvhodnější, neboť tím občané ztratili nad svými kupony jakoukoli kontrolu.

Kontrolní mechanismy nad fondy nebyly pro vytrvalý odpor Kaluse, Třísky a spol. nikdy skutečně legislativně nastaveny.

Ve druhé vlně ucítili příležitost i další dravci a účastnilo se již 353 investičních fondů, kterým

občané držitelé investičních kupónů svěřili tentokrát jen 64 % všech investičních bodů investovaných pro druhou vlnu. Tímto způsobem získávaly investiční fondy faktickou kontrolu nad privatizovanými podniky a jejich majetkem.

Na majetek zprivatizovaný kupónovou privatizací čekal dvojí osud. V prvním případě byl ihned zpronevěřen a rozkraden. Zde se jeví slovo "krást" jako absolutně nejvýstižnější, na rozdíl od jakýchkoli ekonomických či právních termínu. Princip byl jednoduchý a recept všude stejný. Nevýhodné obchody, zadlužování, systematické vyvádění aktiv a vytváření pasív, tj. Proslulé české "tunelování", vše vesměs v režii sehraného a zkušeného týmu agentů StB.

Budeme-li se, vzájmu vyvarování se obvinění z konfabulace a konstrukce, držet odborné ekonomické literatury, konkrétně publikace Kotrba J., Kočenda, E., and Hanousek, J.: The Governance of Privatization Funds: Experiences of the Czech Republic, Poland and Slovenia. Edward Elgar, London, 1999, dojdeme k číslu až 21% z privatizačních fondů na trhu. Ve skutečnosti to však bylo nepochybně více.

Ve druhém případě byl majetek dále spravován a do vedoucích míst "zprivatizovaných"

podniků byli dosazeni, popř. se vrátili exponenti komunistického režimu. V těchto případech nebyly podniky "tunelovány" bezprostředně, ale postupně nebo v případě potřeby, tzn. Nutnosti vytvoření finančních aktiv. Ač se to retrospektivně zdá neuvěřitelné, faktum je, že celá kupónová privatizace byla spuštěna bez jakékoli právní regulace privatizačních fondů, která by šla nad rámec obecného práva.

Komise pro cenné papíry připravila přehled investičních fondů a podílových fondů, u nichž byla zjištěna majetková újma z titulu nezákonného jednání. Z investičních fondů a společností se podle propočtů KCP v průběhu 90. let až do 30.6. 2002 ztratil majetek za zhruba 50 miliard korun. Je to však velmi slabý odhad, který zahrnuje jen prokazatelně zcizený majetek prokázanou trestnou činností. Skutečná výše se pohybuje ve stovkách miliard.

Následuje přehled některých významných příkladů proslulého tzv. "tunelování".

Generální ředitel Motoinvestu Pavel Tykač a ředitel finanční skupiny Motoinvestu Jan Dienstl.

MOTOINVEST

Motoinvest byl založen 18. listopadu 1991 s absolutně neprůhlednou vlastnickou strukturou

fyzických osob, které spojovaly obchodní aktivity spojené s kupónovou privatizací. Mezi jeho hlavní aktéry, tedy alespoň známé a veřejně činné, kteří však zřejmě o ničem fakticky nerozhodovali, lze zařadit **Pavla Tykače a Jana Dienstla**, mezi šedé eminence a mozky potom zejména **Aleše Třísku** (zde vystavá otázka, nakolik byl jen zástupcem svého bratra Dušana Třísky) a především **Svatopluka Potáče**.

Zastavme se nejdříve u těchto velmi zajímavých osob.

Pavel "Drobní akcionáři plače" Tykač, (skutečný slogan jeho reklamní kampaně) byl a je

bezpochyby velmi vlivnou osobností české ekonomiky. Svůj slogan Tykač skutečně splnil, a lidé, kteří mu svěřili své peníze, popř. pracovali v podnicích vytunelovaných jeho skupinou, skutečně plakali.

Jeho jméno se pojí s desítkami firem. Jeho politické kontakty byly vynikající, což ilustruje jeho účast na narozeninách Václava Klause a pozvání od něj do Komise pro dohled nad kapitálovým trhem (aneb jak udělat kozla zahradníkem) nebo post poradce ministra financí Ivo Svobody (ČSSD) v roce 1999, později odsouzeného za podvod a zvýhodňování věřitele na pět let vězení.

Jan Dienstl, pravá ruka a nejbližší spolupracovník Pavla Tykače.

Aleš Tříška, agent StB s krycím jménem "Ales", bratr architekta kupónové privatizace a agenta StB Dušana Třísky, zřejmě v jeho snaze udržet kontrolu nad operacemi člen představenstva Motoinvest a.s.. Je vysoce pravděpodobné, že byl jen prodlouženou rukou svého bratra Dušana Třísky.

Svatopluk Potáč, bývalý člen ÚV KSČ a předseda Státní banky československé v letech 1971 1981 a 1988 1989, místopředseda Štrougalovy vlády a předseda Státní plánovací komise působil v Motoinvestu jako poradce. Jeho obrovské kontakty a znalost komunistického i nekomunistického prostředí zakládají důvodnou presumpci, že byl jedním z hlavních "mozků" Motoinvestu.

Je velmi obtížné obsáhnout celý rozsah činnosti skupiny Motoinvest. Při svých operacích se aktéři snažili vše maximálně zneprůhlednit a zamést stopy. Soustředíme se tedy alespoň na největší podvody a zpronevěry uskutečněné skupinou kolem Pavla Tykače. Ve svém zenitu spravoval Motoinvest prostřednictvím majetkových podílů v různých společnostech jméní ve výši asi 80 miliard korun.

KLÍČOVÉ OPERACE FINANČNÍ SKUPINY MOTOINVEST

CS FONDY Tykačovo jméno se pojí i s kauzou vytunelovaných CS Fondů, v kterých přišli akcionáři o 1,3 miliardy korun. Peníze zmizely v roce 1997 těsně poté, co

Motoinvest fondy prodal a jejich akcionáře vůbec neinformoval. Následovaly rychlé změny majitelů ve snaze zahladit stopy. Celkově se však jednalo o poměrně nepřipravenou transakci, která bez náležitého obchodně právního krytí naplňovala jasné skutkovou podstatu trestného činu, přičemž pikantní je, že vyvedení předmětného 1,3 miliardy korun do zahraničí schválil tehdejší šéf Analytického odboru ministerstva financí, bývalý vysoký činitel KSC a ministr financí Ivan Kočárník. Vyvedení 1,3 miliardy bylo zrealizovány přes ovládanou Plzeňskou banku, kterou Motoinvest vzápětí rádně přeúvěroval a opustil.

OVLÁDNUTÍ A VYTUNEOVÁNÍ AGROBANKY

Tato kauza by si svou rozsáhlostí zasloužila několik stran textu, soustředíme se však na participaci právě Tykače a Motoinvestu. Banka vznikla v roce 1990 a byla pátou největší bankou v zemi. Na přelomu roku 1995 a 1996 odkoupila skupina Motoinvest a ovládané fondy balík akcií od IPB včetně podílu v Agrobanku, kterou tímto ovládla. Motoinvest to oficiálně nikdy nepřiznal. Centrální banka nikdy neuznala Motoinvest za věrohodného investora. V září 1996 uvalila ČNB nucenou správu na Agrobanku. Skupina Motoinvest tím ztratila hlavní finanční zdroj. Tykač tehdy narychlo opustil republiku a po dvou dnech se vrátil. Náklady centrální banky na řešení krize AGB se odhadují na 50 miliard korun. Stát ji formou garancí a odkoupení špatných aktiv sanoval cca 50 miliardami korun.

Zdravou oddluženou část Agrobanky (tj. provedená sanace ČNB ve výši 19,7 mld + garance za špatné úvěry až do r. 2008) v roce 1998 odprodal za pouhé půl miliardy korun (!) firmě General Electric.

Druhá část skončila v likvidaci. Za prodejem zdravé části Agrobanky za směšnou cenu stál její nucený správce Jiří Klumpar, který se později stal členem představenstva právě GE Capital banky. V lednu 2000 byl obviněn z trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku se škodou cca 25 miliard korun. Celkové náklady a sanace za vyřešení krize Agrobanky jsou odhadovány na min. 50 miliard korun.

PLZEŇSKÁ BANKA

V roce 1996 získala skupina Motoinvest více než 90 % podíl v Plzeňské bance, zřejmě ke krytí svých finančních operací, které si tak mola uskutečňoval ve vlastní bance, přičemž typickým případem této operace je kauza CS Fondů. Plzeňskou banku získal Motoinvest nákupem akcií na základě komisionářských smluv uzavřených mezi Motoinvestem a později vytunelovanou Agrobankou Praha.

Po provedení operací za účelem vyvedení aktiv převedl Motoinvest akcie zpět na Agrobanku Praha, v té době již v problémech a určenou k likvidaci, která postupně nabyla i zbývající podíl na bance. Od září 2000 již byla jediným akcionářem banky Agrobanka v likvidaci. Zadlužený vlastnil předluženého.

Kolik bylo celkově z banky vyvedeno peněz, nebylo nikdy zveřejněno. Z dostupných informací a vzhledem k regionálnímu charakteru bankovního ústavu lze hovořit o sumě mezi deseti a dvaceti miliardami korun.

ČESKÁ SPOŘITELNA

V květnu 1996 skupoval Motoinvest s podporou v té době již ovládané AGB akcie spořitelny a snažil se prosadit své zástupce do dozorčí rady. Scénář měl být zřejmě podobný jako u Agrobanky, s tím rozdílem, že škody pro banku a zisk pro Motoinvest mohly být několikanásobně vyšší. Na zásah "bankovní čtyřky" a nátlak guvernéra

Tošovského se mu to nepodařilo, neboť sféry vlivu byly již rozdeleny a právo pumpovat Českou spořitelnu měla v té době skupina okolo **Livie Klausové a Jaroslava Klapala**. Skupina MOTOINVEST oficiálně ukončila své aktivity po pádu Agrobanky. Bylo to pro ní velké sousto, které sice ještě dokázala spolknout (i když sám Tykač si nebyl jistý souhlasem mocných a radši na dva dny zmizel z republiky), poté však přenechala místo dalším. Podařilo se to snadno, měli vyděláno a také cítili, že pro ně přestalo již být místo. Střízlivé odhadu výše aktiv ukradených Motoinvestem se pohybují okolo 200 miliard korun, do čehož jsou započítány i operace v menších podnicích. Bezpochyby patřil Motoinvest a osoby okolo něj k jedné z nejfektivnějších a nejziskovějších tunelářských skupin v ČR 90. let.

Byl jsem svědkem krádeže století... 2. DÍL

**6. listopadu 2010 v 15:37 | Aťan | ČESKÁ HISTORIE I SOUČASNOST
"napřeskáčku"**

1. díl ZDE

Motto: "V devadesátých letech se tunelovala naše minulost, následně až do teď se tunelovala naše přítomnost a teď prostřednictvím důchodové reformy se tuneluje už naše budoucnost."

MUDr. František Koukolík, DrSc.:

"Je nutné se duševně namáhat. Sehnat si dost relevantních informací, zvážit je, porovnat je a podle toho se nějakým způsobem rozhodnout. Pravděpodobně bude vhodné založit zcela nové politické síly, které budou mít lépe propracovaný systém kontroly mocenských mechanismů a poněkud jasněji v hlavě co chtějí a co nechtějí."

HARVARDSKÉ FONDY

Harvardské fondy mají na rozdíl od jiných fondů několik specifik. Představovaly marketingový motor kupónové privatizace, který nahnal k registračním místům pod dojmem slibu "zisku desetinásobku" miliony lidí, způsobily jedny z největších škod z tunelování národního majetku a jsou symbolem podvodu kupónové privatizace. V jejich čele po celou dobu stála jediná výrazná osoba, **Viktor Kožený**, avšak vzhledem k obsáhlosti operací prováděných "harvardskou skupinou" je vysoce nepravděpodobné, že by sám Kožený byl opravdu jediným řídícím mozkem. Jeho umístění do čela byl spíše jen chytrý marketingový tah, neboť na osobu bezúhonného podnikatele západního střihu a se západním vzděláním se nachytá nejvíce důvěřivých lidí. Mnohem pravděpodobnější se jeví teorie, kterou vyslovil mj. i Karel Staněk, představitel Ochranného sdružení malých akcionářů Harvardských fondů, že Viktor Kožený byl jen "bílým koněm agentů StB a KGB". Personální obsazení okolo Koženého to výslovně potvrzuje.

VIKTOR KOŽENÝ, v roce 1979 emigroval spolu s rodiči do Mnichova, a poté již sám v roce 1982 odchází do USA. Zde začíná studovat Harwardskou univerzitu, kde jako Čech neuniká pozornosti **zde tehdy působícímu agentu StB a KGB Karlu Köcherovi, pozdějšímu kolegovi Václava Klause a Miloše Zemana z Prognostického ústavu, spoluzakladatele Občanského Fóra a jedné z klíčových šedých eminencí tzv. sametové revoluce**; a také **Juraje Širokého**, agenta StB majícího na starost nábor

nových rekrutů. Je otázkou, nakolik jejich tehdejší styky vyústily v přímý vázací akt pro KGB (StB), nebo zda byly kontakty nastoleny v méně formální úrovni. V roce 1989 má Kožený v Bostonu a New Yorku problémy s policií (údajné zneužívání kradených kreditních karet) a odchází do Anglie, odkud poté putuje do tehdejšího Československa. Pohyboval se velmi blízko významných osobností jako Čermák, Klaus, Čalfa aj.

Karel Köcher, Juraj

Široký a Boris Ostrý Mezi jeho nejbližší spolupracovníky patřil a stále patří **Boris Vostrý**, bývalý vysoký důstojník StB s údajnou hodností plukovníka. Jeho svazek byl však, stejně jako ostatní svazky vysokých důstojníků StB, včas skartován. Z dostupných informací, mj. i z jeho životopisu lze zjistit, že od roku 1971 pracoval na ministerstvu vnitra, od roku 1981 ve funkcích zástupce náčelníka technické správy federálního ministerstva vnitra, poté zástupce náčelníka VI. Správy SNB. Je nepochybně, že se jedná o špičkového komunistického bezpečnostního kádra. Zůstává otázkou, nakolik Harvardské operace přímo řídil, popř. řídil i Koženého, se kterým působil v řadě firem již od roku 1990.

Harvardské fondy zakládal spolu s Viktorem Koženým jeho děd **František Stehlík**, dvojnásobný agent StB po krycím jménem "Franta", č. svazku 2242. Byl členem prvního představenstva HARVARD CAPITAL and CONSULTING a.s. a poté vystřídal řadu funkcí v rámci celé struktury Harvardských fondů.

Významnou roli hraje bezpochyby již výše zmíněný **Juraj Široký**, agent StB s krycím jménem "Bellan", č. svazku 196592, který působil přímo na hlavní správě rozvědky StB, která měla na starost operace v zahraničí. Figuroval v celkem šesti společnostech přímo či nepřímo napojených na harvardské fondy. Velmi aktivní zejména na Slovensku, kde figuruje asi ve dvaceti společnostech.

Tato nejznámější česká tunelářská kauza je extrémně složitá, neboť pachatelé založili desítky nejrůznějších právnických osob, přes které aktiva převáděli, a proto by seriózní pokus o rozkrytí této struktury zabral stovky stran textu. Pod slibem tzv. "zisku desetinásobku", tzn. zaručení investorům, že jim hodnota jejich kupónových knížek bude desetinásobně přeplacena, získala harvardská skupina kontrolu nad majetkem v hodnotě min. 60 miliard korun, v odhadní ceně roku 1994. Nutno zdůraznit, že tato účetní hodnota neodpovídá hodnotě tržní, což znamená, že skutečná reálná hodnota aktiv získaných Harvardem se mohla pohybovat ve stovkách miliard. Ve svém zenitu, tj. v roce 1994 kontrolovala harvardská skupina asi padesát nejlukrativnějších českých podniků. **Václav Klaus tehdy na adresu Koženého směřoval další ze svých nesmrteLNÝCH výroků: "Jen více takových podnikatelů!"**

V témže roce začíná systematický tunel směřující do kyperských společností, které dále aktiva převádějí do neblaze proslulé Daventree Ltd. Po útěku Koženého do Irská, v důsledku **aféry Wallis**, která byla výsledkem mocenských sporů tehdejších mocných neobolševických kádrů, tunel dále úspěšně probíhá v režii Borise Vostrého. V roce 1996 jsou již téměř dotunelované harvardské fondy (resp. jejich mateřská společnost) rychle transformovány na Harvardský průmyslový holding a.s., která vzápětí své veškeré zbylé jmění vkládá do Daventree Ltd., za to obdrží bezcenné akcie. Harvardský průmyslový holding a.s. jde vzápětí do likvidace, Boris Vostrý je jmenován likvidátorem a začínají se mazat stopy. Vyhádění majetku v řádech desítek miliard korun pochopitelně nemůže uniknout tehdejšímu ministerstvu financí, BIS ani vládě.

Neděje se však vůbec nic. Zřejmě pro získání času a navození naděje pro akcionáře k získání alespoň nějakých peněz je Harvardský průmyslový holding a.s. v roce 1998 (tedy téměř 4 roky po jeho faktickém vykrazení!) prodán jedné z Koženého firem. Kožený platí dvěma směnkami v hodnotě 10 miliard korun, které nikdy neuhradí. Teprve v roce 1999 vydává soud na návrh akcionářů rozhodnutí, kde Borise Vostrého odvolává z funkce likvidátora společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. Vostrý se odvolává a obstrukcemi se dočasně udrží ve funkci. Stihne ještě svolat valnou hromadu a jmenovat nového likvidátora Michala Pacovského, další osobu ve službách harvardské skupiny. Teprve poté se po složitých soudních sporech a právních bitvách daří jmenovat likvidátorem osobu bez zjevného napojení na Koženého skupinu. Následuje definitivní bezradnost a bezmocnost všech, kteří vložili do harvardských fondů své peníze. Teprve v roce 2003 byli Kožený s Vostrým oficiálně obviněni z podvodu, aby měli dostatek času na útek, Kožený na Bahamské ostrovy a Vostrý do středoamerického Belize.

Tunel se uzavřel. Celkové škody spáchané harvardskou skupinou jdou bezpochyby nad sto miliard korun, přičemž tuto sumu lze považovat ještě za velmi střízlivý odhad.

BANKY

V první polovině 90. let vzniklo přes 50 bank, z toho 18 z nich skončilo v konkuru či v likvidaci. Z dalších pěti zůstaly jen akciové společnosti bez bankovní licence.

Použití termínu "tunelování", pro cílené a organizované vytváření financí z bank s úmyslem je

nevratit, není přesné, neboť vystihuje jen jeden používaný způsob. Vhodnější se jeví pojem

"pumpování", neboť banky byly doslova pumpovány, řada z nich až k bankrotu. Banky sloužily jako pumpa peněz, kam si vyvolení mohli kdykoli přijít a "napumpovat".

Základním způsobem "pumpování" bylo ztrátové úvěrování a cílené tunelování managementem, obojí umožněné slabou legislativou a nečinností policie, potažmo orgánů moci výkonné. Ztrátové úvěrování bylo navíc velmi podporováno tehdejší vládou, která držela u moci tehdejší "kapitány průmyslu".

K vypumpovaným bankám vláda přistupovala v zásadě dvěma způsoby. Nechala je padnout

(**Banka Bohemia, Plzeňská banka, Kreditní banka Plzeň aj.**) nebo je nákladně sanovala v řádech desítek či stovek miliard (**IPB, Česká spořitelna, Komerční banka**). Státní pomoc měla různou formu odkup klasifikovaných úvěrů, garance, navýšení základního kapitálu nebo typicky převedení nedobytných pohledávek na Konsolidační agenturu.

MEZI OSOBY POSKYTUJÍCÍ STÁTNÍ KRYTÍ NERUŠENÉMU ROZKRÁDÁNÍ BANK patří především:

VÁCLAV KLAUS, předseda vlády do roku 1997. Ve své autobiografii píše: "Nejvíce jsem o ekonomii v 70. letech diskutoval s Vladimírem Rudovcákem, ... a v letech osmdesátých s Dušanem Třískou, hlavním otcem naší kupónové privatizace... do užšího kroužku kolem semináře patřili K. Dyba, T. Ježek, ... J. Stráský, V. Dlouhý, I. Kočárník.... Na seminářích vystupovali i Richard Salzmann, Miloš Zeman a další...." Jak vidno, všechny větší akce se připravují roky.

Ivan Kočárník, Jan Klak, Tomáš Ježek, Roman Češka a Jiří Skalický

Ivan Kočárník, v osmdesátých letech 20.století jako **výsoce postavený člen KSČ, ředitel odboru tehdejšího ministerstva financí**, v letech 1992 1997 místopředseda vlády a ministr financí.

Jan Klak, náměstek ministra financí, po skončení funkce se jako statutární orgán přímo podílel na pumpování Komerční banky.

Tomáš Ježek, předseda Výkonného výboru FNM, **člen KSČ od svých 18 let.**

Roman Češka, náměstek ministra pro správu národního majetku a jeho privatizaci, předseda výkonného výboru FNM od poloviny roku 1994 prosinec 1998.

Jiří Skalický, předseda Prezidia FNM a ministr pro správu národního majetku a jeho privatizaci červen 1992 červen 1996.

JOSEF TOŠOVSKÝ jeho kariéra je typickou kariérou bolševika. Během nejtvrdší normalizace v roce 1973 vstoupil do KSČ, osobní přítel Svatopluka Potáče a dalších nejvyšších komunistických kádrů. Z nejvyšších funkcí ve Státní bance Československé (mj. post zástupce předsedy SBČS) jmenován v roce 1988 ředitelem Živnostenské banky v Londýně. V prosinci 1989 konsensem komunistů a Havla jmenován předsedou tehdejší SBČS, ve funkci až do rozpadu federace, od ledna 1993 až do 1997 guvernérem ČNB. Na přelomu let 1997/1998 krátce předsedou vlády ČR, poté až do roku 2000 znova guvernér ČNB. **Tošovský představuje klíčovou postavu, která z titulu své funkce kryla nerušené pumpování bank.** *Josef Tošovský*

Celková suma, kterou bylo třeba naplnit vypumpované a rozkradené banky, se odhaduje až k **JEDNOMU BILIONU KORUN!!!** Tady začal neuvěřitelný propad české ekonomiky, zachraňovaný nízkými platy zaměstnanců a placením nesmyslných předražených poplatků za cokoliv.

Probíhalo trestuhodné rozhazování financí získaných z privatizace, záměrně se předražovaly a předražují státní zakázky. Proto chybí finance na tisíce důležitých věcí (namátkou důchody počínaje a např. dírami na silnici konče). Bezostyšným okrádáním daňových poplatníků se stát dodnes vyhýbá bankrotu. Ovšem management státních i soukromých firem svůj plat navyšoval a navyšují do nebeských výšin.

Sanaci bank a legalizaci jejich pumpování vždy tvrdě prosazoval Václav Klaus, který za dobu své vlády zabránil jakémukoli pokusu o zpřísnění podmínek pro poskytování úvěrů ze strany polostátních bank. Typickou operací při pumpování byl úvěr od banky, jeho nesplácení, převedení úvěru na státní konsolidační banku a následně jeho prodej jako nevymahatelné pohledávky za zlomek výše jistiny úvěru. Dlužník si tedy půjčil např. miliardu, nic nesplatil a následně si přes spřátelenou společnost koupil od Konsolidační banky pohledávku vůči sobě za několik desítek milionů.

Dodnes v České republice probíhá "akciové loupežnictví" ZDE

Cena zlata na světových trzích nepřetržitě roste už skoro jedenáct let. Kdyby Česká národní banka pod vedením Josefa Tošovského neprodala bezmála 56 tun žlutého kovu v letech 1997 a 1998, ale až v roce 2010, mohla Česká republika na této transakci při zohlednění vývoje kurzu koruny vůči dolaru vydělat o 27 miliard korun více.

Podívejme se na největší vypumpované banky:

AGROBANKA

Její kauza byla zmíněna již výše v souvislosti se skupinou MOTOINVEST.

ČESKÁ SPOŘITELNA

Začneme velmi zajímavou a trefnou citací detektiva Úřadu finanční kriminality a ochrany státu, který se v roce 2003 nechal slyšet v novinách, že: "Vyšetřovat třeba tunelování České spořitelny je o hubu. Dotýká se příbuzných nejvyšších politických špiček. A tak litujeme každého, kdo to dostane na stůl."

Česká spořitelna začala být pumpována již od svého vzniku v roce 1991. První hloubkový audit banky v roce 1995 objevuje obrovské díry v hospodaření a ministr financí Ivan Kočárník podepisuje urychleně státní garanci pro spořitelnu ve výši 4,1 miliardy korun. Zároveň jsou ztrátové úvěry převáděné na Konsolidační banku a bilance banky se takto, alespoň provizorně, "čistí".

Další krize přichází v roce 1998, kdy se spořitelna jako držitel největšího objemu primárních

vkladů v zemi ve výši cca 300 miliard korun ocitla na okraji propasti. Poté, co vláda obdrží varující zprávu společnosti KMPG o ztrátě banky přesahující její aktiva, je nucena rychle jednat a uhasit hrozící požár. Pád největší banky v zemi by zemí destabilizoval. Do spořitelny jsou doslova pumpovány desítky miliard, čímž je částečně stabilizována a ze strachu, že další vypumpování by již nebylo finančně únosné, je hledán strategický partner. Ten je nakonec nalezen v rakouské Erste bank, která získává kontrolní balík akcií.

Ztrátové úvěry přivedly banku na sklonku devadesátých let do stavu, kdy bylo nutno státní

pomoci ve výši asi 60 miliard korun (zpráva ČTK ze dne 17.12. 1998). Politicky motivované úvěry krachujícím podnikům zcela zdevastovaly její portfolio a hrozil krach. Miloš Zeman nazval kupodivu výstižně ve svém projevu před PSP ČR dne 8.3. 2000 Českou spořitelnu "finančním ústavem, zevnitř rozežraném červotočem jako staré dřevo".

Z vedení České spořitelny jsou stíháni již od září roku 2002 mj. bývalý generální ředitel

banky Jaroslav Klapal a členové představenstva **Josef Kotrba, Rudolf Hanus a Kamil Ziegler**. Jsou obviněni z trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku a zkreslování údajů o stavu hospodaření, který měli spáchat tím, že poskytli úvěr 970 milionů v září 1997 zjevně krachující leasingové společnosti Corfin. Několik měsíců poté byla tato pohledávka klasifikována jako nevymahatelná a prodána za jednu korunu soukromé firmě spřízněné s obviněnými. Klasická "pumpařská" transakce. Vyšetřování případu se však vleče a zřejmě nebude nikdy dotažen do konce, neboť v případě jeho skutečného vyšetřování hrozí trestní postih Livii Klausové a Josefmu Kotrbovi.

DŮLEŽITÉ OSOBY:

Livia Klausová, manželka Václava Klause. Členka dozorčí rady banky, která schvalovala všechny významné operace v letech 1993-2000.

Úzké provázání banky s ODS dokazuje i angažmá **Evžena Tošenovského**, v dozorčí radě banky v období největšího pumpování, tj. v letech 1996-1999, nebo poslance ODS **Martina Kocourka**, jako člena dozorčí rady banky v letech 1996-1998.

Josef Kotrba, bývalý člen **KSČ a ODA**, manžel Petry Buzkové, ministryně vlády za **ČSSD**. Člen představenstva v letech 1997-1999, tedy v době, kdy se pumpovalo nejvíce. *Evžen Tošenovský, Martin Kocourek, Josef Kotrba a Kamil Ziegler.*

Kamil Ziegler, před rokem 1989 působil ve Státní bance československé, člen KSC. V roce 1999 se poté, co odešel z vypumpované České spořitelny, stal generálním ředitelem státní Konsolidační banky, kam byly ztrátové úvěry vyváděny. Cíl byl jednoduchý zajistit, že úvěry nebudou od dlužníků vymáhány a tyto pohledávky budou jako "nevymahatelné" odprodány za zlomek původní hodnoty, typicky třeba subjektům spřízněným s dlužníky. V roce 2004 na otázku, kdo je jeho profesním vzorem, pravdivě a trefně odpověděl: *"Je jím Richard Salzmann. Naučil mě nesmírnou spoustu věcí. Uměl lidi nadchnout, dát jim vizi. Navíc byl vzdělaný, inteligentní, skvělý rétor, v bankovnictví se velmi orientoval. Vrátil mu noblesu a prestiž. Škoda, že neodešel o dva roky dříve."* O Richardu Salzmannovi bude řeč níže. Ziegler se od něj skutečně měl co učit, za jeho éry bylo z Komerční banky ukradeno ještě o mnoho miliard více.

Vladimír Kotlář, člen představenstva banky od roku 1991 1999 a **Rudolf Hanus**, člen představenstva 1994 1999. Tito dva agenti StB jsou úmyslně uváděni dohromady, neboť jejich společné krycí jméno "Mirek" a působení v rezidentuře v Českých Budějovicích naznačují jejich blízký vztah. Hanus byl od roku 1993 1999 jedním jednatelů společnosti ČNTS, servisní firmy televize NOVA. Jeho jméno figuruje (spolu s tehdejším generálním ředitelem spořitelny Klapalem) pod smlouvami z roku 1996 s firmou Ronalda Laudera, která si u České spořitelny půjčovala finance v rámci miliard. Tyto úvěry CME pochopitelně nesplatila a údajně je splácí dodnes.

Jaroslav Klapal, generální ředitel a předseda představenstva 1994 1999. Bývalý vysoký komunista obsazený do funkce generálního ředitele zřejmě nebyl tím, kdo skutečně rozhodoval, kolik se vypumpuje a kam. Byl spíše vybraný k tomu, aby byl první na ráně.

IPB

IPB vznikla roce 1993 sloučením Investiční banky (je zajímavé, že vznik Investiční banky v roce 1990 byl předem již za komunismu plánován, jak vyplývá z interních dokumentů Státní banky Československé z února 1989) a Poštovní banky. IPB se brzo dostala mezi tři nejsilnější banky v zemi.

Postupně docházelo k navýšování základního kapitálu, tzv. "nafukování bubliny" a důkladnému pumpování ve formě úvěrů a vyvádění aktiv na dceřinné společnosti. Významnou destinací peněz pumpovaných z IPB byly firmy **Václava Junka**, agenta StB a člena posledního předlistopadového ÚV KSC, zejm. Chemapol Group a společnosti, ve kterých figuroval jako statutární orgán či většinový vlastník **Antonín Charouz**. Miliardy končily také v impériu **Lubomíra Soudka**, agenta StB, evidenční číslo 24939, krycí jméno GORDON, ovládajícího mj. Škodu Plzeň.

Václav Junek, Antonín Charouz a Lubomír Soudek Prostřednictvím IPB byla financována i ODS, první půjčku ve výši 55 milionů v roce 1992 brzo následovaly další, bezpočet večírků, konferencí a "Žofínů" ani nepočítaje. IPB financovala i vydání knihy Václava Klause "Dopočítávání do jedné".

První ohrožení nerušeného pumpování znamenal rok 1995, kdy se do IPB vypravili kontroloři NKÚ, aby prověřili, proč banka neplatí daně. Dluh banky tehdy činil cca 173 milionů korun. Z banky byli nekompromisně vyhozeni a premiér Klaus tehdy osobně a v doprovodu tehdejšího vicepremiéra Kalvody navštívili NKÚ, aby jeho vedení náležitě "umravnili" a odkázali do patřičných mezí. Tento daňový dluh později IPB ministerstvo financí v čele s Kočárníkem odpustilo.

Menší problém nastal i v roce 1997, kdy auditorská společnost Coopers & Lybrand odmítla vydat pozitivní auditorskou zprávu s odkazem na neprůhledné účetnictví a

nestabilitu banky. Pumpování proto kryla nějakou dobu auditorská společnost Ernst & Young, který vydávala bance výroky "bez výhrad", a to často v rekordní době. Na jaře 1997 odmítlo vedení IPB poskytnout úvěry zjevně krachujícím firmám, zřejmě s ohledem na blížící se politické změny (pád Klausovy vlády v roce 1997) a hrozící odpovědnost. 30.4. 1997 jsou **Tesař s Procházkou zatčeni a putují do vazby. Brzo zřejmě dostanou rozum, jsou propuštěni a zůstávají ve funkcích.**

V roce 1998 se v IPB objevuje strategický partner Nomura, zřejmě na objednávku, aby maskoval skutečnost, že banka je na pokraji pádu. Nomáda brzo převádí svůj podíl na společnost Saluka Investments, s heslem "čím neprůhlednější, tím lépe".

Konec se však blížil. **Stomiliardové manko už nešlo krýt a bylo nutno poslat banku do**

nucené správy. Stalo se tak v červnu 2000 a pro mediální efekt "zakročujeme tvrdě a nikdo neunikne potrestání" obsadilo centrálu IPB po zuby ozbrojená zásahová jednotka URNA. **Banku během dvou dnů koupila ČSOB a stát jí zaručil veškeré ztráty.**

Ještě před uvalením nucené správy se podařilo managementu banky vyvést veškerá likvidní aktiva do tzv. offshore fondů na Kajmanské ostrovy (přičemž společným portfoliem byly fondy Triton), na který se nucený správce ani český stát "nedostane". Šlo o řadu fondů, které využívají legální nedobytnosti právního prostředí Kajmanských ostrovů. Celkovou výši aktiv vyvedených na Kajmany lze odvodit z rozhodnutí vlády ČR, která 21.7. 2003 rozhodla, že Konsolidační agentura zaplatí ČSOB v rámci státních garancí celkem 49,3 miliardy korun jako náhradu za majetky ukradené do fondů Triton. Podle státních odhadů by krize IPB a související státní záruky měly přijít daňové poplatníky až na 160 miliard korun.

PERSONÁLNÍ POZADÍ VYPUMPOVÁNÍ IPB:

Miroslav Tuček, agent StB, ev. č. 1864001, krycí jméno "KRÁL národního hospodářství". Komunistický ekonom a dlouhodobý prorektor VŠE Praha za bolševismu, v 70. letech dokonce ekonomický poradce prezidenta. Před rokem 1989 zakotvil v Prognostickém ústavu, líhni kádrů, které připravovaly předání moci. V letech 1992-2000, tj. až do pádu banky působil ve funkci člena dozorčí rady banky. Měl zásadní vliv na všechny "pumpařské operace". Jeden z mozků vykrádání IPB.

Jiří Weigl, prodloužená ruka Klause v bance, který dohlížel, aby bylo pumpováno správným

směrem a výhradně se souhlasem mocných. Člen dozorčí rady banky 1993-1998. V současné době působí ve funkci vedoucího Kanceláře prezidenta republiky.

Libuše Benešová, místopředsedkyně ODS a předsedkyně Senátu zastávala v letech 1996-1998 funkci člena dozorčí rady. Jejím úkolem bylo hájit zájmy ODS v bance, zejména uvěrování společností spojených s ODS.

Libor Procházka, několikrát byl trestně stíhán, tři týdny dokonce i vazebně, vždy bylo však

trestní stíhání zastaveno. V představenstvu banky působil v letech 1992-2000.

Aladár Blaas, pravá ruka Libora Procházky a náměstek v IPB. Trestně stíhán, na intervenci ministra vnitra obvinění staženo.

Jan Klacek, místopředseda stínové vlády ČSSD 1996-1998, ve stejném období i člen představenstva IPB. Od roku 1998 až do pádu banky generálním ředitelem IPB.

Jiří Tesař, autor ekonomického programu ČSSD, generální ředitel, předseda představenstva IPB 1992 1998 a člen dozorčí rady 1997 2000.

Jiří Weigl, Libuše Benešová, Libor Procházka, Aladár Blaas, Jan Klacek a Jiří Tesař
IPB nebyla klasicky vypumpována, jako ostatní banky, ale doslova "přepumpována", což způsobilo trochu jiný scénář, než bylo obvyklé sanování a státní pomoc. Bylo nutno jí převést na jinou banku, spolu s absolutními státními garancemi, které znamenají, že státní výdaje budou ještě vyšší. **Výše ukradených peněz se může pohybovat v řádech okolo 300, 400 miliard korun, Konsolidační agentura odkoupila nejhůře klasifikované dluhy za 170 miliard, záruky státu vůči ČSOB jsou neomezené (odhadu státu se zatím pohybují okolo 100 miliard)**, takže konečný účet může být ještě vyšší.

KOMERČNÍ BANKA

Komerční banka vznikla vyčleněním z bývalé státní SBČS a v roce 1992 se transformovala v akciovou společnost. Ve stejnou dobu se zde objevuje **klíčová osoba vykrádání banky, Richard Salzmann**.

Kam peníze z Komerční banky nejvíce mizely?

Mezi největší společnosti, kam byly pumpovány finance z Komerční banky, patří firmy (skupina ČS/Satrapa) okolo agenta StB, svazek č. 25447, **Františka Chvalovského**. Celková suma se pohybuje kolem tří miliard.

Více než jednu miliardu vypumpoval z banky **Petr Smetka**, přes svou společnost HSYSTEM.

Jedno z největších rozkrádání banky bylo realizováno přes společnosti izraelského státního občana **Alona Baraca**, nar. 11.8.1960 (v českých médiích většinou nepřesně uváděný jako Barak Alon, pod tímto jménem také občas vystupoval) a jeho holding B.C.L. Trading. Vykrádání banky zahájené v roce 1996 ve formě dokumentárních akreditivů nebylo však Baracovou první operací v Komerční bance, počátkem 90.let ji připravil přes svou firmu Tessos Praha o asi dvě miliardy korun. V průběhu let 1996 1999 poskytla Komerční banka Baracovi úvěry ve výši přes osm miliard korun. **I přes trestní oznámení na něj z roku 1999 nebyl Barac nikdy v Čechách stíhán a státní zastupitelství v Praze si na něj netrouflo vydat ani zatykač**. Podobné podvody jako v Čechách měl Barac na svědomí i v Maďarsku, kde pumpoval státní banku Postabank. Maďarské úřady Baraca dokonce na krátkou dobu zadržely, poté byl propuštěn. Žalobě čelil pouze ve Vídni v Rakousku, ale i tam spravedlnosti unikl vzhledem k náhlé nemoci soudce.

16. února 2000 schválila Zemanova vláda pomoc Komerční bance pohybující se na pokraji krachu. V rámci sanace stát převzal její špatné úvěry ve výši asi 65 miliard Kč, které byly později podle zaběhnutého scénáře převedeny do Konsolidační agentury. Komerční banku poté převzala francouzská Société Generale. **Dne 20.7. 2001 potom Miloš Zeman, tehdejší premiér ČR publikoval článek, ve kterém uvedl "Myslím si, že privatizací Komerční banky končí tunelování velkých bank v Čechách".**

PERSONÁLNÍ POZADÍ:

Na prvním místě nelze neuvést **Richarda Salzmannu**, generálního ředitele banky od roku 1992 - 1998. Do roku 2000 byl senátorem za ODS. Osobní přítel Václava Klause, Ivana Kočárníka, Tomáše Ježka, Dušana Třísky atd. Je ironií, že celá 90. léta byl

Salzmann prezentován jako vzor bankéře a byl o něm dokonce natočen díl cyklu GEN (Galerie Elity Národa). Osobně schvaloval největší pumpařské operace.

Jan Klak, člen dozorčí rady banky 1995-1997.

Karel Dyba, člen dozorčí rady banky 1997-1998, tj. v době největšího pumpování do Alonovy BCL Trading. **Bývalý ministr hospodářství za ODS. Člen KSČ od 22 let, za komunismu kariéra v ČSAV, zakotvil v Prognostickém ústavu.**

Josef Kotrba, člen dozorčí rady 1995-1997, více o něm viz. výše kauzu České spořitelny

Jan Stráský, v dozorčí radě 1998-1999, jeho úkolem bylo krýt předchozí velké

vykrádání banky, **bývalý předseda federální vlády v roce 1992, pozdější ministr zdravotnictví a dopravy (ODS). Bývalý vysoký funkcionář KSČ, vstoupil do ní ve svých 18 letech.**

BANKA BOHEMIA

Banka Bohemia je typovým příkladem, jak si nomenklaturní kádři bolševického režimu založili banku, kterou vykradli a jejich dluhy uhradil stát. Byla založena v roce 1991 a již tři roky nato, v roce 1994 na ní byla uvalena nucená správa a skončila v likvidaci. **Ztrátu banky ve výši 17 miliard korun zaplatil stát.**

Banka byla vypumpována dosti primitivně a bez jakýchkoli krycích operací, miliardy tekly přímo na konta Adamcových a Čadkových firem a končily v zahraničí. Management banky si byl zřejmě tak jistý svými konexemi na vládu a orgány činné v trestním řízení, že se krycí operace při vykrádání jevily jako nadbytečné.

Po uvalení nucené správy na banku a

prohlášení konkursu se stal jejím správcem bývalý komunistický ministr financí Jiří Nikodým, který dohlédl na to, aby pád banky vyšuměl do ztracená a ztratily se důležité dokumenty, mj. řada úvěrových smluv.

Zbylá aktiva banky v rádech stovek milionů korun potom Nikodým pod cenou prodával firmám spřízněným s Adamcem.

HLAVNÍ POSTAVY VYKRADENÍ BANKY BOHEMIA:

Jiří Čadek, podplukovník StB působící v rozvědce a poté v odboru ochrany stranických a

vládních činitelů. Vzhledem k nepokrytému vykrádání banky do jeho firem byl formálně stíhán, **policie mu však dala dostatek času, aby po zahájení stíhání odjel na Floridu.** Kriminalista, který měl přístup k jeho spisu na policii, řekl k jeho nerušenému odjezdu do zahraničí: "Vyšetřovatelé dokonce ani nenahlásili na hranice blokaci jeho jména, což se běžně dělá." **Během jeho pobytu na Floridě zrušil parlament paragraf trestního zákona, podle kterého byl stíhán, mohl se tedy bezstarostně vrátit z přijemné floridské dovolené.**

Dnes Čadek dále podniká a vlastní několik firem. O pádu banky řekl pro tisk 7.7. 2004 s přislovečnou bolševickou drzostí: "Neudělal jsem nic nezákoného. Úřady proti Bance Bohemia postupovaly nesprávně a tím zavinily její pád."

Ladislav Adamec, syn posledního bolševického premiéra Ladislava Adamce. Bývalý člen

dozorčí rady banky Bohemia, dnes nerušeně podniká a vlastní desítky firem. Jeden z neznámých českých miliardářů.

Této české "elitě" naprostě vyhovuje široká apolitická veřejnost, která s politikou a politiky nechce mít nic společného. Proto "elita" může trestat ty, kteří mají odvahu se těmto praktikám postavit. Ještě stále není dost lidí typu Libora Michálka, nebo generála Miroslava Krejčíka.

(pozn.: "Zpráva" je postupně doplňována a upřesňována tak, jak jsou relevantní nové informace)

Použil jsem převážně zdroj: [Darnyho svět 1. díl 2. díl 3. díl](#)

Správa" koluje po internetu asi od roku 2005 v různých grafických a stylistických úpravách. Svým osudem připomíná tajně šířené Prohlášení Charty 77 před rokem 1989, a tak se vracíme zpátky do dob "Edice Petlice". Váš podpis pod touto "Zprávou" není nutný, ale jako nutnost se stále více ukazuje co největší informovanost občanů. Nevědomost či lhostejnost se nám historicky opravdu nikdy nevyplatila. Využijme dosud svobodný internet, facebook, a p...

ÚSTAVNÍ SOUD ČR

Ústavní soud "smázl" důkazy 80 procent hospodářských kauz. Několika nálezy totiž prý znemožnil, aby se u soudu použily důkazy, jež zabavili policisté při prohlídках kanceláří a firemních sídel. U pražského vrchního státního zastupitelství, které se specializuje na nejzávaznější hospodářské delikty v zemi, se to týká 80 procent všech případů, které řeší. Předsedou Ústavního soudu v r. 1993 2003 byl JUDr. Zdeněk Kessler, od roku 2003 tuto funkci zastává JUDr. Pavel Rychetský.

Haščák Maták Uhliarik a Latinská Amerika na Slovensku

Čo ak je na tom niečo pravdy? Nie je to hrozivé?

+++++

PENTA v zdravotníctve 2011

Investičné aktivity spoločnosti PENTA sa začali v sektore zdravotníctva rozvíjať za pôsobenia ministra Rudolfa Zajaca (záchrinky, laboratóriá, poisťovňa Dôvera). Od začiatku boli formulované podozrenia, že legislatívne nastavenie oblastí, v ktorých PENTA začala podnikať poskytuje neúmerné zvýhodnenie oproti iným segmentom.

Vplyv spoločností skupiny PENTA v zdravotníctve od nástupu ministra Uhliarika významne narastá. Ľudia dávaní do súvisu s PENTOU priamo ovplyvňujú legislatívne aj operatívne kroky ministra, štátnej zdravotnej poisťovne a možno aj Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Súčinnosťou regulátora a dominantného súkromného hráča v sektore zdravotníctva vzniká deformované konkurenčné prostredie, ktoré zvýhodňuje postavenie a hospodárske výsledky spoločností skupiny PENTA. Pri absencii reálnej konkurencie v segmentoch poisťovní a oslabujúcej sa konkurencii v segmentoch lekárni, laboratórií, polikliník a nemocníc **hrozí monopol PENTY v rezorte zdravotníctva**. Tento by mal zásadné negatívne vplyvy na spoločnosť a najmä na dostupnosť zdravotnej starostlivosti. V súkromných zariadeniach PENTY si pacient povinne pripláca aj za štandardnú zdravotnú starostlivosť <http://www.procure.sk/individualni-klienti/nasa-ponuka/celoricna-zdravotna-starostlivost/>.

++++++

1. LEGISLATÍVA PÍSANÁ PRE PENTU

Výdavky na prevádzku poistovní (Novela 581/2004)

<http://www.nrsr.sk/Default.aspx?sid=zakony/cpt&ZakZborID=13&CisObdobia=5&ID=346>

V § 6a odsek 1 znie:

„(1) Zdravotná poistovňa môže v kalendárnom roku vynaložiť na prevádzkové činnosti výdavky najviac do výšky zodpovedajúcej podielu na úhrne poistného pred prerozdelením poistného za kalendárny rok (ďalej len „ročný úhrn“). Podiel na ročnom úhrne sa vypočíta podľa vzorca, ktorý je uvedený v prílohe č. 1 a zaokruhluje sa na dve desatinné miesta smerom nahor.“.

V § 6a ods. 5 písm. c) sa slová „3,5% z ročných úhrnov“ nahradzajú slovami „percentuálnemu podielu na poistnom³⁷) podľa odseku 1“.

Zmena výpočtu percenta výdavkov na prevádzkovú činnosť má za následok zvýšenie % na prevádzkové činnosti pre Dôveru asi o 0,5%. To pri cca 1 mld rozpočte činí viac ako 5 mil Euro viac na prevádzku (napr. poradenstvo). Naopak VŠZP bude mať o 5 mil menej na prevádzku.

Pevná siet' nemocníc

(nepriama novela 578/2004 pri rokovaní o 581/2004)

<http://www.nrsr.sk/Default.aspx?sid=zakony/cpt&ZakZborID=13&CisObdobia=5&ID=346>

1. V § 5 odseky 3 a 4 znejú:

„(3) Pevná siet' poskytovateľov je také určenie poskytovateľov ústavnej zdravotnej starostlivosti v rámci minimálnej siete, aby sa zabezpečila neodkladná zdravotná starostlivosť na príslušnom území s prihliadnutím na kritériá uvedené v odseku 1 písm. a) až d). Zdravotné poistovne zaraďujú poskytovateľov ústavnej zdravotnej starostlivosti do pevnej siete tak, aby pre každý okres Slovenskej republiky bola splnená podmienka, že aspoň jeden poskytovateľ ústavnej zdravotnej starostlivosti zaradený do pevnej siete sa nachádza

a) na území príslušného okresu alebo

b) na území okresu susediaceho s príslušným okresom.

(4) Na účely zaradovania poskytovateľov ústavnej zdravotnej starostlivosti do pevnej siete podľa odseku 3 sa považuje územie Bratislavы za jeden okres a územie mesta Košice za jeden okres.“.

Pevná sieť nemocník znamenala záruku geografickej dostupnosti nemocník s 24 hodinovou ústavnou pohotovostnou službou v základných 6 odboroch (chirurgia, interná, gynekológia, pediatria, ÁRO, neurológia). Predchádzajúca dikcia upravovala 33 regiónov, v ktorých musí byť dostupná akútnej nemocnici.

Novela de facto ruší pevnú sieť nemocník. Nie je jasné, kto ju má vytvárať (?poisťovne dohodou?, každá poisťovňa osobitne?). Teoreticky postačuje na naplnenie takto definovanej siete asi 18 nemocník na celom Slovensku. Zvyšuje sa zmluvná voľnosť ZP , t.j. aj Dôvery (PENTA). Bolo možné odzmluvniť oddelenia až na hranicu likvidácie nemocnice.

Odborný zástupca (farmaceut) pre lekárne

(Novela zákona 140/1998)

<http://www.nrsr.sk/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3740>

§3

(5) Zaobchádzať s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami môže právnická osoba, ak ustanoví najmenej jedného odborného zástupcu; požiadavky na počet odborných zástupcov sú uvedené pri jednotlivých druchoch zaobchádzania s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami. Podmienku bezúhonnosti a dôveryhodnosti musí splňať aj odborný zástupca, ktorý je členom štatutárneho orgánu právnickej osoby.

§ 21

Osobitné podmienky poskytovania lekárenskej starostlivosti

(1) *Ústavné zdravotnícke zariadenie môže poskytovať lekárenskú starostlivosť v nemocničnej lekárni, ak okrem splnenia podmienok ustanovených v § 3 až 5 ustanovilo odborného zástupcu, ktorý splňa požiadavky na odbornú spôsobilosť podľa odseku 2 písm. a).*

(2) *Lekárenskú starostlivosť vo verejnej lekárni môže poskytovať*

- a) fyzická osoba, ktorá získala vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore farmácia a má odbornú prax najmenej tri roky vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni alebo má špecializáciu v špecializačnom odbore lekárenstvo,
- b) fyzická osoba, ktorá nespĺňa požiadavky na odbornú spôsobilosť podľa písmena a), ak ustanovila odborného zástupcu, ktorý splňa požiadavky na odbornú spôsobilosť podľa písmena a), alebo
- c) právnická osoba, ak ustanovila odborného zástupcu, ktorý splňa požiadavky na odbornú spôsobilosť podľa písmena a).

byť pre každú lekáreň ustanovený jeden výlučný odborný zástupca (farmaceut s praxou). Jeden farmaceut tak môže garantovať teoreticky neobmedzený počet lekárni. Uvoľnenie kritérií na odborného zástupcu pre lekárne znamená, že najväčšia siet lekárni Dr.Max, a.s. (PENTA) môže znižovať náklady na odborný dozor ako aj otvárať/preberať nové lekárne. Fyzicky tak nad prípravou liekov nemusí dohliadať farmaceut.

Vernostné systémy lekárni

(Novela zákona 140/1998)

<http://www.nrsr.sk/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=3740>

§ 23

Povinnosti držiteľa povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti

(8) Držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti pri poskytnutí alebo slúbení zľavy poistencovi poskytne súčasne zľavu aj zdravotnej poistovni, a to najmenej vo výške 50% zo sumy zľavy poskytnutej alebo slúbenej poistencovi; v takomto prípade nemusí zostať zachovaný pomer úhrady zdravotnej poistovne a úhrady poistenca ustanovený osobitným predpisom.

Podľa novely zákona 140/2001 môže lekáreň udeľovať zľavy z cien liekov. Z tejto zľavy poskytuje 50% úspora pacienta a 50% úspora poistovni pacienta. Dr.Max, a.s. a Dôvera (obe PENTA) tak získavajú konkurenčnú výhodu, pretože u poistencov Dôvery môžu lekárne Dr.Max, a.s. poskytovať neporovnatelne vyššie zľavy ako iné lekárne.

2. OPERATÍVNE OPATRENIA PRE PENTU

Optimalizácia siete nemocníc a odzmluvňovanie oddelení

Úprava zmluvných vzťahov s nemocnicami prebiehala v troch vlnách. K 1.1.2011 a 1.4.2011 sa jednostranne zo strany VŠZP znižovali úhrady za zdravotnú starostlivosť aj

finančné limity. K 1.7.2011 v súčinnosti s novelizáciou legislatívy, ktorá optimalizáciu bránila sa odzmluvnilo 156 oddelení. V tejto súvislosti VšZP, a.s. sa verejne zaviazala ponechať objem prostriedkov na nemocnice v nezmenenej výške. Dôvera, a.s. žiadne takéto vyhlásenie nevydala. De facto tak pod hlavičkou VšZP dochádza k likvidácii oddelení (včítane detských, novorodeneckých a desiatok geriatrických), ktoré následne Dôvera nemusí naznačovať a znížuje platby nemocnicam. Odhadovaný prínos pre Dôveru je na úrovni 5-10% nákladov na segment nemocníc (t.j. 15-30 mil Euro +)

Poskytovatelia kritizujú, že odzmluvňovanie vytvára konkurenčné výhody pre poskytovateľov, ktorí sú vlastnený PENTOU alebo sú s PENTOU dávaný do súvisu (ProCare, železničné nemocnice, Vranovská investičná, PN Kremnica) alebo vytvára tlak na poskytovateľov o ktorých má PENTA záujem (NsP Partizánske). Splet záujmov je veľmi neprehľadná a daná je nielen aktivitami PENTY v segmente poskytovateľov ale aj najväčšou sieťou medicínskych laboratórií Alpha Medical. Poskytovatelia, ktorí dodávajú laboratórne vyšetrenia do Alpha Medical, a.s. tak nie sú odzmluvňovaní v takej miere ako poskytovatelia, ktorí dodávajú konkurenčným laboratóriám.

Expanzia PENTY v segmente nemocníc a polikliník za asistencie ministerstva a poisťovní

Ministerstvo cielavedome ignoruje dlhovú krízu malých nemocníc (neziskových organizácií). Tieto sa postupne dostávajú na pokraj krachu a kontrolu preberajú spoločnosti vlastnené alebo dávané do súvisu s PENTOU (ProCare, Svet zdravia, Vranovská investičná).

NsP Partizánske.

Mesto pod tlakom skrachovania nemocnice a po odzmluvnení 6 oddelení štátnej Všobecnej zdravotnej poisťovňou urýchlene súhlasilo s prenájom nemocnice súkromnému investorovi na 20 rokov za 10.000 Euro ročne + 90.000 Euro ročne príslub investície do nemocnice. Investorom je Svet zdravia, a.s. (Ing Norbert Schellong. Pozadie investície je nejasné, dáva sa spolu s Vranovskou investičnou do súvisu s PENTOU. Svet zdravia patrila pôvodne J&T, a.s. a pôsobila v segmente železničných nemocníc a viacerých záchraniek. Všetky aktivity Svet zdravia predal PENTE v roku 2010.

Mamacentrum Banská Bystrica

Minister sa aktívne angažoval v uzatvorení zmluvy s týmto zariadením, ktoré v danom čase preberala PENTA.

(<http://bystrica.sme.sk/c/5514738/uhliarik-nechape-preco-vsfp-nezazmluvnila-mamacentrum.html>)

<http://www.procare.sk/individualni-klienti/informacie/detail/mamacentrum-sv-agaty-v-banskej-bystrici/>

Psychiatrie v bansko-bystrickom VUC

Široko medializovaným prípadom odzmluvnenia a zníženia limitov pre psychiatrické oddelenie v Banskej Bystrici a Zvolene sa konkurenčne zvýhodnila blízka Psychiatrická nemocnica Kremnica (dávaná do súvisu s PENTOU).

Riaditeľstvo Detskej fakultnej nemocnice Bratislava

Budovu riaditeľstva Detskej fakultnej nemocnice kúpila spoločnosť dávaná do súvisu s PENTOU, v kuloároch sa otvorené hovorí, že sa otvorí ďalšia polikliniku ProCare v lukratívnej lokalite bratislavských Kramárov. Kúpna cena bola údajne 700.000 Euro, o kúpu bol jediný záujemca, cena sa javí byť veľmi výhodná pre kupujúceho.

<http://reality.etrend.sk/komercke-nehnutelnosti/kancelarie-nemocnice-kupili-spediteri.html>

+++++

Vranovská investičná a.s.

Táto záhadná investičná spoločnosť prevádzkuje na východe Slovenska už 9 nemocní včítane NsP Spišská Nová Ves, Michalovce, Rožňava a Trebišov a 5 nemocní v Prešovskom VÚC. I keď prepojenie nie je jasné, v kuloároch sa hovorí o prepojení na PENTU. Nemocnice v správe Vranovknej investičnej napríklad rušia svoje vlastné profitabilné laboratóriá a sústredzujú vyšetrenia do laboratória Alpha Medical v Stropkove (PENTA)

<http://korzar.sme.sk/c/5982606/tri-okresne-nemocnice-maju-prist-o-laboratoria.html>

<http://www.azet.sk/firma/pobocka/39442/44154/212842/alpha-medical-a-s-stropkov-laboratorium-klinickej-biochemie-a-hematologie/>

V priebehu optimalizácie sa rušili a odzmluvňovali zaujímavé konkurečné oddelenia susedných nemocníc. Oddelenia nemocníc Vranovskej investičnej sa rušili iba ak sa menili na jednodňovú chirurgiu alebo boli pre skupinu neprofitabilné a potrebovala sa ich zbaviť.

Viac informacii v prílohe Co je nove v zdravotnictve 2011.pdf

3. ZÁKLADNÉ ÚDAJE A FAKTY PENTY

Spoločnosti skupiny PENTA pôsobiace v zdravotníctve

§ Zdravotná poistovňa Dôvera, a.s.

§ siet' lekárni DrMax, a.s.

§ siet' laboratórií Alpha Medical Ventures, a.s.

§ siet' polikliník ProCare, a.s.

§ Dľa údajov z tlače PENTA vlastní aj: Železničné zdravotníctvo Novapharm, s.r.o.
a Železničné zdravotníctvo Košice (20.5.2010)

(<http://openiazoch.zoznam.sk/info/zpravy/zprava.asp?NewsID=92009>)

§ 02/2011 Mammacentrum sv Agáty, Banská Bystrica – prevzaté od Biskupskeho úradu BB

§ Údajné akvizície PENTY v sektore poskytovateľov v roku 2011, vierohodnosť otázna

NsP Partizánske – Svet zdravia a.s.

NsP Košice-Šaca – od Unipharmacy, a.s.

NsP Spišská Nová Ves, Michalovce, Rožňava a Trebišov - Vranovská investičná a.s. (v prenájme má už dlhšie ďalších 5 nemocníc v Prešovskom VUC)

Ludia PENTY

Ludia dávaný do súvisu s PENTOU v rozhodujúcich pozíciach ako zamestnanci alebo poradcovia s exekutívnymi právomocami

MZSR

MUDr. Ivan Uhliarik, minister

Mgr. Michaela Gajdošová, MPH, generálna riaditeľka sekcie farmácie, zodpovedá za celú liekovú politiku na MZSR

Mgr. Matúš Tekel', riaditeľ odboru kategorizácie sekcie farmácie

Ing. Peter Kažík, generálny riaditeľ sekcie informatiky, zodpovedá za projekt eHealth

Ludia s nadstandardnými vzťahmi so ZP Dôvera (PENTA) na MZSR

Ing. Peter Salón, riaditeľ odboru poistovníctva Sekcie financovania

?Mgr. Katarína Lutherová, generálna riaditeľka sekcie legislatívy

?MUDr. Tomáš Szalay, poradca ministra, partner HPI (z veľkej miery financovaný z firiem PENTY) - zodpovedá za legislatívnu ohľadne zdravotnej starostlivosti a poistovníctva

?Ing. Peter Pažitný, partner HPI, poradca pre finančné operácie, poistovníctvo

VšZP

MUDr. Marián Faktor, generálny riaditeľ

Ing. Martin Kultan, člen predstavenstva, zodpovedný za projekt odzmluvňovania oddelení podľa medicínskych kritérií !! V Dôvere, a.s. mal na starosti nákup zdravotnej starostlivosti

Úrad pre dohľad

MUDr. Ján Gajdoš, riaditeľ

?MUDr. Eduard Kováč, bývalý prezident Asociácie súkromných zdravotných poistovní, Zodpovedá za prípravu projektu DRG - kľúčového platobného mechanizmu za zdravotnú starostlivosť v nemocniach.

Mgr. Henrieta Maďarová, riaditeľka pre stratégii Dôvera, a.s. - kľúčový člen komisie pre prípravu DRG

+ priami zástupcovia zdravotnej poistovne Dôvera sedia vo väčšine poradných orgánov ministra, kde majú možnosť zasahovať do tvorby legislatívy už v jej počiatkoch, pripomienkať a prípadne blokovať jej tvorbu.

Viac informacii na: <http://www.zdravotnik.sk/>

+++++

nad naším zdravotníctvom sa riadne zmráka :(

Vláda sa bojí predčasných volieb tak si istí sponzorov výpredajom nemocníc:

<http://ekonomika.sme.sk/c/6020024/vlada-osduhlasila-350-milionov-eur-pre-nemocnice.html>
aká je šanca, že to parlament zastaví?

Oslovujem Vás ale hlavne so súrnou prosbou, či by ste mohli vo Vašich médiách **pomôcť pri šírení podpultových - tvrdo utajovaných informácií o boji o zdravotníctvo-**
je nehorázne, čo stvára SZME-

o celoštátej petícii píšu len v trenčianskej sekcii :(

<http://trenclin.sme.sk/c/6019481/podporit-lekarov-v-ich-natlakovej-akcii-mozu-aj-obcania.html>.

viac info:

www.loz.sk/aktuality

Škoda, že tá petícia nepôjde už na septembrovú schôdzku parlamentu :(

++++++

Milí priatelia, nie každý má čas, chúť a nervy sledovať, aké zákony navrhuje naša vládna garnitura a schvaľuje terajší parlament. Tentokrát však už nejde o politiku, svetonázor, vieru, alebo rasovú príslušnosť.
TENTOKRÁT NÁM VŠETKÝM TU NA SLOVENSKU IDE O PREŽITIE !!!

O tom je petícia proti privatizácii zdravotníctva. Pozorne si ju prečítajte. Je stručná, (lebo inak by ju nikto nečítal) a ani zdaleka nevystihuje katastrofálne dôsledky toho, čo táto vláda už začína realizovať. Nie každý vie, že v r. 2006 ešte za ministrovania Zajaca už boli pripravené nové cenníky, ktoré predpokladali až 10 násobné ceny za viaceré zdravotnícke služby, naštastie sa mu to vtedy nepodarilo. Dnes na to nadvázuje pán Uhliarik, a jeho počínanie výstížne ohodnotil na dnešnej (18.08.11) tlačovej konferencii pre TA3 Peter Stanek - ako genocidu. Čo ešte ani on nestihol povedať je následný úpadok odbornosti, vedy a výskumu v zdravotníctve, veď ktorá súkromná nemocnica by sa o zdravotnícku výuku starala, keď je zameraná na zisk? Stanek o.i. poukázal aj na ďalšie znižovanie platieb štátu za svojich poistencov t.j. vojakov, nezamestnaných dôchodcov atď. za ktorých vláda navrhla znížiť platby pod 50% !!... Ak by živnostník odviedol len 50% zákonom predpísaných odvodov, posudzovalo by sa to ako tresný čin. Ak to isté robí vláda, je to OK? A potom, že prečo je naše zdravotníctvo permanentne v mínuse! Taktiež poukázal na neadekvátny projekt E-health - (internetovej databázy zdravotných hárkov všetkých občanov Slovenska) do ktorého miznú desiatky miliónov Eur, a ktorý je spracovávaný súkromnou izraelskou spoločnosťou, ktorá má takto absolútne prehľad o zdravotnom stave nás všetkých a teda aj o tom, ako ho prípadne "vylepšiť"...

Preto apelujem na všetkých, ak sme už nešli do ulíc, keď sa likvidovala obranyschopnosť a potravinová samostatnosť štátu, keď sa rozkrádal náš národný majetok, keď sa za babku predával dokonca cudziemu štátu, urobme aspoň to minimum, podpíšme túto petíciu (v Bratislave dnes a zajtra prebieha petičná akcia v nemocniacach na Antolskej, na Kramároch a v Ružinove, ale aj potom je možné sa zapojiť až do septembra) alebo ešte lepšie, stiahnite si petičný hárok a zozberajte podpisy od známych, či neznámych a pošlite hárok na adresu Petičného výboru, prípadne ju aspoň pošlite všetkým známym, aby sme spoločne tomuto ..... zabránili. Lebo teraz už ide ozaj o prežitie nás všetkých. Bude to každého stáť možno menej času, ako jeden väčší nákup v hypermarkete, ale s dôsledkami, aké si teraz nevieme dosť dobre predstaviť. V internete sa možno viač dočítate na www.zachranmezdravotnictvo.sk a na TA3 bolo avizované pokračovanie v informáciach odborníkov o tom, čo sa v zdravotníctve u nás chystá a deje . Verím, že teraz nezaváhame... ID

++++++

My občania Slovenskej republiky v súlade s ustanoveniami zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení neskorších predpisov, vyzývame:
Vládu Slovenskej republiky, aby až do zrušenia 8. časti (§ 84 až 89) a § 102i ods. 1 zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti nevykonala premenu štátnych zdravotníckych organizácií na obchodné akciové spoločnosti
a aby navršila percento platieb na zdravotné poistenie za poistencov štátu, Národnú radu Slovenskej republiky, aby rozhodla o zrušení ustanovení ôsmej časti a § 102i ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 34/2011 Z. z. ,
Národnú radu Slovenskej republiky, aby prijala takú zákonú úpravu nakladania s prostriedkami verejného zdravotného poistenia a postavenia zdravotných poistovní, aby bola reálne zabezpečená zdravotná starostlivosť

všetkým občanom Slovenskej republiky v súlade s čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky a v rozsahu stanovenom zákonom č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia

a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, aby

sa nezvyšovali platby občanov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a lieky a

aby prostriedky verejného zdravotného poistenia boli využívané s výnimkou prostriedkov na správu zdravotných poistovní v zákonom určenej výške, výlučne

na úhradu zdravotnej starostlivosti.

My, dole podpísaní občania Slovenskej republiky, vyslovujeme hlboké znepokojenie a poľutovanie nad nevšimavosťou a ľahostajnosťou orgánov verejnej správy Slovenskej republiky k neustálemu zhoršovaniu sa materiálnych

a personálnych podmienok poskytovania zdravotnej starostlivosti, ktoré je spôsobené nezákonným správaním sa zdravotných poistovní, ktoré v rozpore so

zákonom, limitovaním úhrady zdravotnej starostlivosti, obmedzujú jej dostupnosť.

Premena štátnych zdravotníckych organizácií na obchodné akciové spoločnosti bude mať za následok rapídne zníženie dostupnosti zdravotnej starostlivosti pre občanov, zvýšenie priamych platieb občanov. Premena štátnych zdravotníckych organizácií na obchodné akciové spoločnosti v konečnom dôsledku povedie k nespôsobilosti Slovenskej republiky zabezpečiť

občanom zdravotnú starostlosť, ktorú občanom zaručuje čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, pretože následná privatizácia zdravotníckych zariadení -

obchodných akciových spoločností - a s ňou spojený obchod so zdravím občanov povedie k obmedzeniu zdravotnej starostlivosti pre ľudí, ktorí nemajú

extrémne nadštandardné príjmy či majetok.

My občania Slovenskej republiky vyhlasujeme, že zdravie a život občana považujeme za najvyššie ľudské hodnoty a akékoľvek formy obchodovania so

zdravím občanov odmietame. Zdravie nie je tovar a predmet zisku, zdravotná

starostlivosť je služba občanovi a nie prostriedok dosahovania zisku.

+++++
P E T Í C I A   Hárok č.:
občanov Slovenskej republiky
jného zdravotníctva a proti zmene verejných zdravotníckych
organizácií na akciové spoločnosti

Petičný výbor:

Peter Jaroš, Klzavá 17, 831 06 Bratislava

Ivan Ožvát, Škultétyho 3, 900 28 Ivanka pri Dunaji

Peter Staněk, Ipel'ská 13, 821 07 Bratislava

Milan Blaha, Hrobáková 4, 851 02 Bratislava(osoba určená na zastupovanie v styku s orgánom verejnej správy)

odporúčam článok pre masochistov:

[http://spravy.pravda.sk/rtvs-ma-byt-upline-zavisla-od-vlady-koncesie-sa-zrusia-p0w-](http://spravy.pravda.sk/rtvs-ma-byt-upline-zavisla-od-vlady-koncesie-sa-zrusia-p0w-/sk-domace.asp?c=A110817)
[/sk domace.asp?c=A110817](http://spravy.pravda.sk/rtvs-ma-byt-upline-zavisla-od-vlady-koncesie-sa-zrusia-p0w-/sk-domace.asp?c=A110817) 194310 sk domace p12

vychutnajte si to celé:

- správy sa skrátia o 7 min. na 15 - veď prečo aj nie: ako už ktosi v diskusii odhalil: je vlastne zrušená armáda i zdravotníctvo, tak o čom by informovali?
- Zemkovej plat sa zvýší zo 4-násobku priemernej mzdy na 7-násobok ...
- diskusia je tiež trefná

++++++

Jak vykostit kuře ... Bezvadné !!

<http://www.youtube.com/watch?v=kAekQ5fzfGM&feature=player>

++++++

SLOVENSKY HLAS.

>

> Tyzdennik, Madaronsky vo východoslovenskom nareci.

> Pittsburgh, Pennsylvania {1894 - 1898 }

> Ludia to neskor nazvali Slovensky Fras alebo Konsky Fras.

>

> Prve cislo tohto madaronskeho, v zargone východoslovenskych
nareci pisaneho casopisu, vyslo 10. maja 1894. Casopis

> vychadzal z podpor madarskej vlady a redigoval ho isty
> Alexander Viszloczky a Galik. Formalne ako jeho

> vydavatel vystupoval advokat Gustav Gilbert. Prve

> cislo vyslo s tymto programom:"Narod proci rodicovskej zemi
> buric se na zaden spusob nechceme a bebudzeme."

>

> Ferencik o nom napisal, ze bol zalozeny vlastne iba na
> utocenie na Petra V. Rovnianka.

>

> Amerikansko - Slovenske Noviny casopis tento privitali
> takto:

>

> " Slovensky Hlas " je nazov noveho tyzdennika, ktorý zacali
> vydavat v Pittsburghu pp. Viszloczky, Gallik & Co.

> 1108 Carson Str., S.S.O cene jedno upozornenie. Sest rokov

> pracovalo sa tazko, velmi tazko na tom, aby vselijke

> hathlaninske narecia vypudene boli z kolonie slovenskej v

> Amerike a ona nie len duchom, ale recou dokazovala,ze je

> skutocne slovenskou, narodnou, ze daleko od nej betarsky

> duch madarizmu a odrodilstva; a po siestich rokoch, ked

> recove differencie medzi slovenskou koloniou zmizli, zacne

> sa vydavat casopis recou, aka nikdy nikde ani v Sarisi, ani

> na Spisi, Zempline, Abauju, Ungvare a nikde pod holym nebom
> neexistovala. Co asi povedali by Nemci, keby niekti

> zblaznil by sa natolko, zeby zacial vydavat casopis v

> stajercine? My zelame si cim viac dobrych casopisov, su oni

> ozdobou nasej literatury a prostrietkom nasho vzdelania, ale

> panovia, kto prehresuje sa proti cistote reci, kto na

> posmech a hanbu obraca nasu krasnu slovensku rec, ten

> hanobi narod nas, ten priatelom jeho byt nemoze. Ked

> Slovensky Hlas v literarnej slovencine a nie nejestvujucej

> hatlanini zacne vychodit s programom cisto slovenskym, v

> duchu slovensko - narodnom a slavianskom, zazelame mu mnogo

> zdaru, takto ale protestovat musime proti zauskovaniu nasej

> slovenskej reci. Nevykladat slova nase za zavist, ta
> je daleko od nas, tento protest musime ucinit, jak musi ho
> ucinit kazdy clovek, ktory zmysel pre slovensku rec ma a ak
> ho neucini dobrym Slovakom byt v ziadnom pripade byt ani
> nemoze. Tam kde ide o cistotu reci, tam o obchode snivcat sa
> nesmie. { Toto napisali Amerikansko - Slovenske Noviny, dna
> 17. maja 1894 }
>
>
> Vacsina Slovakov na jeho pisacky reagovala Takto :
>
> Nahodou dostal sa mi do ruk " Slovensky Hlas ", ci ako ho
> mnohi nazvali: " Slovensky Fras ". Vyavateľ tejto
> muchotravky posiela sem kazdy tyzden viac vytiskov, vzdor
> tomu, ze si ho tu nikto nepredplaca ani predplacet nebude.
> No kto ho nazval frasom, ten mal pravdu, je to skutocny
> fras; este aj male dietky peknejsie hovoria, nez tu
> spomenuty fras pise. Tak sa po slovensky nikdy nepisalo ani
> pisat nebude; to je nie slovenska, ale madaronsko - azijsko
> - tatarska spisba! Podla pisania pochybujeme, aby redaktor a
> vyavateľ spomenuteho frasu po slovensky vedel, lebo "
> soriky " "sogor ", " Eperjes " atd. su pradsa nie slovenske
> slova, ale nejake azijsko - tatarsko - madarske! A este
> najdu sa taki hlupi ludia, co ho odoberaju a donho pisu; ako
> aj z Baltimoru, Md., akysi M.K. a z Clevelandu, Ohio isty J.
> Polyazky na slavu mu privolavaju. A ze vraj maju aj
> nejaku madaronsko - azijsko - tatarsku organizaciu, ktorej
> uradnym organom bude vraj " Konsky Fras "! Boze,
> ake to taraniny! Muz ktory ma uz zdravy rozum, trebars je
> aj nie ucenym, citanym clovekom, predsa nahliadne, ze takej
> hlupej slovenskej spisby nebolo ani nebude ani v knihach ani
> nikde. Ze Slovaci, trebars by oni skade pochadzali,
> nielen zo sarisskej, zemplinskej, spisskej stolice, maju len
> jednu spisovnu rec a nie dialektovu, je iste, to kazdy uzna
> a preto pre Slovakov zo spomenutych stolic tiez nema si inac
> pisat, ako spisovnou recou; ked Slovak rozumie kniham v
> cistej slovencine pisany, rozumie i novinam. Nam
> netreba sa delit, ale zjednotit ! Ci Nemci nemaju tiez
> rozlicne dialekty a ci nepisu jednou spisovnou recou
> nemeckou?. Nuz ale " sorikare " " sogri " " Konskeho
> Frasu ", su alebo hlupi, alebo zaslepeny, alebo detsky rozum
> maju, ked take hluposti citaju a podporuju { V skutocnosti
> je to Pestbudinska politika na rozbijanie slovenskej
> pospolitosti, vtedy ako aj teraz }. Ja som Spisiak, ale
> do takeho hlupeho madaronskeho " Konskeho Frasu " ani len
> nekopnem, nieto aby zan este platil ! Rozumiete ma,
> sorikari a sogrovia eperjesski a Boh zna akich! { Andrej
> Cvengros napisal to v roku 1895 }.
> Uroven tohto casopisu bola taka nizka, ze jeden z
> redaktorov americko - madarskeho casopisu o nom napisal:
> Roku 1894, v jeseni vznikol v Pittsburghu jeden slovensky
> platon pod menom " Amerikascko- Szlovenszky Hasz ", slabujuci
> vo svojom programe, ze bude vynaucovat Slovakov laske ku
> vlasti starej a ze muzne bude bojovat proti
> panslavizmu. Avsak redaktori tohto platku- tusim, ze
> dnes po kratkej dobe je uz treti-keby- co pochybujem- mali
> trochu dobrej vole , ale nemaju ani len najmenej

> vzdelenosti, aby redigovat mohli i len najmizernejší
> casopis. Na ukazku, že terajší redaktor toho platku
> jaku zbehlosť ma v dejepise, len to uvediem, že nedavno v
> jednom uvodnom článku pisal, a sice: že Ferdinand II.
> bol korunovaný pred revoluciou roku 1848. A ten plátok
> v každom ohlade skutočne zodpoveda hľbokej mudrosti svojho
> redaktora. Jeho vlastenecké nauky pozostavajú z
> hľupich fraz, ktoré časom do sveta pusta a oproti
> panslavizmu bojuje tak, že nie nauky, ale
> osobu Rovníanu spinavými výrazmi a nebezpečnými
> hľupostami napada. Ze takyto plátok veci madarskej len
> skodit moze- ale nie osozit, tosa lahko da pochopit". {
> Magyar- Hirado 11..jula roku 1895 to napisal }
>
>
> Amerikansko- Slovenske Noviny k tomu pridali, že ozdobou
> tohto časopisu nie su iba dejepisné hľuposti, ale je tam aj
> iných a tolko, že by sa s nimi dal pohnuť celý
> Magyar-Ország. { Naspisali A.S.N., 15. jula 1895 }
>
>
>
> Podľa niekorytých časopisov bol časopisom rakusko - uhorského
> generalného konzula Schamberga v Pittsburghu. Do kruhu
> Slovenského Hlasu patrili: Jozef Geszy z McKeesportu, Klein
> a Bosz z Pittsburghu. Slocaci ho nazývali "Konsky
> Fras"
>
>
>
> Slovenský Hlas v socialných zapasoch zaujímal celkom
> odlišné stanovisko ako slovenská tlac. Stal vzdyňa
> strane podnikatelov a proti robotníkom. Pocas
> banického strijku roku 1894 napisal :
>
>
> " Neshľuchajce na nikoho ne na Comitetoch ne na knazoch
> idte do roboti bo ja kazem vam se unia na szaden pad ne bude
> upoznata u Frickove Com. "{ Pekna slovencina }
>
>
>
> Banická unia v roku 1894 nariadila svojmu členstvu bojkot
> tohto časopisu.
>
> J. Janek.
>
>
> Madarónske Motto Kosalku a Denesa: Lepsik talpa zos Madara
> jak hlava zos Slovjaka

+++++

HOVORY "M" - Vladimír Mečiar: V mene moci Radičová ustupuje od morálnych kritérií

Fico nie je priskoč Janko * Ak koalícia už neplní svoju funkciu, je logické, aby odišla * Kedysi aj z maličkosti robili zásadný problém a dnes by chceli, aby ich držala pri moci opozícia * Mali by pribrať Smer do vlády * Hrá sa o zvrchovanosť SR

* Na Slovensku už máme 78 priemyselných parkov, ale až tridsať z nich zíva prázdnotou - žiadna firma sa do nich nenašťahovala. Vy ste začínali budovať štát takmer bez investícií a predsa ste pritiahli zahraničných investorov. Ako je to možné, je to v šikovnosti politika?

V. Mečiar: Existujú priemyslové parky, aj priemyslové zóny. Počet zón je ešte väčší. Mnohé obce a mestá sa spoliehali práve na to, že ak budú tieto zóny pripravené, tak sa zjednoduší vstup investorov. Tito investori môžu byť samozrejme domáci, alebo zahraniční. Na Slovensku dochádza jednoznačne k vládou preferovaniu zahraničných na úkor domáčich. A ešte aj z hľadiska zahraničných investorov dochádza k obmedzovaniu z politického hľadiska.

* Podľa čoho si ich vyberajú?

V. Mečiar: Napríklad zelené doláre v čínskych bankách sú podľa mnohých z terajšej vlády červenými dolármami. Isté politické pozadie sa negatívne prejavuje pri nástupe ruského kapitálu. Samozrejme, že pre krízu západný kapitál hľadá iné podmienky, nielen daňové a hľadá to, čo ktorá krajina ponúka. Bohužiaľ, Slovensko až tak vela toho neponúka. Môže dať akékolvek daňové prázdniny, ak nemá vybudovanú infraštruktúru a to, čo tvorí zázemie pre akékolvek podnikanie, tak je to na nulovej sfére.

* Čiže neustále rozhodujú dialničné programy, ktoré sa rozvíjali najmä za vašich vlád.

V. Mečiar: Ak pozeráme na nerovnosti na území Slovenska, tak práve oddialovanie vybudovanie infraštruktúry za 15 rokov odkladá zrovnoprávnenie s regiónmi na východnom Slovensku. To sú veci, ktoré sa nedajú akceptovať a taká koncepcia vlády musí preč. A to nie je len výstavba diaľnic a železníc. Do toho patrí množstvo aj iných prvkov. Takže sám o sebe každý jeden, ktorý toto postavil, treba mu vzdať úctu, ale ten, ktorý má sprostredkovať investorov, t. j. organizácie, agentúry, vláda, nerobia to, čo by mali. Uvediem príklad vynikajúceho parku vybudovaného v Prievidzi. Park vysoko kvalitný, ale žiadni investori jedine preto, že rýchlosťná dráha, ktorá mala byť medzi Trenčínom a Prievidzou sa nebudovala a nebuduje. Hoci technické možnosti a predpoklady na to sú rýchle. Znamená to úbytok ľudí z toho územia, zastavenie a pokles ekonomickej kvality. Trenčiansky kraj bol druhý najsilnejší na Slovensku, dnes sa preklenul do nižšej skupiny len preto, že za štyri roky okrem nižších podnikov, žiadne väčšie investície v kraji neboli. Od roku 1998, teda od mojej vlády, napriek tomu, že sa pokúšali Trenčania poslať viacero signálov aj iným stranám, ale výsledok to neprináša. Čiže takáto koncepcia vôbec neexistuje. Spôsob realizácie závisí na subjektívnych činiteľoch, ktoré som spomíнал a je veľmi slabý, nie je premyslený.

* Aký je výhľad do blízkej budúcnosti, keď sa všade spomína pokles hospodárstva najmä v Nemecku, ktorý sa odrazí aj u nás?

V. Mečiar: Nemám na to celkom takýto pohľad, lebo vždy keď je kríza, niečo zaniká a niečo nové vzniká. Kríza je cez dolár prenášaná do celého sveta, ale nie je celosvetová. Ázia má iné hľadiská a je v dynamickom rozvoji. Teda zasa všetko závisí od subjektívneho faktoru, čo kto vie použiť, a aké zdroje vie získať.

* Už som sa pýtal na vaše skúsenosti z minulosti...

V. Mečiar: Keď sme boli v najťažších chvíľach, tak sme získavali zdroje napr. z Japonska.

* Myslite si, že aj teraz je to možné z ázijských trhov?

V. Mečiar: Samozrejme. Nie že si to myslím, viem to.

* Vo svojom prejave v roku 2009 na programovej konferencii venovanej rozvoju Slovenska ste hovorili, že je povinnosťou každej organizovanej inštitúcie skúmať príčiny a odstraňovať dôsledky krízy v prospech ľudí žijúcich v SR. Dnes však inštitúcie reprezentované vládou robia kroky, ktoré znižujú tento sociálny status. Čím to je, že inštitúcie nemajú rovnaký pohľad cez potreby ľudí na spoločenský vývoj?

V. Mečiar: Tak napríklad obdobie rokov 1990 až 1992 bolo v spoločenských teóriach hodnotené poučkami, že samostatný všemocný trh vyrieši všetko.

* Čiže liberálna politika?

V. Mečiar: Povedal by som až absolútna. Sloboda jednotlivcov voči kolektívu ako celku. A nepodriadenosť záujmom.

* Čo však so súčasnou krízou?

V. Mečiar: Pokial ide o krízy, tak kríza je proces, ktorý niečo deštruuje a niečo nové zakladá. Napr. ropná kríza kedysi pomohla Američanom získať náskok voči Európe dvadsať rokov. Súčasná kríza je kríza aká? Dá sa určiť, ktoré kontinenty ako zasahuje. Dá sa vysoko predpokladať, ktoré odvetvia z krízy vyjdú úspešne. Tým, že my sme v rozvojovej fáze, môžeme začať tieto odvetvia zakladáť a súčasne s tým, ako budú chytať novú dynamiku, chytať druhý dych s nimi a znova dvadsať rokov mať úspešný rozvoj.

* Ako naložiť s teóriami, ktoré sa doteraz uplatňujú v praxi?

V. Mečiar: Pokial ide o tieto teórie, ktoré dnes sú, tak sa prehodnocuje vôbec teória liberalizmu, aj teória slobody trhu. Či vlastne tieto teórie a ich absolutizácia nepriviedli k terajšej kríze. Moja odpoveď je áno, priviedli. Všade, kde sa záujem celku podriaduje záujmu skupiny alebo osobám, dôjde vždy ku konfliktu, ktorý zaplatí celý celok. A to je aj o kríze, a aké dôsledky môže priniesť. Takže závisí len od subjektívnych činitelov, t. j. vláda, parlament. Závisí od hospodárskych subjektov, od agentúr pôsobiacich na Slovensku a od schopnosti zjednotiť ich, či sa to obráti tak, že Slovensko si ešte niečo stratí, ale súčasne aj z tej krízy niečo získa. Vždy je to možné.

* Nie sme príliš malý trh, aby sme vedeli sa takto flexibilne prispôsobiť?

V. Mečiar: Práve preto, že sme malí, musíme byť flexibilní. My nemáme inú možnosť čakať, kým si veľkí vyriešia svoje problémy.

* A potom sa na nich zavesiť?

V. Mečiar: Nemôžeme zostať kdesi v závetri vo veľmi veľmi dlhom krízovom období. Aj v medzinárodnom obchode a aj v politike totiž platí: bližšia košela ako kabát. Každý si rieši najprv svoje problémy. Flexibilita malých je v tom, že umožňuje s menšími nákladmi pružnejšie reakcie na to, čo treba urobiť.

* Váš model existencie väzieb v spoločnosti prehodnotil čas ako životaschopný. Všetky základy, ktoré ste kládli v oblasti legislativy v ekonomických, či sociálnych väzbách pretrvali do súčasnosti takmer dvadsať rokov. Teraz sme svedkami mnohých revízií, napríklad v súdnictve a justícii. Ako sa na túto devastáciu vášho diela pozeráte?

V. Mečiar: Spoločnosť, aj keď to nevidíme na prvý pohľad, je navzájom

prepletená a pospájaná všetkým možným. Nie je možné zvyšovať ekonomickú výkonnosť bez vzdelanosti ľudí. Nemožno zvyšovať vzdelanosť ľudí bez vytvorenia ekonomických podmienok. Nemožno zvyšovať výkon ľudí bez zdravotných a sociálnych podmienok. To všetko podmieňuje jedno s druhým a reťazí to. Čiže keď ide spoločnosť dopredu, tak sa musí rozvíjať vo všetkých jej fázach. Nemôže absolutizovať jeden - dva nástroje, alebo jednu dve skutočnosti a povedať: toto nám absolútne pomôže. Vždy sa tieto nerovnováhy, ktoré vznikajú, musia vyrovnávať.

* Váš systém však pretrval dvadsať rokov.

V. Mečiar: Pokial ide o systém, ktorý vznikol v roku 1992, založený bol Ústavou SR. Od roku 1996 všetci kričia, že ho idú prebudovať. Dodnes s výnimkou niektorých malých vecí, nezmenili nič. Terajší novátori sa ukazujú aj teoreticky nepripravení. Napríklad na to, čo sa deje v oblasti súdnictva. Vedie to k tomu, že likvidujú nezávislosť pilieru súdnej moci. Podriaďujú ho výkonnej moci. To je deformácia systému ako celku. A, bohužiaľ, nie jediná. Napríklad aj v oblasti sociálnych systémov, práca, príjem z práce, zabezpečenie človeka pri strate práce - tvoria jednu reťaz. A ak sa to navzájom neprepojí, tak sa nevytvárajú motívy a nefunguje sociálna štruktúra, ktorá je niekedy dôležitejšia ako ekonomická efektivita. Sociálna podmieňuje ekonomickú výkonnosť. To nie je len v strojoch. Vždy je to v ľuďoch.

* Ak sa pozriete na politický systém?

V. Mečiar: Nuž musím dnes povedať, že politický systém nie je sice vyčerpaný, ale má mnohé deformácie. Ak chce napríklad vzniknúť strana, musí mať desaťtisíc podpisov. Ale ak ich získa, stačí, ak má troch členov. A nemusí ani vyvíjať politickú činnosť na celom území. Ved' dvesto členov je už strana. Ale aká je to strana? Teda sa nenaplnili základné požiadavky na politické strany, že budú pôsobiť na celom území, že budú mať isté počty ľudí, že tam bude istá kontinuita. A nie je to teda strana.

* Nedalo sa to riešiť ešte za vás túto otázku?

V. Mečiar: My sme ju riešili tým, že sme zavádzali viac stranický systém. A nepredpokladali sme, že práve táto sloboda, ktorá bola daná, bude takto zneužívaná. Takisto sú zneužívané volebné systémy. Menia sa na náborovo - propagačné systémy. Vznik nových strán neznamená žiadnu kontinuitu, nič. Vždy to len znamená výťahy k štátnym peniazom. O inom to nie je.

* Momentálne je neustále módny boj s korupciou, ktorá takto vzniká.

V. Mečiar: Všetci o tomto boji velia hovoria. Samozrejme, že má aj dielčie formy, že vyriešiť to má polícia. Ale riešiť ho musí politika. Predovšetkým musí vyriešiť nezávislosť vlády na parlamente. Kým bude predseda vlády závislý na tom, kolko má hlasov v parlamente a musí ich kupovať, tak bude robiť to, čo urobil Dzurinda a Mikloš s nami po roku 2002, keď zobrali poslancov z LS-HZDS. Vždy sa nájde niekto, kto sa predať dá. Bud' pri jednom hlasovaní, alebo pri viacerých hlasovaniach. A tým sa stáva potom rozhodovanie aj vecou obchodu. Keď je vláda závislá, čo jej vlastný klub urobí a musí sa uchádzať o každého poslanca, každému nadbiehať, tak je tu otázka, aký je tu demokratický mechanizmus? Keď parlament odmieta prijať kontrolné mechanizmy na kontrolu vlády a to aj protikorupčné, tak aký je to mechanizmus? To znamená, že politika, ktorá zapríčinuje tento stav sa správa, akoby ona zaň nemohla a je to vec len kriminality a polície? Nie je to pravda. Je to predovšetkým vec politického systému ako funguje. A tam sa ukazujú medzery, ktoré možno napraviť a ktoré stoja tento štát strašné miliardy korún.

* Myslite si, že je potrebná nejaká novela Ústavy SR?

V. Mečiar: Je možné novelizovať Ústavu SR, alebo premeniť vykonávacie predpisy. Aj tie, ktoré boli prijaté v záujme občianskych slobôd, na ochranu týchto slobôd pred zneužívaním. Dnes dochádza k legitímnemu zneužívaniu týchto slobôd. A to nie je dobré, ak je to konanie zákonom povolené.

* Skutočnú legitimnu moc majú politické strany...

V. Mečiar: Aké politické strany, keď napr. Európska demokratická strana vznikla tak, že sa kúpila značka od bývalej malchárkovej strany a v dobe jej registrácie mala jedného člena? Takže čo sú to za politické strany? Keď to nemá ani kontinuitu vo vývoji, ani počty členov. Keď zoberieme tie výtahové strany, ktoré teraz vznikajú k týmto volbám, o čom to je? Vychádza sa z toho, že vždy sa niekto ohlúpne, nastaví sa tam pári populárnych ľudí, alebo sa nastaví dlhodobá kampaň niekoľkých hesiel, aby prišli k verejným zákazkám, k verejnému obstarávaniu na rozdelovanie štátnych zdrojov. A potom sa už správajú ako poplatní tomuto systému. To znamená, že chcú, aby to, čo sa nainvestovalo, vrátilo naspäť. Takže to má kopu medzier, ktoré nie sú vyriešené. Vstup peňazí do volebnej kampane odkialkolvek nie je vyriešený. To sme v minulosti nevyriešili napriek tomu, že sme to začali riešiť. Práve do volieb v roku 1998 bol veľký vstup zahraničných peňazí. Vyvolalo to však veľkú zahraničnú kritiku, tak sme zostali na pol ceste. Vec sme skritizovali, ale nevysporiadali. Takže vzniká otázka, kto si vlastne tú vládu predplatí takýmto spôsobom?

* Dokáže sa Slovensko ešte zjednotiť na princípe, aby nám bolo lepšie, alebo fungujú už len negatívne princípy, že ideme proti niečomu ako teraz v prípade eurovalu?

V. Mečiar: Budem aktuálny. Robert Fico urobil tlačovú konferenciu. A mám taký dojem, že jeho jednoduchú pravdu nikto z prítomných nepochopil. Čo hovorí Robert Fico? Bud' bude mať vláda dostatok hlasov, aby euroval schválila, alebo nech tí, čo sú proti eurovalu, idú z vlády preč. A Smer je pripravený do vlády vstúpiť s tými, ktorí za euroval budú. Toto povedal Fico na tlačovke.

* Myslite nepriamo?

V. Mečiar: Ostatní sa hrali na slovíčkach, ale toto je zmysel jeho vystúpenia. Navrhol predsedom strán o tomto rokovat.

* Ak o to žiadal mimo predsedníčky vlády Ivety Radičovej?

V. Mečiar: Je to naprosto legitimna požiadavka. Aj ja som takto rokoval kedysi s Pavlom Hrušovským niekoľko sekúnd, keď som mu dal otázku: ste schopní nás prijať do vlády? Povedal nie, tak si to riešte. Čiže takáto je jednoznačná požiadavka Fica, aby vzniklo nové politické usporiadanie vlády. Nehodnotím taktickú stránku toho kroku. Hodnotím to, čo som počul a videl.

* Takže túto pragmatickú otázku?

V. Mečiar: Do istej miery je to logické, lebo vláda už nemá trvalú podporu 75 hlasov. Od každého konfliktného hlasovania k druhému sa musí o túto podporu uchádzať a zabezpečovať ju najrozličnejšími spôsobmi. Nepredpokladám, že je to od nej čisté.

* Ale to by mala Radičová odstúpiť, lebo tvrdila, že nebude

predsedníčkou vlády menšinového kabinetu? Vznikajú Obyčajní ľudia, odchádzajú teda štýria a aj vy hovoríte, že nemá podporu 75. Tak by mala dostáť svojmu slovu a odísť?

V. Mečiar: Myslím si, že pani Radičová ustupuje od mnohých vecí. A ustupuje aj od tých vecí, keď začínala pôsobiť vo funkcií. Nemala obsah politiky, ona mala moralizovanie politiky. A aj od týchto kritérií ustupuje v mene moci. A chce nejak urobiť, aby sa z opozície stal priskoč Janko. Keď potrebujeme, tak prídi a podrž mi vládu. Keď ťa nepotrebujem, budem ťa biť ako opozičníka, darebáka, zlodeja, toho, čo tu narobil zle. To je nevyvážená pozícia. Preto samozrejme, že je legitimá požiadavka, že ak nie je toto usporiadanie schopné zásadných vecí, nech vznikne usporiadanie nové. Na to treba dosť vela odvahy a politickej vôle. Ozaj o tom môžu rozhodnúť len predsedovia strán. Čakáť, že opozícia bude robiť priskoč Janka pre vládu nemožno, že keď potrebujeme, prídi. Treba sa vrátiť ku skúsenosti rokov 2006 až 2010. Nikdy sa tak nestalo.

* Ktoré momenty myslíte konkrétnie?

V. Mečiar: Vždy každé hlasovanie opozície napr. v otázkach eura a iných bolo tvrdo proti.

* Lisabonská zmluva...

V. Mečiar: Keď sme potrebovali aj presadiť Lisabonskú zmluvu a pod. Z ničoho vyrabila opozícia zásadný problém. Budť tá vládna koalícia je schopná obstáť, potom nech je, alebo už neplní svoju funkciu a potom je logické, aby odišla.

* Takže očakávate zmeny?

V. Mečiar: Na to treba aj politickú odvahu vykonať rekonštrukciu vlády nielen v zložení terajšej koalície, ale aj v zložení koalície pribratí Smeru do vlády. Hovoríme otvorené to, čo druhí šepkajú. Je to príležitosť ukázať jednotu v proeurópskom myslení. To je téma, ktorá je v zahraničí v prospech Fica akceptovaná a neakceptovaná v neprospech tých, ktorí navrhujú iné riešenia. Takže je to už o niečom inom aj v súvislosti s eurovalom.

* Koľko podľa vás treba hlasov pri schvalovaní eurovalu jedna a dva? Musí byť ústavná väčšina, alebo stačí kvalifikovaná 76 hlasov v parlamente, či jednoduchá väčšina hlasov prítomných poslancov, ktorú by možno Radičová mala, tak na čo vôbec rokovať?

V. Mečiar: Videl som už veľakrát deformovanie politických systémov. Ale tu treba povedať, že tieto zákony vstupujú do zvrchovanosti SR a to nemožno inak ako ústavným zákonom. To znamená 90 hlasov. Vidíme, že aj v EÚ sa prijímajú rozhodnutia o dvojvládi a podobne. To všetko sú veľmi citlivé veci, ktoré musí taký štát ako my vnímať, pretože kým sa z toho trošku preberieme, znova sa môže stať, že sa o nás bude rozhodovať niekde inde, kde nebudem ani pritom.

Stanislav Háber

Proroctvá o kríze nik nepočúval, klamári sú v parlamente

O kríze sa hovorí minimálne od roku 2008. Aspoň na verejnosti. Odvtedy minimálne je jasné, že každé zodpovedné vedenie štátu musí hľadať riešenia. Vedieť rozmeniť dopady na spoločnosť na drobné a pripraviť východiská. Dopodrobna o nich hovoril Vladimír Mečiar vo vysielaníach viacerých médií, kde sa zúčastňoval diskusii na túto tému pred voľbami v roku 2010. Už vtedy upozorňoval, že ide o

krízu usporiadania sveta, o krízu finančnú, hospodársku, krízu rozporu chudobných a bohatých, či o krízu hodnôt. Predseda LS-HZDS hľadal odpovede na otázky, čo všetko treba zmeniť, aká je diagnóza krízy a ako ju liečiť. Hlavný dôraz kládol na sociálnu oblasť z pohľadu zamestnanosti, kde je nutné prijať mimoriadne opatrenia pre pokles tvorby HDP a to tak, aby v rokoch 2011 až 2013 boli prijaté v tomto smere mimoriadne stabilizačné opatrenia.

Čoho sme svedkami dnes po roku od týchto prorockých slov? Aké boli založené rozvojové trendy, ktoré by umožnili ekonomiku aj reštrukturalizovať a prispôsobovať? Prvú vec, na ktorej Mečiar bazíroval, je nutnosť vybrať takú novú politickú reprezentáciu, aby mala silný mandát. A tento predpoklad sa nenaplnil už v tomto bode. Dnes po roku vieme, že z rozhádanej štvorkoalície na začiatku vládnutia máme rozhádanú šest a viac koalíciu už po roku. Predseda LS-HZDS varoval voličov, že tento prvý predpoklad v podobe silného vládneho mandátu musí byť naplnený, aby nedochádzalo k politickým otrasmom a vedenie štátu sa mohlo naplno venovať hospodárskym otrasmom. Pred voľbami bolo Slovensko v porovnaní strednej Európy na tom lepšie oproti Poľsku, Maďarsku, Rumunsku, Bulharsku, ba sťasti aj oproti Českej republike. Kde sme dnes?

Mečiarove prognózy jasne varovali slovenských voličov už v roku 2009, že kríza bude dlhodobá a neskončí sa, kým sa svet nezmení do novej podoby. Už vtedy Mečiar žiadal, aby bola vytvorená 20 miliardová rezerva na preklenutie otrasmov z krízy, ktoré na Slovensku dopadnú. Vysmiali ho všetci vrátane vtedajších koaličných partnerov a takisto nenašiel pre tento plán pochopenie ani u vtedajšej opozície. Preto upozornil na dôsledky krízy pripravením veľkej programovej konferencie 19. februára 2009 pod tému Perspektívy rozvoja slovenskej spoločnosti. Politika vo všeobecnosti k týmto témam zostala hluchá. Žiaľ, aj voliči. Akoby nikomu nezáležalo na vlastnom majetku, na vlastnej existencii. Dokonca v diskusnej relácii s terajšou premiérkou Ivetou Radičovou držal predseda LS-HZDS v rukách peniaze s tým, že nejde o otázky Grécka, ale o hodnoty kurzu týchto peňazí. A nik ho nechápal.

Nuž sa predseda LS-HZDS rozhodol priamo v diskusii s voličmi hovoriť, čo treba v kríze robiť, aké opatrenia. Ľudia však v kampani nechceli počuť pravdu. To geniálne pochopila opozícia, ktorá naklamala kolko sa do ľudi vošlo. Tak vznikli neoprávnene pozitívne očakávania, že sa všetko priam čarovne zmení. Zmenilo sa. Nie však čarovne. Naopak, tragicky. A teraz sa všetci tvária prekvapene. Vláda je zaskočená krízou. Nesie však vlastnú zodpovednosť, že nepočúvala rady zadarmo. Nie každý z politikov má teda za dnešný stav aj zodpovednosť, lebo boli aj takí, čo súčasnosť predvídalí. Len im nikto neveril. A tak ten, čo mal pravdu, je mimo parlamentu. A v parlamente je ten, ktorý lepšie klamal. Opakuje sa rok 1929, veľká hospodárska kríza. Nakoniec, každý si prorocké slová môže vypočuť aj po roku:

<http://www.stv.sk/online/archiv/vecer-na-temu?id=35929&date=2010-04-22>

Stanislav Háber

+++++

<http://www.michal1.sk/na-citanie/68-na-citanie/2148-secovcan-emery-roth-dal-tvar-manhattanu>

+++++

<http://www.novinky.cz/krimi/241891-prokousnutim-mobilu-zalozil-pes-pozar-v-byte-na-zlinsku.html>

<http://tech.ihned.cz/c1-52574860-zijeme-v-dobe-jedove-tvrdi-fyziolozka-strunecka-vadi-ji-ockovani-proti-chripce>

<http://www.blisty.cz/art/59787.html>

<http://blogs.channel4.com/faisal-islam-on-economics/the-new-big-short-against-the-euro-that-suggests-france-is-riskier-than-panama/14630>

<http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/205492.aspx>

http://finance.idnes.cz/tisice-ceskych-duchodu-maji-financni-potize-ziji-od-penze-k-penzi-1ct-/poj.aspx?c=A110812_154027_poj Sov

+++++

CH frank prudko oslabuje 😊

<http://openiazoch.zoznam.sk/info/zpravy/zprava.asp?NewsID=109390>

+++++

A máme sa na čo tešíť ...

<http://www.aktuality.sk/clanok/191876/ekonom-sav-p-stanek-mozno-pride-aj-40-hyperinflacia/>

+++++

X - 16

5. 8.

2011

Nemôžeme sa elegantne vyhýbať existencii zla a utešovať utrápených alibistickým bla,bla,bla.

Problém nezaslúženého zla a utrpenia nevinných bytostí sa týka každého náboženstva, nielen kresťanského. Takmer všetky mytológie o vzniku sveta hovoria o akomsi pôvodnom raji, o zlatom veku, ale realita, ktorú nachádzajú historici, archeológovia a geológovia hovorí o niečom inom a to presne o tom, že ľudský rod vznikal a rozvíjal sa počas nesmiernych trápení a obmedzovani. Je to trochu aj logické, nielen tragicke, lebo čo iné vedie aj teraz k rozvoju šikovnosti a vynaliezavosti? V pote tváre budeme dobývať svoj chlieb a v bolestiach budeme rodiť a nevidíme tomu konca, tak snívame aspoň o lepšom začiatku. Možno práve vtedy sa stávame ľuďmi, keď si tieto nevyhnutnosti a obmedzenia naplno uvedomíme.

Ľudský druh je v rámci živocišnej riše takmer najviac nešpecializovaný a z tohto dôvodu nesmierne krehký a náchylný na vymretie. Aj preto je nás genofond pomerne jednotný, nie je nás viaceri druhot ako u primátov, alebo komárov. Podľa archeológie bola možnosť vzniku ľudských variánt, ved koniec-koncov len povedla neandertálcov sme žili desaťtisíce rokov, čo je dosť dobre zdokumentované. Niekoľkokrát ten nás druh skoro vymrel, nakoniec aj príbeh potopy je tak trochu o tom a práve preto podľa genetických výskumov pochádzame z niekoľkých málo jedincov. Niektoré katastrofy totiž podľa všetkého prežilo len pár tisíc ľudí...

Človek iste nemôže byť ľahkoverný ani v sfére vedeckých bádaní, ale to, čo tu schematicky naznačujem, je veľmi pravdepodobné a z viacerých smerov dokázateľné. Je známy a dosť obchádzaný text proroka

Izaiáša /45, 7/:"Utváram svetlo a tvorím tmu,pôsobím pokoj a tvorím zlo,ja Jahve konám všetky tieto veci."Prečo sa ale potom v tých svätých písmach píše o anjeloch,diabnoch,démonoch a podobných neidentifikateľných a priznajme si,že aj nepochopiteľných bytostiach?Ten starodávny,obrazný a orientálny jazyk je trochu iný než ten nás európsky,odchovaný na Platónových kategóriách a dichotómiách,na Aristotelovej a Descartovej logike a iných nie celkom podložených a vôbec nie jednoznačných definíciach.Ale už zdravý sedliacky rozum by nám mal napovedať,že ten Boh sa asi ľažko hral s akýmsi Adamom na slepú babu

a riadne dlho snoril po záhrade,kým ho našiel.Takisto po vyhnani prarodičov im asi nezošíval tie kožené odevy vlastnoručne vyrobenou ihlou...Asi ani staviteľia babylonskej veže nepredpokladali,že postavia svoje dielo až nad oblaky,keď nie tak a ďaleko od Babylonu sa týcili päťtisícmetrové kaukazské štity...Dalo by sa pokračovať,ale myslím si,že pre človeka s trochou úprimného uvažovania to stačí,aby prišiel na to,že náboženský jazyk je symbolický a alegorický.Tým netvrdím,že je menej pravdivý ako často mystifikátoriské a zahmlievajúce vedecké teórie,z ktorých mnohé vôbec nemajú k mytológiám ďaleko.To som ale zasa odbociľ a úvaha by sa stala príliš dlhou a nesúvislou.

Chcem ſiou len naznačiť,že hlbka našej viery a dôvery v Božie milosrdenstvo nemôžu závisiť od nekritickej ľahkovernosti a zámernom prehliadaní úplných samozrejmostí.Ak pokladáme Boha za úžasný a neprekonateľný intelekt,asi sú tie účelové a niekedy až úmyselne falšované zjednodušené výklady aj neúctou voči Bohu a hriechom a pohoršením pre nás všetkých.Máme na tejto čarokrásnej,hoci niekedy dosť krutej zemeguli dosť reálnych problémov a nie je asi rozumné vyrábať si ďalšie.Načo budiť rozbroje a hnev medzi ľudmi,ktorí majú vážnejšie starosti,než dumáť,koľko diablov sa zmesti na špičku ihly? Netvrdím,že neexistujú znamenia,zjavenia a zázraky,sám som mal zopár mimoriadnych zážitkov.Ale nemôžeme podľa nich riadiť štaty a riešiť konkrétné problémy. Aj keď pre nás osobne môžu byť veľkým povzbudením!

Ešte by som spomenul aj tie často bezúčelné mystifikácie a prázdne reči o najväčšom náboženskom zjave svetových dejín,o našom neprekonateľnom vzore a zakladateľovi Ježišovi Kristovi Aj On žil v reálnej dobe a reálnom svete a snažil sa riešiť reálne problémy ľudí.Občas ich pokarhal,ale väčšinou polutoval a povzbudil.Možno by prijal od nás radšej menej adorácií a špekulatívnych meditácií a viacej nasledovania svojho príkladu,ako na to na nejednom mieste evanjelii dôrazne vyzýva.

KYRIE ELEISON,CHRISTE ELEISON!

Vlado Gregor,Holičska 23,85105 Bratislava
gregigregor58@gmail.com

+++++

"Goodbye, Slovakia" zo SME: <http://www.sme.sk/c/6013850/goodbye-slovakia.html>

+++++

<http://www.thejakartapost.com/news/2011/08/18/letter-why-papua-still-a-conflict-area.html>

Letter: Why is Papua still a conflict area?

Jakarta Post | Thu, 08/18/2011 8:00 AM

I refer to an article titled “Academics, rights groups call for end to military approach in Papua,” (The Jakarta Post, Aug. 13).

It is now 48 years since Indonesia took over the administration of West Papua from the United Nations Temporary Executive Authority in 1963 and the people of West Papua are still struggling for justice and their right to self-determination. The question Jakarta should be asking is why?

Although Indonesia has made great progress towards democracy in recent years, unfortunately this has not translated to an improvement in the human rights situation in West Papua. West Papua is rich in natural resources, yet the Papuan people have one of the poorest health standards in the archipelago.

In May the military began a “socializing program” in Puncak Jaya with the idea of renovating homes, churches and markets, while in July the people of the region suffered another military operation with reports of up to 600 members of the security forces involved in sweeps through the region resulting in civilian and military casualties. This is all reminiscent of the US program in Vietnam to try and win the “hearts and minds” of the Vietnamese people.

It is unfortunate that various sources in the security forces and government try to blame the troubles in West Papua on overseas involvement with one police official saying there are indications that there is “suspected foreign funding of the OPM”.

Yet in December last year cables released by WikiLeaks in relation to human rights in West Papua revealed that US diplomats blame the government in Jakarta for unrest in West Papua due to neglect, corruption and human rights abuses.

To avoid the situation in West Papua deteriorating further, Jakarta should take up the offer of dialogue from representatives of civil society organizations in West Papua who have been calling on Jakarta for years to engage in dialogue with the West Papuan people to try and peacefully solve all the issues of concern they have.

Your editorial of the 4th of August also supports this concept, stating “immediate measures must be taken for comprehensive dialogue between the central government and Papuan leadership, including those with a referendum in mind.” As Winston Churchill is reported to have said: “to jaw-jaw is always better than to war-war.”

Joe Collins
Sydney

